

ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของ
นักเรียนมัธยมศึกษา

นายวุฒินันท์ ศรีแสง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

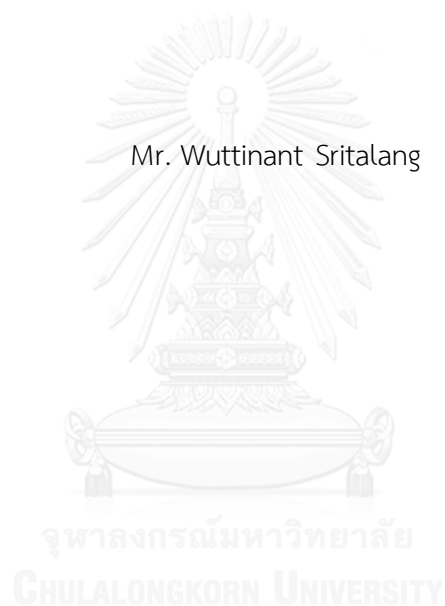
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BY USING RUGBY
FOOTBALL ACTIVITIES ON SPORTSMANSHIP OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Mr. Wuttinant Sritalang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2014

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา
โดย	นายวุฒินันท์ ศรีแสง
สาขาวิชา	สุขศึกษาและพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.บัญชา ชลาภิรมย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชฌา วัฒนบุรานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.เทพวณี หอมสนิท)

วุดินันท์ ศรีแฉง : ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา (THE EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BY USING RUGBYFOOTBALL ACTIVITIES ON SPORTSMANSHIP OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน, 168 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่เรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เป็นเวลา 8 สัปดาห์ และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลและแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยข้อมูลทางสถิติ ทดสอบค่าที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05
- 3) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างกับกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2557

5483437027 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORDS: LEARNING MANAGEMENT EDUCATION / RUGBY FOOTBALL / SPORTSMANSHIP / SENIOR HIGH SCHOOL.

WUTTINANT SRITALANG: THE EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING MANAGEMENT BY USING RUGBYFOOTBALL ACTIVITIES ON SPORTSMANSHIP OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS. ADVISOR: ASSOC. PROF. RAJANEE QUANBOONCHAN, Ph.D., 168 pp.

This research aims to study the effect of teaching physical education activities using rugby football to develop sportsmanship of high school students. The sample of students in the 4-6 class elective physical education Sports Rugby 60 in Srinakarindra the Princess Mother schools Roi-et divided into groups of 30 people have been learning gymnastics, the sport of rugby football to develop. The Sportsmanship of the students at the end of 8 weeks and a control group of 30 students have been learning gymnastics, athletics, rugby, football, using the conventional method. The tools used in this study consisted of physical education lesson plans using athletics, rugby, football and test of sportsmanship. Data were analyzed by comparing the results of an experimental group and a control group with statistical t-test was statistically significant at the .05 level.

The results showed that.

(1) The mean score of the sportsmanship of the students in the experimental group after receiving physical education using learning management activities of rugby football to develop sportsmanship of the secondary school students increased significantly, 05

(2) The mean score of the sportsmanship of the students in control group. Before and after learning the normal, were not significantly different. 05.

(3) The mean score of sportsmanship. After the experiment, the students in the experimental group received physical education learning management using sports activities rugby football players to develop sportsmanship of the secondary school students. Students with different learning activities control group received normal Rugby Significantly, 05

Department: Curriculum and Instruction Student's Signature

Field of Study: Health and Physical Education Advisor's Signature

Academic Year: 2014

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วย ความกรุณาและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการดูแลเอาใจใส่ให้ คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและตรวจทานวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทีย์ อาจารย์ ดร.จุฑา ดิงศภัทีย์ อาจารย์ ดร.วรรณศักดิ์พิจิตร บุญเสริม ที่ให้คำแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัย

กราบขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการ ไพฑูรย์ มนต์รี ผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระ เกียรติสมเด็จพะศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด รองผู้อำนวยการฯ ลดาวัลย์ บุญเสริม อาจารย์จักรพงษ์ ศรีจ้านงค์ อาจารย์ประจำวิชาพลศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยทำวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณคุณพ่ออิทธิพร ศรีแถลง คุณแม่พูนสิน ศรีแถลง และครอบครัวที่ ให้ การช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจผู้วิจัยตลอดมาจนจบการศึกษา ผู้วิจัยขอมอบวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาเพื่อทดแทนพระคุณ

ขอขอบคุณชมรมรักบี้ฟุตบอลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชมรมรักบี้ฟุตบอลจังหวัด ร้อยเอ็ด ที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัย ได้ทำวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่ น้อง สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษาทุกคนที่คอย ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจมาตลอดจนจบการศึกษา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
คำถามวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
สมมุติฐานการวิจัย	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา.....	8
2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	15
3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	19
4. พัฒนาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	43
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	50
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง.....	51
ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผลการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะ	73
รายการอ้างอิง	74
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ	78
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	80
ภาคผนวก ค ภาพการจัดการเรียนรู้.....	162
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	168

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้.....	53
ตารางที่ 2	นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	55
ตารางที่ 3	แบบแผนการทดลอง.....	55
ตารางที่ 4	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม	56
ตารางที่ 5	จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้.....	57
ตารางที่ 6	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ	59
ตารางที่ 7	การเปรียบเทียบคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกออกเป็นรายด้าน	61
ตารางที่ 8	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ	62
ตารางที่ 9	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นรายด้าน	63

สารบัญญภาพ

แผนภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ.....	60
แผนภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนกออกเป็นรายด้าน	61
แผนภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ	63
แผนภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นรายด้าน.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา หากผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพที่แต่ละคนพึงได้รับย่อมช่วยให้เกิดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต (กุลธิดา เหมเทพชร, 2553) ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550 - 2554 ได้ชี้ให้เห็นความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและความรู้อย่างเท่ากัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง

การจัดการศึกษาที่สำคัญจะก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 ได้ระบุความหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า “...ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และในมาตรา 22 ที่กล่าวถึงแนวการจัดการศึกษาว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ”

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความหมายและความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เนื่องจากมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพของตนเองและของผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธี และทักษะในการดำเนินชีวิตตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (กุลธิดา เหมเทพชร, 2553) รวมทั้งเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลเอง

กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาคือศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีจุดหมายที่จะส่งเสริมผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่ได้เลือกสรรแล้วเป็นสื่อที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ นักการศึกษาหลายแขนงได้มองเห็นความสำคัญของพลศึกษาที่มีต่อชีวิตมนุษย์ทุกช่วงวัยไม่ว่าจะเป็นเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ หรือแม้แต่วัยชราก็ตาม ถ้าหากได้ส่งเสริมให้มีกิจกรรมพลศึกษาอย่างเหมาะสม ทุกช่วงวัยต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยให้การพัฒนาทางการเคลื่อนไหว และพัฒนาการด้านอื่น ๆ จะดีไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น การส่งเสริมให้เด็กได้รับกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างเหมาะสม จะทำให้เด็กมี

ร่างกายที่เจริญเติบโต แข็งแรงมีสุขภาพจิตที่ดี พัฒนาการด้านต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่ผ่านวัยผู้ใหญ่ไปแล้ว แต่ยังไม่ได้รับกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะช่วยชะลอการเสื่อมสภาพของร่างกายลงได้ดี

ในการบริหารประเทศโดยใช้การศึกษาเป็นปัจจัยหลักนั้น แผนการศึกษาชาติทุกฉบับมักจะมุ่งเน้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยรวมพื้นฐานทางการศึกษา 4 ด้าน คือ

- พุทธิศึกษา มุ่งเน้นให้คนมีความรู้วิชาการปัญญาเพื่อการดำรงชีวิต
- จริยศึกษา มุ่งเน้นให้คนอยู่ในศีลธรรมอันดีเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน
- พลศึกษา มุ่งเน้นให้คนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และมีน้ำใจนักกีฬา
- หัตถศึกษา มุ่งเน้นให้คนมีกิจนิสัย และมีความขยันหมั่นเพียรในการใช้มือปฏิบัติงาน เพื่อเป็นรากฐานของการประกอบอาชีพ

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้มีการมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว สิ่งหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันก็คือ ประเทศไทยเรายังประสบปัญหาความวุ่นวายภายในประเทศ ซึ่งสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะประชาชนบางคนบางกลุ่มยังขาดความเคารพในกฎกติกาของบ้านเมืองและเมื่อขาดสิ่งเหล่านี้ไปก็จะทำให้เกิดปัญหาในสังคมตามมา รวมทั้งการที่ประชาชนขาดความมีน้ำใจนักกีฬาต่อกัน จะเห็นได้จากปัญหาความรุนแรง ความวุ่นวายที่นับวันยิ่งทวีคูณมากในเห็นอยู่บ่อยครั้ง ทั้งในการดำเนินชีวิต และในการแข่งขันกีฬาในประเทศไทย เช่น การทำร้ายคู่ต่อสู้ ผู้ชม กองเชียร์ รวมทั้งรวมทำร้ายผู้ตัดสินการแข่งขัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนยังขาดการส่งเสริมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างแท้จริง ดังนั้นการที่จะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และน้ำใจนักกีฬาให้เกิดในตัวบุคคลได้นั้น ต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในสถานศึกษา

ด้วยเหตุนี้การพลศึกษาจึงเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการสร้างสังคมโดยเริ่มจากการปลูกฝังในเด็กและเยาวชนให้มีความรักในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ปลูกฝังให้เด็กรู้จักบทบาทหน้าที่ในสังคม เคารพในกฎ กติกาของสังคม มีวินัย เคารพสิทธิ มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญานในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬา (Sportsmanship) เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคุณธรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมทั้งการต่อสู้และการแข่งขันด้วยวิถีทางของการกีฬาอย่างเต็มความสามารถ มีความยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับ เคารพในกฎ กติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง มีน้ำใจที่เต็มไปด้วยความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบแม้จะเป็นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายตรงกันข้ามก็ตาม

ความมีน้ำใจนักกีฬา ถือว่าเป็นจริยธรรมทางการกีฬา เป็นอุดมคติของการกีฬา ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ มิตรภาพและความสนุกสนานบนพื้นฐานของความเข้าใจกัน ร่วมมือกัน เห็นอกเห็นใจกัน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ซื่อสัตย์สุจริต มีความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาจึงกำหนดให้การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมทางการกีฬานักกีฬา เป็นหน้าที่สำคัญที่ครูผู้สอนพลศึกษาจะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยมีการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีการสอดแทรกพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ไว้ในการเรียนการสอนทุก ๆ ชั่วโมง ซึ่งการมีน้ำใจนักกีฬาถือว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของทุก ๆ สังคม ทุกชาติทุกภาษาล้วนต้องการให้ประชาชนพลเมืองของตนเองทุกคนมีน้ำใจนักกีฬาในจิตใจทั้งสิ้น

การที่น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมที่ประเสริฐตามที่ได้กล่าวมาแล้วนี้เอง จึงทำให้มีการนำคำว่า “น้ำใจนักกีฬา” ไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ อย่างกว้างขวางและได้พยายามทำให้สมาชิกในสังคมหรือในหน่วยงานของตนเองเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา โดยเชื่อว่า ถ้าสมาชิกในสังคมของหน่วยงานของตนเองเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาแล้ว การทำกิจการต่างๆ ไม่ว่าจะในการเล่น การทำงานหรือแม้แต่การมีชีวิตร่วมกันในหน่วยงานนั้นหรือในสังคมนั้น ก็จะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลดีต่อกิจการงานต่าง ๆ

การจัดการเรียนสอนพลศึกษามีกิจกรรมกีฬาหลายชนิดที่จัดเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนกิจกรรม กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกิจกรรมพลศึกษาหนึ่งที่มีความสำคัญซึ่งลักษณะเกมการเล่นยังเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ความสามัคคี และมีการตัดสินใจที่ตึกด้วย จึงเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุในหลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และเป็นกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดให้เลือกเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาประเภททีมที่มีการเล่นปะทะกันอย่างรุนแรง จึงจำเป็นอย่างไร้ที่จะต้องปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดขึ้นกับผู้เล่นตั้งแต่เริ่มเล่น และกีฬารักบี้ฟุตบอลยังช่วยส่งเสริมความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ ให้ความร่วมมือประสานกับผู้เล่นร่วมทีมทำให้มีการพัฒนาด้านสังคมด้วย และยังทำให้ผู้เล่นมีวินัยในตนเอง มีความสมัครสมานสามัคคี ทำให้ผู้เล่นอยู่ในระเบียบวินัยเคารพกฎระเบียบของสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งได้สอดคล้องดังคำที่ว่า “กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาของคนป่าเถื่อน แต่สุภาพบุรุษคือผู้เล่น” อีกทั้งยังใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและความสามัคคี ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งของบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ช่วงวัยนี้จะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญามากที่สุด ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างมาก การพูดจาไม่ค่อยเรียบร้อย อารมณ์แปรปรวนเปลี่ยนแปลงง่าย ความรับผิดชอบขึ้น ๆ ลง ๆ เอาแต่ใจตัวเอง ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์หงุดหงิดไม่พอใจได้มากมาย ในวัยนี้จะเป็นช่วงวัยที่อาจก่อให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทขึ้นได้ง่าย ดังที่พบเห็นกันได้บ่อย ๆ คือปัญหา

อาชญากรรม ส่วนใหญ่ก็จะเกิดกับเด็กในช่วงวัยนี้ เพราะถ้าหากพัฒนาการในช่วงนี้ดำเนินไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสมก็จะสร้างปัญหาให้สังคม ในทางกลับกันหากวัยนี้มีพัฒนาการที่เหมาะสมแล้ววัยนี้จะสามารถปรับตัวให้ก้าวข้ามสู่ผู้ใหญ่ที่มีความเพียบพร้อม และสมบูรณ์แบบอันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เปลี่ยนความคิดและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นว่า กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในหมู่นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนทั่วไป ตั้งแต่เมื่อเริ่มแพร่หลายในประเทศไทย ดังความสำคัญที่จะมุ่งเน้นไปสู่การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาดังได้กล่าวมาแล้ว และคุณค่าของกีฬารักบี้ฟุตบอลก็มีอยู่มากมาย ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะนำกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลมาใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬาตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

คำถามวิจัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้นหรือไม่และมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย

1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.ประชากร คือ นักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด

2.กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนที่ลงเรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โดยให้นักเรียนจับสลากแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน และโดยนักเรียนกลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลตามแผนการสอนปกติ

3.ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับ การฝึกทักษะเบื้องต้น เทคนิค แท็คติก ของกีฬารักบี้ฟุตบอลในระยะเวลา 8 สัปดาห์

สมมติฐานการวิจัย

หลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

ได้แก่ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด

ตัวแปรตาม

ได้แก่ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด

นิยามศัพท์

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นสื่อที่มุ่งเน้นกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา โดยประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 3) ขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป

กีฬารักบี้ฟุตบอล หมายถึง หรือเรียกสั้น ๆ ว่า รักบี้ หรือเรียกกันเล่น ๆ ว่า กีฬาลูกกลมๆ ซึ่งนักกีฬาหนึ่งทีมประกอบด้วย 15 คน หรือ 7 คน เล่นกันอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมภายใต้กฎกติกาที่กำหนดและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา โดยผู้เล่นที่อยู่ในสนามจะต้องไม่ล้ำหน้า และสามารถเล่นได้โดยการถือลูกวิ่ง ส่งลูกไปข้างหลัง เตะลูก จับคู่ต่อสู้ แย่งลูก เก็บลูก ทำสกอร์ัม รัค มอล แกวท่ม และนำลูกไปวางหรือกดในเขตประตูฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำคะแนนให้มากที่สุด การแข่งขันแบ่งเป็น 2 ครึ่ง แต่แต่ละครึ่งไม่เกิน 40 นาที

ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง จริยธรรมที่เป็นองค์ประกอบของการมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ด้าน ประกอบด้วย

1.ด้านความรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย คือ การแสดงออกในลักษณะของการยอมรับผลการตัดสิน โดยไม่เอาผลของการแพ้หรือชนะมาเป็นอารมณ์ ไม่แสดงท่าทีที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งแสดงความยินดีต่อความสำเร็จของผู้อื่นอย่างเหมาะสม

2.ด้านความยุติธรรม คือ การแสดงออกในลักษณะการเคารพสิทธิของผู้อื่นและรักษาสิทธิของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอาัดเอาเปรียบ มีการตัดสินใจตามความถูกต้องมากกว่าความต้องการของพวกเขา

3.ด้านความสามัคคี คือ การแสดงออกในลักษณะที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือเพื่อกิจกรรมใดๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกของหมู่คณะ

4.ด้านความรับผิดชอบ คือ การแสดงออกในลักษณะที่มีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงการงาน พร้อมทั้งจะรับผลกับสิ่งที่ตนเองกระทำไม่ว่าจะถูกหรือผิด

5.ด้านความมีระเบียบวินัย คือ การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติและปฏิบัติตามข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงที่สังคมยอมรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เลือกเรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1) ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมี
น้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2) เป็นแนวทางให้ครูพลศึกษาได้จัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อพัฒนาด้านความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนในระดับอื่น ๆ ต่อไป

3) ทำให้สถานศึกษามีการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้ตรงตามมาตรฐานคุณภาพ
การศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ รวมทั้งจากเว็บไซต์ เพื่อนำมาใช้เป็นยุทธวิธี และกรอบแนวคิดเพื่อการศึกษาครั้งนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา

- 1.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา
- 1.2 ความเป็นมาของน้ำใจนักกีฬา
- 1.3 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา
- 1.4 แนวคิดพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 2.1 สาระมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดนักเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

- 3.1 การจัดการเรียนรู้พลศึกษา
- 3.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
- 3.3 ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 3.4 ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 3.5 หลักการสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล

4. พัฒนาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
- 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา

1.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจริยธรรมที่ควรปลูกฝังกับทุกๆ คนไม่เฉพาะนักกีฬาเท่านั้น ดังที่นักการศึกษาพลศึกษาได้ให้ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

1.แมคคาร์ธี (Mccarthy.J., 1987) ได้อธิบายว่า การมีน้ำใจนักกีฬาเป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรงไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะโดยไม่ท้วงติงอย่างไร

2.อร่าม เสียนขุนทด (2533) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมประการหนึ่งซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

3.กรมพลศึกษา (2522) ได้ให้ความหมายว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ รู้จักแพ้รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้จักการเสียสละ ไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น รักความยุติธรรม เป็นผู้ให้และผู้รับที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเมตตากรุณา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ไม่คิดอาฆาต มีความโอบอ้อมอารี มีความอดทนอดกลั้น มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นผู้นำผู้ตามและมีความสำนึกในหน้าที่

4.วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นหลักหรือคุณธรรมที่ยึดถือปฏิบัติในการการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มีความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันเล่นด้วยชั้นเชิงของการกีฬาด้วยความสามารถ ให้เกียรติยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน ถ้าแพ้หรือชนะก็ไม่แสดงออกนอกหน้ามากจนเกินไป เล่นกีฬาตามอุดมคติของการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง โดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่น นอกจากความสนุกสนานและสุขภาพอนามัยที่เกิดขึ้นจากการเล่นกีฬาเป็นที่ตั้งเท่านั้น ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้ัญเชิญมาตอนหนึ่งว่า “การกีฬานั้นสำคัญมาก นอกจากจะทำให้นักเรียนและประชาชนมีกำลังกายและอนามัยที่ดีแล้ว ยังช่วยฝึกจิตใจให้รู้จักหน้าที่ มีความสามัคคีในหมู่คณะ ทั้งฝึกให้เกิดความกล้าหาญอดทน รู้แพ้รู้ชนะ...มีเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจผู้แพ้ มีจิตใจเป็นนักกีฬาโดยแท้จริง”

ในกรณีที่เป็นผู้ดูกีฬา ผู้มีน้ำใจนักกีฬาจะปรบมือให้เกียรติแก่ผู้ตัดสินและผู้เล่นทั้งสองฝ่าย จะให้เกียรติและยอมรับคำตัดสิน จะปรบมือชื่นชมในความสามารถของผู้เล่นของฝ่ายตนเองและฝ่ายคู่ต่อสู้ จะไม่ยั่วหรือโห่ฮาปาผู้ตัดสินและผู้เล่นทั้งสองฝ่าย เป็นต้น

เนื้อร้องเพลงกราวกีฬาของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรีหรือที่รู้จักกันในนามของ “ครูเทพ” ก็เป็นข้อความอีกส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้มีความเข้าใจในความหมายของการมีน้ำใจนักกีฬาได้เป็นอย่างดี โดยจะขอนำเนื้อหาเพลงมาเพื่อประกอบ ดังต่อไปนี้

เนื้อเพลง : กราวกีฬา

ศิลปิน : เจ้าพระธรรมศักดิ์มนตรี

..พวกเรานักกีฬา ใจกล้าหาญ เชี่ยวชาญชิงชัยไม่ย่อมนย่อ คราวชนะรุกใหญ่ไม่รีรอ คราวแพ้ก็ไม่ท้อกัดฟันทน ฮึม.ฮึม.ฮึม.ฮึม. (กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ ฮา-โฮ ฮา-โฮ กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำตนให้เป็นคน ผล ของการฝึกตน เล่น กีฬาสากล ตะละล้า)

..ร่างกายกำยำล่ำเลิศ กล้ามเนื้อก่อเกิดทุกแห่งหน แข็งแรงทรหด อดทน ว่องไวไม่ย่อมนระย่อใคร ฮึม.ฮึม.ฮึม.ฮึม. (กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ ฮา-โฮ ฮา-โฮ กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำตนให้เป็นคน ผล ของการฝึกตน เล่น กีฬาสากล ตะละล้า)

..ใจคอมั่นคงทรงศักดิ์ รู้จักที่หนีที่ไล่ รู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย ไวใจได้ทั่วทั้งรักชัง ฮึม.ฮึม.ฮึม.ฮึม. (กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ ฮา-โฮ ฮา-โฮ กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำตนให้เป็นคน ผล ของการฝึกตน เล่น กีฬาสากล ตะละล้า)

..ไม่ชอบเอาเปรียบเทียบแข่งขัน สู้กันซึ่งหน้าอย่าลับหลัง มัวส่วนตัวเพื่อเหลือกำลัง เกลียดชังการเล่นเห็นแก่ตัว ฮึม.ฮึม.ฮึม.ฮึม. (กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ ฮา-โฮ ฮา-โฮ กีฬา กีฬา เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลส ทำตนให้เป็นคน ผล ของการฝึกตน เล่นกีฬาสากล ตะละล้า)

สรุปได้ว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมจริยธรรมประการหนึ่งที่ตีให้แต่ละบุคคลยึดถือและปฏิบัติอย่างเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยพฤติกรรมที่แสดงออกได้ทั้งในการแข่งขันกีฬาและการดำเนินชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

1.2 ความเป็นมาของน้ำใจนักกีฬา

น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณลักษณะที่เกิดจากน้ำใจของผู้เล่นกีฬาหรือนักกีฬาโดยแท้ คือ ในการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการเล่นกีฬา คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนาน เป็นการเล่นกีฬาบนพื้นฐานของความเข้าใจกัน ความร่วมมือกัน ความเห็นอกเห็นใจกัน การวางกฎ และระเบียบการเล่นร่วมกัน การปฏิบัติตามกฎและระเบียบการเล่นร่วมกันการเล่นด้วยความซื่อสัตย์สุจริตร่วมกัน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความสามัคคีกลมเกลียวกัน ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและอื่น ๆ อย่างแท้จริงเสมอ ดังจะเห็นได้ว่าการเล่นกีฬาในระยะแรก ๆ นั้นจึงเท่ากับเป็นการเล่นที่ช่วยจรรโลงและผดุงไว้ซึ่งคุณลักษณะต่าง ๆ ที่มีรากฐานอยู่ในตัวผู้เล่นอยู่แล้วนี้ให้ฝังรากลึกแน่นอยู่ในตัวผู้เล่นเหล่านี้ให้มากยิ่งขึ้นต่อไปอีกอย่างแท้จริง เพราะในการเล่นแต่ละครั้งหรือในแต่ละอย่างนั้นเป็นการเล่นจากการตกลงกันและมีการวางกฎระเบียบร่วมกันก่อนทั้งสิ้น

ในระยะแรกที่เริ่มต้นการเล่นกีฬาในแต่ละอย่างนั้น ผู้เล่นจะเป็นผู้กำหนดระเบียบและกติกาในการเล่นเอง แต่ในระยะหลังต่อมาเมื่อกีฬาแต่ละชนิดมีจำนวนผู้เล่นเพิ่มจำนวนมากขึ้น และมีการเล่นกระจายไปในทุกประเทศทั่วโลก เช่น กีฬาบาสเกตบอลดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ แม้จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎข้อบังคับและระเบียบการเล่น เพื่อให้การเล่นนั้นเป็นไปด้วยความสนุกสนานและมีความยุติธรรมในระหว่างผู้เล่นด้วยกันมากยิ่งขึ้นก็ตาม แต่ผู้เล่นที่มีอยู่จำนวนมากอยู่ทั่วโลกนี้คงไม่สามารถดำเนินการเองได้ จึงได้มีการเลือกตั้งผู้แทนผู้เล่นมาจัดตั้ง ในรูปแบบของชมรม สโมสร สมาคมหรือสหพันธ์การกีฬาต่าง ๆ ตั้งแต่ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ เป็นผู้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่ากฎระเบียบ ข้อบังคับและกติกการเล่นทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดขึ้นหรือมีขึ้นเหล่านี้ ล้วนเป็นผลสืบเนื่องจากความปรองดองกัน เป็นข้อตกลงร่วมกัน ด้วยความเข้าใจกัน และความเห็นพร้อมต้องกันว่า การเล่นกีฬานั้นเราจะเล่นตามระเบียบกฎข้อบังคับและกติกการเล่นที่ได้ช่วยกันวางไว้แล้วนี้ คือจะเล่นด้วยความยุติธรรม จะไม่พยายามเอาเปรียบซึ่งกันและกัน จะไม่มีการแบ่งชั้น วรรณะ เชื้อชาติ ศาสนาอื่น ถ้ามีการพลาดพลั้งระหว่างกันและกันเกิดขึ้นก็จะให้อภัยซึ่งกันและกันและอื่น ๆ อีก จากการที่ผู้เล่นกีฬาทุก ๆ คนเล่นกีฬาภายใต้ปรัชญาหรืออุดมคติของการเล่นกีฬาดังกล่าวนี้ จึงทำให้เรียกผู้เล่นกีฬาตามอุดมคติการเล่นกีฬานี้ว่าเป็น “ผู้มีน้ำใจนักกีฬา” และทำให้เป็นต้นกำเนิดของคำว่า “น้ำใจนักกีฬา” ขึ้นมาตั้งเป็นที่รู้จักอยู่ในทุกวันนี้

การมีน้ำใจนักกีฬานี้ถือว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของทุกสังคม ทุกชาติ ทุกภาษาจึงต้องการให้ประชาชนพลเมืองของตนเองทุกคนได้มีน้ำใจนักกีฬาทั้งสิ้น โดยมีความเชื่อว่าถ้าประชาชนพลเมืองของตนเองทุกคนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาแล้ว ประชาชนพลเมืองทุกคนจะมีความร่วมมือกัน ช่วยกันรักษาและปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับที่ได้ช่วยกันวางไว้โดยเคร่งครัด เป็นต้น ท้ายที่สุดก็เป็นทางนำมาแห่งประสิทธิภาพและคุณภาพอยู่ร่วมกันของสังคมได้

1.3 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

กลินประทุม แสงสุระ (2550) อธิบายว่า แนวทางการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาสำหรับเด็กควรเป็นไปดังนี้

1. ควรควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากชั่วโมงพลศึกษาและในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่เหมาะสม
2. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กทุกคน ไม่เลือกเฉพาะบางคนแต่ควรเป็นไปอย่างถ้วนหน้า
3. กีฬาที่จะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด คือ กีฬาประเภททีมเนื่องจากเป็นการฝึกการทำงานร่วมกัน

ความเป็นผู้มีระเบียบวินัยนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นอันดับแรกในการเรียนการสอน เพราะวาระระเบียบวินัยนี้จะมีผลต่อการปลูกฝังด้านอื่นๆ ต่อไป ดังนั้นก่อนที่จะสอนเนื้อหาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ครูผู้สอนต้องฝึกระเบียบต่างๆ เช่น การเข้าแถว ระเบียบแถว การเบิก การเก็บอุปกรณ์พลศึกษา การจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน และการตรงต่อเวลา เป็นต้น

2. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพันด้วยความพากเพียร และความละเอียดรอบคอบ ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ในงานที่ได้รับมอบหมายโดยเน้นที่ความเอาใจใส่ต่อการเรียน มีความเคารพต่อกฎกติกาการแข่งขัน มีอารมณ์หนักแน่นเมื่อเผชิญกับภาวะความกดดันขณะเล่นกีฬาหรือแข่งขัน รู้จักปฏิบัติหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมายในการเล่นหรือแข่งขันกีฬาให้ดีที่สุด มีความเพียรพยายามในการฝึกซ้อมตรงต่อเวลาที่ครูหรือผู้ฝึกสอนกีฬากำหนด และต้องการให้รักเรียนยอมรับในความสามารถของตน

ความรับผิดชอบ เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลรับผิดชอบต่าง ๆ เช่น การเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา เป็นต้น

3. ความเสียสละ หมายถึง การละเว้นความเห็นแก่ตัวให้แก่บุคคลที่ควรให้ด้วยกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังความคิด รวมทั้งการรู้จักสละทิ้งอารมณ์ร้ายในตนเองด้วย โดยที่จะต้องให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ทำกิจการงานเท่าที่จะทำได้ไม่นิ่งดูตาย ให้คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหา ช่วยเพิ่มพูนความรู้ตามสติปัญญา และยินดีเมื่อเห็นผู้อื่นมีความสุข

การสอนวิชาพลศึกษานั้น ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นตัวอย่างหรือเป็นต้นแบบพฤติกรรมนำมาซึ่งความเสียสละให้นักเรียนได้ในหลายกรณี เช่น การเสียสละยอมให้ผู้หญิงหรือผู้ที่อ่อนแอเข้าร่วมกิจกรรมก่อน การช่วยให้กำลังใจเพื่อน ช่วยคิดหาแนวทางให้กิจกรรมสนุกสนานมีเพื่อน ๆ เข้าร่วมทุกคน เสียสละเวลาช่วยฝึกซ้อมให้กับบุคคลที่มีทักษะด้อยกว่า ให้อภัยเพื่อนที่เล่นรุนแรงอย่างไม่ได้ตั้งใจ เป็นต้น

สรุปได้ว่าความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรมในตัวของบุคคลที่แสดงออกในการอยู่ร่วมกันในสังคม องค์ประกอบของความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ 5 ประการ คือ ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย

1.4 แนวคิดพัฒนาการจริยธรรมของโคลเบอร์ก

อภิวัดน์ จั้วลำหิน (2553) อธิบายทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ได้อธิบายว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กจะสอดคล้องกับพัฒนาการทางปัญญา ตามทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ เพราะการที่เด็กจะวินิจฉัยจริยธรรม (Moral Judgment) ว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี สิ่งใดควรหรือไม่ควรนั้น ต้องอาศัยการใช้เหตุผลเชิงตรรกวิทยาและความคิดเชิงนามธรรม ฉะนั้นเด็กที่มีพัฒนาการทางปัญญาในขั้นก่อนการคิดแบบเหตุผล (Preoperational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับต้น ส่วนเด็กที่มีพัฒนาการทางปัญญาในขั้นการคิดแบบเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับที่สูงสุด

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1969) ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กแบ่งออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ชั้น ดังนี้

1.ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Preconventional Level) ระดับนี้ เด็กจะสนองตอบตามเกณฑ์ภายนอก ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัล หรือเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจ เด็กจะดูผลที่ได้รับเป็นเกณฑ์ในการประเมินจริยธรรม ซึ่งอาจสรุปได้ว่าถ้าตนเองถูกลงโทษแสดงว่าการกระทำของตนเองไม่ดี และตนเองได้รับรางวัลแสดงว่าตนเองทำดี ซึ่งผู้มีอำนาจเหนือกว่าเป็นผู้กำหนดว่าสิ่งใดเลวสิ่งใดดี ส่วนมากเด็กมีอายุ 4-10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ชั้นดังนี้

ชั้นที่ 1 มุ่งไม่ให้เห็นตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับและยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ เหนือตน โดยไม่เอาใจใส่ความหมายหรือคุณค่าใด ๆ

ชั้นที่ 2 ยินยอมทำเพื่อให้ได้รางวัล หรือให้ได้รับสิ่งที่พอใจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน แต่เด็กระดับนี้จะตีความเกี่ยวข้องกับร่างกายเท่านั้น มิใช่คำนึงถึงความกตัญญูหรือความยุติธรรม

2.ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้ คนเราจะยอมรับความมุ่งหวังกฎเกณฑ์ทางครอบครัว กลุ่ม และประเทศชาติว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความถูกต้องและจะพยายามปฏิบัติให้เหมาะสมกับบทบาทของตนเองในกลุ่ม ในการกระทำความดีละเว้นความชั่ว บุคคลจะถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคมจริยธรรมระดับนี้ จะเกิดกับบุคคลอายุ 11-16 ปี แบ่งเป็นชั้นต่อเนื่อง 2 ชั้นกับระดับก่อนดังนี้ คือ

ชั้นที่ 3 เกณฑ์เด็กดี บุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เช่น การทำให้ผู้อื่นพอใจ การช่วยเหลือผู้อื่นและทำให้ผู้อื่นพอใจ ซึ่งก็จะตรงกับความคิดเห็นส่วนใหญ่หรือยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการไม่เห็นด้วยหรือความไม่เห็นชอบจากบุคคลอื่น

ชั้นที่ 4 บุคคลรู้ถึงหน้าที่การใช้ระเบียบ การกระทำตามระเบียบของสังคมพฤติกรรมที่ถูกต้องจะประกอบด้วยปฏิบัติตาม หน้าที่ การแสดงความเคารพต่ออำนาจหน้าที่ที่ตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมกำหนด คล้อยตามเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกประณามจากสังคม ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิจากผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมาย

3.ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level) เป็นระดับที่การตัดสินใจขัดแย้งด้านจริยธรรม ขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจริยธรรมจะใช้หลักแห่งเหตุผลกระทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดกับสิทธิอันพึงได้ของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเองแยกตัวออกจากอิทธิพลของกลุ่มเมื่อมีเหตุผล โดยไม่คล้อยตามถ้าผู้อื่นไม่มีเหตุผลพอระดับนี้เป็นจริยธรรมขั้นสูงสุดจะปรากฏในบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ อายุประมาณ 16 ปีขึ้นไป แบ่งระดับนี้ได้เป็น 2 ชั้น ต่อเนื่องกับชั้นก่อน ๆ เช่นกัน คือ

ชั้นที่ 5 บุคคลจะทำตามคำมั่นสัญญาและการกระทำที่ถูกต้องโดยทั่วไปที่เห็นกับคนหมู่มาก ควบคุมตนเองได้ คำนึงถึงคุณค่าทางความคิดเห็นที่สัมพันธ์กับส่วนบุคคลและส่วนรวม เช่น เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตย จะหาข้อยุติธรรมโดยคำนึงถึงผลทางคุณค่าและความคิดเห็นทางสติปัญญาที่จะออกมาเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ของสังคม

ชั้นที่ 6 ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตีความตนเองเป็นขั้นการตัดสินใจตามเหตุผลของการรับผิดชอบ สร้างคุณธรรมประจำที่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทางสังคม จริยธรรมเป็นนามธรรมไม่ใช่กฎเกณฑ์ทางศาสนา แต่เป็นอุดมคติสากลของสังคมส่วนรวม ยอมรับสิทธิเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน ควรนับถือซึ่งกันและกัน

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1 สารมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และอธิบายตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม รวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย อันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้นักเรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาที่เป็นขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบไปด้วย

1.การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2.ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3.การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4.การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและการป้องกันทั้งโรคติดต่อและไม่ติดต่อ

5.ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรงอันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 สาระ ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

2.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดนักเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุการใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2.แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อสังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

3.ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพโดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างถูกต้องสม่ำเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

4.แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือ และปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเองและทีม

5.แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และการแข่งขันด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปปฏิบัติในทุกโอกาสจนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

6.วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม

7.ใช้กระบวนการทางประชาคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง ปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี

ในส่วนของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

ตารางมาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1.วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา	-ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา -การวิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา
2.ใช้ความสามารถของตน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม	-การใช้ความสามารถของตน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม
3.เล่นกีฬาไทย กีฬาสากล ประเภทบุคคล/คู่ กีฬาประเภททีม อย่างน้อย 1 ชนิด	-กีฬาประเภทบุคคล/คู่ ประเภททีม เช่น ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล ยิมนาสติก ลีลาศ ซอฟท์บอล เทนนิส เซปักตระกร้อ มวยไทย กระบี่กระบอง ฟล่อง ง้าว
4.แสดงการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์	-การเคลื่อนไหวสร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ เชียร์ลีดเดอร์
5.เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนอกโรงเรียน และนำหลักการแนวคิดไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม	-การนำหลักการ และแนวคิดของกิจกรรมนันทนาการไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม

ตารางมาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1.ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ และใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตน คำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม	-การออกกำลังกายด้วยวิธีที่ชอบ เช่น ฝึกกายบริหารแบบต่างๆ ซี่งกีรยาน การออกกำลังกายจากการทำงานในชีวิตประจำวัน การรำกระบอง รำมวยจีน -การเล่นกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม -การใช้ความสามารถของตนในการเพิ่มศักยภาพของทีมในการเล่นกีฬาและการเล่นโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม -การวางแผนกำหนดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2.อธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา กลวิธี ต่างๆ ในระหว่างการเล่น การแข่งขันกีฬากับผู้อื่น และนำไปสรุปเป็นแนวปฏิบัติและใช้ใน ชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง	-สิทธิ กฎ กติกาการเล่น -กลวิธี หลักการรุก การป้องกันอย่างสร้างสรรค์ ในการเล่นและแข่งขันกีฬา -การนำประสบการณ์จากการเล่นกีฬาไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
3.แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และ การแข่งขันกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และ นำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาสจนเป็นบุคลิกภาพที่ดี	-การปฏิบัติในเรื่องมารยาทการดู การเล่น การ แข่งขัน ความมีน้ำใจนักกีฬา -บุคลิกภาพที่ดี
4.ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬาอย่างมี ความสุข ชื่นชมในคุณค่าและความงามของการกีฬา	-ความสุขที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและ เล่นกีฬา -คุณค่าและความงามของการกีฬา

กล่าวโดยสรุปหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 3 การ เคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการ วิเคราะห์ความคิดรวบยอดและการปฏิบัติการเล่นไหวในรูปแบบต่าง ๆ โดยผ่านการเล่นกีฬา พื้นฐานอย่างน้อย 1 ชนิด ได้แก่ รักบี้ฟุตบอล ฟุตบอล ีลาศ ยิมนาสติก และเข้าร่วมกิจกรรมทาง กายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล รวมทั้งยังสามารถ ปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ ข้อบังคับ และได้รับการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและชื่นชม สุนทรีย์ภาพของการกีฬา

3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

3.1 การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

ชาร์แมน (Sharman,1934 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) ได้ให้ความหมายของ พลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาคือการศึกษาแขนงหนึ่งโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้การเคลื่อนไหว ทางกลไกของร่างกายและเป็นการศึกษาที่ให้ผลทางพฤติกรรมที่พึงประสงค์

กูต (Good,1959 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) ได้ให้ความหมายพลศึกษาว่า หมายถึง โครงการเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทต้องใช้อ้อมแอ้มใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้ เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหวทางกลไกของร่างกาย เจตคติต่าง ๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย

บุชเชอร์ (Bucher, 1975 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) ให้ความหมายว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่เลือกแล้วเป็นสื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ด้านความรู้ ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา และด้านเจตคติที่ดีในการออกกำลังกาย โดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า พลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นสื่อในการพัฒนาผู้เรียนให้ไปสู่ความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งผู้เรียนเองสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาหรือการเล่นกีฬา

3.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า การเรียนการสอนพลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ตามหลักการและปรัชญาของการพลศึกษา คือ การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ

1. กระบวนการสร้างความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ เป็นกระบวนการเตรียมร่างกายและจิตใจของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มเรียนพลศึกษา ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นในการเรียนพลศึกษาเป็นอันมาก เนื่องจากกระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัวและพร้อมที่จะเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายด้วยความปลอดภัย และทำให้ระบบต่าง ๆ ของร่างกายได้รับการกระตุ้นให้ตื่นตัวและพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้โดยไม่เกิดการบาดเจ็บ

2. กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของกีฬาหรือกิจกรรมที่จะสอน รวมทั้งกำหนดระเบียบ กติกาการเล่น หรือข้อตกลงอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การเล่นกีฬาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้

3. กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นการทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตามที่จุดประสงค์การเรียนรู้ได้วางไว้

4. กระบวนการสรุป ประเมินผลและสุขปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนพลศึกษา เพราะเป็นการสรุปและประเมินผลของการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้ผู้เรียนทราบเพื่อ

ปรับปรุงให้ดีขึ้น สิ่งที่คุณควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบจะมีทั้งในด้านการเล่น และพฤติกรรม การแสดงออกของผู้เรียนเกี่ยวกับระเบียบ กติกา การมีน้ำใจนักกีฬา และอื่น ๆ ที่ควรส่งเสริมให้ดีขึ้น ผู้เรียนจะได้มีเวลาพักก่อนที่จะทำความสะอาดร่างกายและเข้าเรียนในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพเป็นสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงให้ความสำคัญกับทักษะกระบวนการ โดยผสมผสานเข้ากับเรื่องของความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้ จะเห็นได้จากผลที่เกิดกับผู้เรียน คือ สามารถปฏิบัติได้หรือปฏิบัติเป็นประจำ สม่่าเสมอในการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการปฏิบัติคือ กระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจนเกิดความชำนาญจากการที่ผู้เรียนศึกษาตนเองโดยการสังเกตและได้เห็นตัวอย่างจากของจริงหรือการสาธิต ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติเกิดผลดีในการเรียนอย่างยิ่ง ขั้นตอนในการปฏิบัติมี 4 ขั้นตอน คือ

1.สังเกตการรับรู้ หมายถึง ให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างหลากหลายจากรูปภาพ วีดิทัศน์ การสาธิต ของจริง จนเกิดความรู้ ความเข้าใจและผู้เรียนสามารถสรุปเป็นความคิดรวบยอดได้

2.ทำตามแบบ หมายถึง ให้ผู้เรียนทำตามแบบอย่าง หรือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นทีละขั้นตอน โดยลำดับจากง่ายไปหายาก

3.ทำเองโดยไม่มีแบบ หมายถึง ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเองโดยลำดับขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นไปสู่ผลสำเร็จจากประสบการณ์ที่เคยเห็นได้ศึกษาด้วยตนเอง

4.ฝึกให้ชำนาญ หมายถึง ให้ผู้เรียนปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความชำนาญหรือทำได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งอาจจะเป็นผลงานชิ้นเดิมหรือผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกาย เกิดการเรียนรู้ในด้านการเข้าสังคม จากประสบการณ์ตรง และเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความมีน้ำใจนักกีฬามีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกา จากการเรียนรู้และแสดงออก จนเกิดความเคยชิน

3.3 ทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอล

ทักษะและวิธีการเล่นรักบี้ฟุตบอลกีฬารักบี้ฟุตบอล เป็นกีฬาที่ต้องอาศัยทักษะ 2 ประการด้วยกัน คือ ทักษะส่วนบุคคล (Individual skill) เป็นทักษะที่นักกีฬารักบี้ฟุตบอลทุกคนควรจะมีฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เช่น การส่ง รับลูกฟุตบอล การวิ่งหลบหลีก การเตะ การล้มทับลูกรักบี้ฟุตบอล การแท็คเกิ้ล (Tackle) ในการเตะ ตำแหน่งฟูลแบ็คก็ควรฝึกทักษะการรับลูกโด่ง ตำแหน่งสกรัมฮาฟ (Scrum Half) และฮาฟแบ็คหรือฟลายฮาฟ (Fly Half) ก็ควรฝึกทักษะการส่งลูกเฉพาะตัว แต่ทักษะ

ที่เป็นกลุ่ม (Unit Skill) ก็เป็นการฝึกทักษะอีกแบบหนึ่งที่ผู้เล่นควรจะต้องฝึกเพื่อให้การเล่นทีมมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น โดยเฉพาะกลุ่ม กองหน้า ซึ่งจะต้องกระทำบ่อย ๆ ในขณะทำการแข่งขัน คือ การเข้าสกรัมตั้ง (Set Scrum) การเข้าแถวทุ่ม (Line Out) การทำสกรัมย่อย (Ruck) การทำกลุ่มยื้อแย่ง (Mall) เพราะถ้าทักษะกลุ่มย่อยนี้ไม่ดี ขาดการประสานงานกันแล้ว โอกาสที่จะชนะแทบจะไม่มีเลยก็ว่าได้ ดังที่ Williams (1973: 13-14) ได้เสนอแนะหลักของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลสำหรับคนหัดใหม่ไว้ดังนี้ ผู้เริ่มเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลควรจะต้องเริ่มฝึกทักษะที่ง่ายก่อน แล้วค่อยฝึกทักษะที่ยากขึ้นตามลำดับเพราะการที่จะเรียนรู้ทักษะทั้งหมดของกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นเรื่องสลับซับซ้อน ดังนั้นทักษะเบื้องต้นของการเริ่มเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล จึงควรเริ่มฝึกทักษะดังต่อไปนี้ ทักษะเบื้องต้นของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล วิธีถือลูกบอล เก็บลูกบอลจากพื้น ส่งลูกบอล รับลูกบอล ถือลูกบอลวิ่ง เตะลูกบอล การแท็คเกิ้ล การล้ม บังลูกบอลและต้องฝึกให้เกิดความชำนาญทุกทักษะก่อนที่จะเล่นเป็นชุดการแข่งขันกีฬารักบี้ฟุตบอลเริ่มต้นด้วยการเตะลูกบอลเริ่มเล่น หลังจากนั้นผู้เล่นที่ไม่ได้อยู่หน้าจะทำอย่างใดก็ได้ดังต่อไปนี้

1. เก็บลูกบอลจากพื้นแล้ววิ่งไป
2. ส่ง ขว้าง หรือปัดลูกบอลไปให้ผู้เล่นคนอื่น
3. เตะหรือ เลี้ยงลูกบอลไปให้ผู้เล่นคนอื่น
4. แท็คเกิ้ล ผลักหรือใช้ไหล่กระแทกฝ่ายตรงข้ามที่ถือลูกบอลอยู่
5. ล้มบังลูก
6. เข้าสกรัม ทำรัค (Ruck) ทำโมล (Maul) หรือเข้าแถวทุ่มโดยไม่เป็นการเล่นที่ฝ่าฝืน

กติกากำหนดห้ามไว้

จากลักษณะการแข่งขันจะเห็นว่าผู้เล่นทุกคนถ้าหากไม่อยู่ล้าหน้าจะเล่นลูกบอลโดยหยิบลูกบอลวิ่งไปจะส่งหรือขว้างลูกบอล เตะลูกบอล เข้าแท็คเกิ้ลคู่ต่อสู้ขณะที่คู่ต่อสู้ถือลูกบอล แม้แต่จะล้มลงบังลูกบอล ทุกอย่างที่ได้กล่าวถึงนี้เป็นสิ่งที่ผู้เล่นจะต้องฝึกหัดให้เกิดความชำนาญ เพราะเป็นทักษะที่ทุกคนต้องทำได้ ความสามารถหรือความชำนาญที่ต้องมีประจำตัวผู้ที่เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลในทุกกรณีทีกล่าวมานี้ถ้าทำได้ไม่ดีพอก็จะทำให้เล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ไม่ดีเท่าที่ควร ทักษะพื้นฐานในกีฬารักบี้ฟุตบอลมีความสำคัญต่อผู้เล่นทุกตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นผู้เล่นกองหน้าหรือกองหลัง จะต้องมีความรู้เบื้องต้นด้วยกันทุกคน เพราะในบางโอกาสกองหน้าและกองหลังจะต้องมีทักษะเบื้องต้นส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

1. การครอบครองลูกบอลอย่างมั่นใจ (Handle the ball confidently)
2. ความแม่นยำในการเตะลูกบอล (Kicking accuracy)
3. การถือลูกบอลวิ่ง (Running with the ball)

4. การแท็คเกิ้ล (Tackle)

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลมีจะมุ่งหมายที่จะเอาชนะคู่ต่อสู้โดยการทำคะแนนด้วยการนำลูกบอลไปวางในเขตวางทรี วิธีที่จะนำลูกบอลไปวางทรีจะต้องอาศัยความสามารถในการครอบครองลูกบอลและการส่งลูกบอล ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะพิเศษที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล

สหพันธ์รักบี้ฟุตบอล Rugby Football Union (1997: 25-84) กล่าวถึง องค์ประกอบพื้นฐานของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลว่า กีฬารักบี้ฟุตบอลควรประกอบด้วยทักษะที่จำ เป็นในการเล่น ดังนี้

การถือลูกบอลวิ่ง (Running with the Ball) ซึ่งประกอบด้วย

วิ่งทางตรง

แบบที่ 1 การวิ่งแบบไม่ถือลูกบอล เป็นการวิ่งแบบธรรมดาทั่ว ๆ ไป โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยผู้เล่นที่ครอบครองลูกบอล วิ่งเพื่อเข้าป้องกันฝ่ายตรงข้ามที่ครอบครองลูกบอลอยู่

วิ่งหลบหลีก (Side Step)

เป็นการเปลี่ยนทิศทางโดยฉับพลัน ซึ่งต้องอาศัยการบังคับและการทรงตัวที่ดีการฝึกหัดให้ผู้ที่จะเปลี่ยนทางวิ่งออกข้างไปตามทิศทางใหม่จากที่ตั้งใจไว้เดิม และอีกเท้าหนึ่งให้ลากตามไป เปลี่ยนน้ำหนักจากเท้าหลังไปอยู่ที่เท้าด้านนอกที่ก้าวออกไปเมื่อแตะพื้นการวิ่งต้องลากขาเข้ามาชิดกันก่อนแล้วจึงก้าวออกไปแต่อย่าให้ไขว้กันและต้องเป็นก้าวหลบออกไปข้างทางอย่างชัดเจน

การใช้มือผลัก (Hand-Off)

การใช้มือผลัก (Hand-Off) มี 2 ลักษณะ คือ การผลักผู้ที่เข้าจับสูง และจับต่ำตามระดับปกติ การผลักจะได้ผลก็ต่อเมื่อผู้เข้ามาจับมีใจลังเล กล่าวคือไม่กล้าเข้าจับเป้าหมายการผลักในกรณีจับสูง คือ ใบหน้า ในกรณีจับต่ำ คือ ศีรษะหรือหัวไหล่ โดยผลักออกไปหรือกดลงการฝึกหัด ให้ผู้วิ่งถือลูกบอลและให้ผู้ที่จะเข้ามาจับวิ่งเข้าหากันเมื่อได้ระยะให้ทำการผลัก (Hand off) โดยใช้สันมือผลักและจะต้องแบมือออกเสมอพร้อมกับเปลี่ยนการถือลูกบอลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับทิศทางที่ผลัก เช่น แล้วยมือขวา ให้ใช้มือซ้ายถือลูกบอล ในขณะที่เดียวกันก็ให้เบี่ยงสะโพกออกห่างจากผู้จับทุกครั้ง

การส่งลูกบอล (Passing)

การส่งลูกบอล (Passing) การส่งลูกบอลอยู่กับที่ ให้ถือลูกบอล โดยให้ลูกบอลสูงขึ้นระดับเอว ถ้าจะส่งลูกบอลไปทางซ้ายมือต้องถือลูกบอลให้คล้อยไปทางสะโพกขวา หัวไหล่ แขนและมือขวาออกแรงเหวี่ยงลูกให้หลุดไปทางขวามือ โดยใช้มือซ้ายพุงลูกบอล และช่วยบังคับให้ลูกบอลลอยตรงไปทิศทางที่ต้องการในขณะที่ส่งลูกบอลนั้น ให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวาสำหรับการส่งลูกบอลไปทางขวาให้ปฏิบัติตรงกันข้าม

การส่งลูกบอลให้ผู้รับนั้นจะต้องหันไปทางผู้รับ การเหวี่ยง และผลักลูกบอลต้องออกแรงผลักให้แรงและเร็ว และจะต้องให้ลูกลอยผ่านหน้าคนรับเสมออย่างกระดกข้อมือช่วยในการส่งลูก เพราะจะทำให้ลูกบอลสะบัดพริ้วและลอยสูงเกินไป ทำให้รับยาก การฝึกหัดให้ยืนเป็นคู่ หรือเป็นวงกลมส่งลูกบอลกลับไปกลับมาทั้งชายและชวการส่งลูกบอลขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว การส่งลูกแบบนี้ ผู้รับและผู้ส่งจะต้องวิ่งตามกันไปโดยผู้รับจะต้องอยู่ต่ำกว่าผู้ส่งเสมอ คือ ผู้รับจะวิ่งตามผู้ส่งห่างประมาณ 2-5 เมตร และห่างจากผู้ส่งออกไปทางด้านข้าง ส่วนจะห่างเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพสนาม ถ้าสนามไม่เปียกและ ก็ห่างได้มาก ถ้าสนามเปียกและลูกบอลลื่นต้องอยู่ใกล้

การเก็บลูกบอล

การฝึกหัดให้ผู้ฝึกวางลูกบอลไว้ข้างหน้าตัวเอง ระหว่างเท้าทั้งสองเมื่อได้ยินสัญญาณให้ผู้ฝึกก้าวเท้าซ้ายหรือเท้าขวาคร่อมลูก พร้อมกับหันไหล่ซ้าย หรือไหล่ขวาไปทิศทางฝ่ายรุก แล้วใช้มือทั้งสองซ้อนเข้าหากันเก็บลูกขึ้นมาเพื่อเล่นต่อไป ฝึกจนเกิดความชำนาญ

แบบที่ 2 การเก็บลูกบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น

การฝึกหัด ให้ผู้ฝึกกลิ้งลูกบอลไปข้างหน้าพร้อมกับวิ่งไปเก็บลูก ลักษณะเช่นเดียวกับการเก็บลูกบอลที่วางอยู่บนพื้น โดยต้องหาจังหวะการวางเท้าให้ดี เพราะลูกรักบี้ฟุตบอลเป็นรูปไข่ จะกลิ้งไปในทิศทางที่ไม่แน่นอน

การรับลูกบอล (Receiving method or mode of receiving)

ให้ทางนี้วอกรับลูกบอลโดยรับแบบรับลูกบาสเกตบอล แต่ถ้าลูกบอลเปียกน้ำและลื่น ต้องหันลำตัวขวางลูกบอลที่ลอยมาพร้อมกับหงายหน้าแขนรับคล้ายกับอุ้มเด็กหรือหอบลูกบอลไว้ที่หน้าท้องเมื่อรับลูกบอลได้แล้วต้องรีบจับหรือถือลูกบอลในลักษณะที่พร้อมจะส่งต่อไปได้ทันทีในขณะเดียวกันต้องรีบวิ่งขึ้นไปข้างหน้าด้วยความเร็ว เพื่อให้ตำแหน่งสูงขึ้น พร้อมกับส่งลูกบอลให้กับผู้เล่นที่อยู่ข้างหลังโดยไม่ล้ำหน้า

การเตะลูกบอล

การจับเตะ (Punt Kicking) ลักษณะการเตะลูกลอย เป็นการปล่อยลูกบอลหรือกดลูกบอลลงจากระดับที่ถือลูกบอลอยู่และก่อนที่ลูกบอลจะตกถึงพื้นให้ใช้เท้าเตะลูกบอลให้ลอยขึ้นบนอากาศ

การเตะลูกพร้อม (Drop Kicking)

การเตะลูกพร้อม เป็นการเตะลูกกระดอนจากพื้นโดยการที่ผู้เตะปล่อยลูกบอลในลักษณะเดียวกับการเตะลูกลอย แต่ปล่อยให้ลูกบอลตกถึงพื้นก่อน และในจังหวะเดียวกันนั้นก็ให้เตะลูกบอลลอยขึ้น

การเตะลูกวางบนพื้น (The place kick)

เป็นลักษณะที่ผู้เตะวางลูกบอลไว้บนพื้นสนามโดยตั้งส่วนยาวของลูกบอลขึ้นแล้วจึงเตะลูกบอลให้สูงขึ้น การวางลูกบอลให้ใช้สันเท้าทำเป็นหลุมเพื่อตั้งลูกบอล การตั้งลูกบอลให้คุกเข่าตั้งลูกบอลได้ชั้นเข้าข้างใดข้างหนึ่งขึ้น

3.4 ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล

กีฬารักบี้ฟุตบอล หรือเรียกสั้น ๆ ว่า รักบี้ หรือเรียกกันเล่น ๆ ว่ากีฬาลูกหน้าเหลี่ยม ก่อกำเนิดครั้งแรกที่ประเทศอังกฤษ เช่นเดียวกับกีฬาสากลหลายต่อหลายชนิด เล่ากันว่าโรงเรียนในประเทศอังกฤษ นิยมเล่นรักบี้ฟุตบอลเพราะถือว่าเป็นกีฬาที่มีชื่อเสียงและฝึกฝนให้เป็นสุภาพบุรุษ รักบี้ ก่อกำเนิดครั้งแรกในราวปี ค.ศ.1823 ที่โรงเรียน Rugby School โดยมีพัฒนาการจากกีฬาฟุตบอล กล่าวคือ มีนักเรียนคนหนึ่งชื่อ William Webb Ellis ในขณะที่แข่งขันฟุตบอล เขาได้เตะฟุตบอล กระดอนผิด เขาจึงก้มเก็บด้วยมือ และอุ้มพาลูกวิ่งไปยังเส้นประตูฝ่ายตรงข้าม เมื่อข่าวการเล่นฟุตบอลแบบประหลาดของนาย Ellis ได้แพร่กระจายไปยังนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ ในเกาะอังกฤษทำให้เกิดการคิดเกมใหม่เกิดขึ้น คือ รักบี้ฟุตบอล โดยนักเรียนของ Cambridge ได้มีความสนใจเป็นพิเศษ และทดลองเล่น และมีการแข่งขันระหว่างชั้นขึ้น และเมื่อปี ค.ศ. 1848 กติกากีฬารักบี้ฟุตบอลฉบับแรกจึงเกิดขึ้นอนุสาวรีย์ของ William Webb Ellis ที่โรงเรียน Rugby School ที่ประเทศอังกฤษ

ปัจจุบันกีฬารักบี้ฟุตบอลมีประเทศทั่วโลกเล่นกีฬาประเภทนี้อยู่ถึง 94 ประเทศ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับนานาชาติชื่อว่า International Rugby Board หรือ IRB ทุกๆ 4 ปี จะมีการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลชิงแชมป์โลก ในปี 2003 ได้จัดที่ประเทศออสเตรเลีย เรียกการแข่งขันว่า รักบี้เวิลด์คัพ 2003 ประเทศที่เป็นแชมป์โลก คือ ประเทศอังกฤษ ซึ่งถือเป็นแชมป์โลกครั้งแรกของอังกฤษ เพราะส่วนใหญ่ประเทศที่ได้แชมป์มักจะถูกอยู่ในเขตซีกโลกตอนใต้

รักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย

เริ่มต้นด้วยชาวยุโรปโดยเฉพาะชาวอังกฤษที่เข้ามาทำการค้าหรือเข้ามาเป็นครูในโรงเรียนของรัฐ ได้นำรักบี้เข้ามาเล่น โดยใช้สถานที่เล่นคือทุ่งพระสุเมรุ (ท้องสนามหลวงปัจจุบัน) ต่อมาปี 2444 พระพุทธเจ้าหลวงได้ให้ใช้ที่ดินว่างเปล่าที่ทุ่งสระปทุมวันเป็นที่เล่นกีฬาของชาวต่างชาติที่อยู่ในเมืองไทย โดยใช้ชื่อว่า “ราชกรีฑาสโมสร” เกิดเป็นสโมสรกีฬาหลายชนิดมาถึงปี 2452 มีการเล่นรักบี้ อย่างจริงจัง ทุกวันเสาร์โดยขึ้นแรกเป็นการเล่นกันเองระหว่างต่างชาตินั่น ๆ หลังจากนั้นคนไทยที่ไปศึกษายังประเทศอังกฤษและเล่นรักบี้ที่นั่นเมื่อกลับมาเมืองไทยได้ เข้าร่วมเล่นเรื่อยมา ครั้นต่อมาเมื่อมีจำนวนคนไทยและที่ไม่ใช่คนอังกฤษเล่นมากขึ้น ได้รวมตัวกันตั้งเป็นทีมแข่งขัน กันเอง 3 ทีม คือ

อังกฤษ สก๊อตแลนด์ และทีมรวมจากหลาย ๆ ชาดิรวมทั้งคนไทย ซึ่งถ้วย HAMS AIRS ปี พ.ศ.2454 มีการเริ่มเล่นครั้งแรกที่ราชกรีฑาสโมสร Royal Bangkok Sport Club โดยกลุ่มสมาชิกของสโมสร ซึ่งเป็นชาวอังกฤษและชาวยุโรปที่เคยเล่นรักบี้ฟุตบอลมาก่อน และยังจัดให้มีการแข่งขันชิงถ้วย Hampshire ระหว่างสมาชิกของราชกรีฑาสโมสร โดยมีชุดเข้าแข่งขัน 3 ทีม คือ England, Scotland และ The Rest ปี พ.ศ.2463 คนไทยที่ได้ไปศึกษาที่ประเทศอังกฤษ และได้เคยเล่นรักบี้ฟุตบอลเมื่อกลับมา ก็ได้ไปร่วมเล่นอยู่ที่ราชกรีฑาสโมสร ได้แก่ คุณล้วน ณ ระนอง ซึ่งเคยเล่นในทีมของมหาวิทยาลัย Oxford และได้เสื้อสามารถ (Greyhound) หม่อมเจ้าศักดิ์สตาวัส จักรพันธ์ หม่อมเจ้าประสพศรี จีระประวัติ พระสุทัศน์ พงศ์พิสุทธิ์ และหม่อมเจ้าจันทร์จิรายุวัฒน์ รัชนี ในปีเดียวกันนี้เอง ได้มีการแข่งขันระหว่างทีม Penang Sport Club กับทีม Royal Bangkok Sport Club ขึ้นเพื่อชิงถ้วย Davy เป็นการแข่งขันแบบทีมเหย้าทีมเยือน โดยผลัดกันเป็นเจ้าภาพฝ่ายละปี ในราวปี พ.ศ. 2473 นักรักบี้ฟุตบอลที่เป็นคนไทยที่ไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษได้กลับมามากขึ้น ก็ได้ช่วยกันวางรากฐานกีฬารักบี้ฟุตบอลให้แก่คนไทย และในปีเดียวกันก็ได้ มีการแข่งขันทำนองเดียวกับ Davy Club ขึ้น ระหว่างทีม Royal Bangkok Sport Club กับทีม Cercle Sport if Saigonais และในระยะนี้ก็ได้มีทีมรักบี้ฟุตบอลที่เป็นคนไทย เช่น ทีมกรมไปรษณีย์ของพระสุทัศน์และทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปี พ.ศ.2481 กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ จึงได้ริเริ่มก่อตั้งสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อส่งเสริมกีฬานี้ และได้มีการเรียกประชุมผู้สนใจเป็นครั้งแรกที่ราชกรีฑาสโมสร ได้มีชาวต่างประเทศเข้าประชุมหลายท่าน ส่วนคนไทยก็มีผู้แทนของราชตฤณมัยสมาคม ผู้แทนกองทัพอากาศ และผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ นาย E.W. Dean หม่อมเจ้าจันทร์รัชนีหม่อมเจ้าประสพศรี จีระประวัติ เป็นทหารอากาศปี พ.ศ. 2486 ซึ่งอยู่ในภาวะสงคราม สมาคมไม่อาจจัดการแข่งขันประเภทสโมสรได้แต่สมาคมก็ไม่ได้หยุดนิ่ง โดยความร่วมมือของพระยาจินดารักษ์อธิบดีกรมพลศึกษาในสมัยนั้นได้จัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภทมหาวิทยาลัย (อุดมศึกษา) ขึ้น โดยชิงโล่ของสมาคมรักบี้ฟุตบอล ปี พ.ศ.2493 สมาคมรักบี้ฟุตบอลได้รับให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ต่อมาสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยก็ได้จัดการแข่งขันมากขึ้นแต่ก็ยังจัดอยู่เพียงภายในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ได้จัดการแข่งขันออกเป็นประเภทโรงเรียน ได้จัดการแข่งขันประเภทโรงเรียนชิงโล่หุอุปนายก ซึ่งตอนนั้นมีอยู่ 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์ เตรียมอุดมศึกษา เตรียมธรรมศาสตร์โรงเรียนเตรียมนายเรือ และยังมี การจัดแข่งขันประเภทอุดมศึกษาและประเภทสโมสรอีกด้วย นอกจากนั้นยังได้บรรจุวิซาร์รักบี้ฟุตบอลไว้ในหลักสูตรของวิทยาลัย พลศึกษาปี พ.ศ. 2494 สมาคมได้ส่งทีมรักบี้ฟุตบอลของสมาคม T.R.U. ไปเล่นที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ การไปครั้งนี้ทำให้ได้เรียนรู้ถึงวิธีการเล่นรักบี้ฟุตบอลที่ดีเพิ่มขึ้นอีกมาก ปี พ.ศ. 2497 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานถ้วยรางวัลแก่ทีม ตามพระ

นามเจ้าฟ้าวชิราลงกรณ์เป็นรางวัลในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเพณี ระหว่างทีมประเทศไทยกับทีมมาเลเซียซึ่งได้จัดแข่งขันเป็นครั้งแรกด้วย ปี พ.ศ. 2502 สมาคมได้จัดการแข่งขันขึ้นอีกประเภทหนึ่งเป็นการแข่งขันทั่วไปประเภทแพ็คต็อก โดยชิงถ้วยของ ฯพณฯ พลเอกประภาส จารุเสถียร ปี พ.ศ. 2517 ได้มีการบรรจุกีฬารักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2519 ได้บรรจุวิชา รักบี้ฟุตบอลไว้ในหลักสูตรการฝึกหัดครูของสภาการฝึกหัดครู ปี พ.ศ.2524 ได้บรรจุวิชา รักบี้ฟุตบอลไว้ในวิชาเลือกในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี พ.ศ.2524 ปัจจุบันกีฬารักบี้ฟุตบอลได้เป็นวิชาหนึ่งซึ่งทำการสอนทั้งในโรงเรียน วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จนถึงปัจจุบัน

ประโยชน์ของกีฬารักบี้ฟุตบอล

กีฬารักบี้ฟุตบอลสอนให้เยาวชนมีสปิริตในการเล่นกีฬาและรู้จักให้อภัยทำไมจึงเรียกว่า กีฬาสุภาพบุรุษ กล่าวกันว่ารักบี้ฟุตบอลเป็นเกมของคนป่าเถื่อน แต่สุภาพบุรุษคือผู้เล่น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ต้องปะทะและกระทบกระทั่งกันได้ง่ายมาก หากคิดจะเข้าไปทำลายผู้เล่นอีกฝ่ายหนึ่งด้วยการกระทำผิดกติกาและให้หลบรอดสายตาผู้ตัดสิน สามารถกระทำได้อย่างง่ายดาย และอาจทำให้ผู้เล่นอีกฝ่ายบาดเจ็บตั้งแต่เบาไปจนถึงพิการและตายได้ ดังนั้นผู้เล่นแต่ละคน จึงต้องเตรียมร่างกายให้เข้มแข็ง เตรียมสภาพจิตใจพร้อมที่จะให้อภัยทุกขณะในการแข่งขัน ออกกำลังกายเป็นประจำอย่างหนัก การรู้จักให้อภัย การรู้จักน้ำใจนักกีฬา จะถูกฝึกฝนได้โดยตรงจากกีฬารักบี้ฟุตบอล ซึ่งหลังจากการแข่งขันทุกคนคือเพื่อนกัน เพราะนักรักบี้ฟุตบอลถือว่านักรักบี้ฟุตบอลเป็นเพื่อนกันทั้งหมด ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ๆ ก็ตาม เพราะสักวันหนึ่งพวกเขาอาจได้มาเล่นในโรงเรียนเดียวกัน มหาวิทยาลัยเดียวกัน สโมสรเดียวกัน และมีความสุขกับการได้ผูกพันกันด้วยกีฬารักบี้ฟุตบอล ประเทศไทยมีการแข่งขันกันก็ประเภท ในประเทศไทยการเล่นรักบี้ฟุตบอลอยู่ภายใต้การดูแลของ สมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีการจัดการแข่งขันทุก ๆ ปี โดยเริ่มเปิดฤดูกาลประมาณเดือนกรกฎาคมของทุกปี ส่วนใหญ่จัดการแข่งขัน ประเภท 7 คน และประเภท 15 คน ทั้งระดับเยาวชน รุ่นอายุไม่เกิน 15 ปี 17 ปี 19 ปี ระดับมหาวิทยาลัย ระดับสโมสร ทั้งชายและหญิง นอกจากนี้ ชาวต่างประเทศที่พำนักในประเทศไทยก็ได้จัดการแข่งขันระดับนานาชาติ ประเภท 7 คน เรียกว่ารายการบางกอกเซเวน มีทีมต่างประเทศเข้ามาแข่งขันมากมายและยังจัดให้เด็กไทยอายุ 14 ปี ได้เล่นในประเภท 12 คน นอกจากนี้ก็ยังมีการแข่งขันรักบี้ 10 คนและ ก็มีการจัดการแข่งขันอีกประเภทหนึ่งที่เรียกว่า ทัชรักบี้ Touch Rugby หรือรักบี้แตะ ไม่มีการปะทะใช้แตะอย่างเดียวนิยมเล่นในหมู่ผู้หญิง ที่ฮิตมากได้แก่ ฮองกง สิงคโปร์ และมาเลเซีย แต่ในประเทศไทยยังไม่เป็นที่นิยม แต่คาดว่าจะนิยมกันมากขึ้นเมื่อมีการไปเผยแพร่ในโรงเรียนหญิงเพราะชุดก็สวยและเป็นการออกกำลังกายที่ไม่เหน็ดเหนื่อยเกินไป สนามที่ใช้แข่งขันก็เพียงครึ่งเดียวของสนามใหญ่ นอกจากนี้ในหมู่เด็กเล็กก็สามารถเล่นรักบี้ได้เช่นกัน โรงเรียนที่ขึ้นชื่อว่ามีชื่อเสียงในรักบี้ฟุตบอลในประเทศ

ไทย คือ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย และโรงเรียน ภ.ป.ร.ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ถือเป็นต้นตำหรับของรักบี้ฟุตบอลประเภทเยาวชนในประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนต่าง ๆ ได้พัฒนารักบี้ฟุตบอลเพิ่มขึ้น เช่น โรงเรียนสุรวิทยาคาร โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด และพะเยา โรงเรียนปรินส์รอยแยลล์วิทยาลัย เป็นต้น

ตำแหน่งต่างๆ ในกีฬารักบี้ฟุตบอล

ตำแหน่งต่างๆ ในรักบี้ฟุตบอล หากยึดถือตำแหน่งต่าง ๆ ในรักบี้ 15 คน เป็นมาตรฐาน เราแบ่งตำแหน่งต่าง ๆ ได้ดังนี้ 1. ผู้เล่นกองหน้ามีทั้งหมด 8 คน เป็นผู้เล่นแข็งแรง มีกำลังปะทะ และรูปร่างใหญ่ หนา ประกอบด้วยผู้เล่น ดังนี้

หมายเลข 1 Left Prop พร็อบซ้าย แฉกที่ 1

หมายเลข 2 Hooker ฮุคเกอร์ แฉกที่ 1

หมายเลข 3 Right Prop พร็อบขวา แฉกที่ 1

หมายเลข 4 Left Lock ล็อคซ้าย แฉกที่ 2

หมายเลข 5 Right Prop ล็อคขวา แฉกที่ 2

หมายเลข 6 Left Flankers แฟลนเกอร์ซ้าย แฉกที่ 3

หมายเลข 7 Right Flankers แฟลนเกอร์ขวา แฉกที่ 3

หมายเลข 8 No 8 แฉกที่ 3

ผู้เล่นกองหลังมีทั้งหมด 7 คน จะต้องปราดเปรียว ว่องไว หลบหลีกคล่องแคล่ว และวิ่งเร็ว สามารถนำลูกไปวางทรายได้ตลอดเวลาและมีการประสานงานเป็นเยี่ยม

หมายเลข 9 Scrum –half สกรัมฮาล์ฟ

หมายเลข 10 ฟลายฮาล์ฟ

หมายเลข 11 ปีกซ้าย

หมายเลข 12 Left centre หรือ อินไซด์ 1

หมายเลข 13 Right centre หรือ อินไซด์ 2

หมายเลข 14 ปีกขวา

หมายเลข 15 ฟูลแบ็ค Full-back

ซึ่งผู้เล่นแต่ละตำแหน่งจะต้องพยายามทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด ต้องมีการฝึกซ้อมอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นทักษะส่วนบุคคล เทคนิคในการเล่น และยุทธวิธีในการเล่นรวมทั้งสมรรถภาพทางกายด้วย การยืนของตำแหน่งแบ่งออกเป็น 2 พวก คือ

1. ผู้เล่นกองหน้า (Forward Players)
2. ผู้เล่นกองหลัง (Back Players)

หน้าที่ของกองหน้า

1. มีหน้าที่สกรัม ทั้งสกรัมตั้งและสกรัมย่อ เพื่อดันหรือใช้เท้าเขี่ยเอาลูกบอลออกให้กองหลังได้เล่นต่อไป
2. มีหน้าที่ปิด หรือกระโดดเอาลูกบอลในแถวทุ่มส่งต่อให้กองหลังเล่นลูกนั้นต่อไป
3. มีหน้าที่วิ่งซ้อนแนวของ Line เพื่อต่อแถวหรือเก็บลูกบอลที่กองหลังไม่สามารถดำเนินการเล่นต่อไปได้ กองหน้าจึงมีหน้าที่เล่นลูกนั้นต่อไป
4. มีหน้าที่บุกทะลวงแนวกองหน้า หรือกองหลังฝ่ายตรงข้าม เพื่อนำลูกบอลไปวางทรายหรือเพื่อทำให้ผู้ดำเนินการบุกทะลวงนั้นเพิ่มจำนวนขึ้น โดยการดึงผู้เล่นให้มารวมกัน และในโอกาสเดียวกันนั้นก็จะได้ส่งลูกบอลให้กองหลังของตนเล่นลูกนั้นต่อไปอีก โอกาสที่จะวางทรายได้ก็มีมากขึ้น เพราะฝ่ายรับมีผู้เล่นที่เหลือทำ การชาร์จน้อยคนกว่า
5. กองหน้าเปรียบเสมือนหัวใจของทีม ดังนั้นผู้เล่นกองหน้าทุกคนต้องฝึกความแข็งแรงสมรรถภาพทางกายดี สามารถเล่นได้ตลอดการแข่งขันโดยไม่รู้สึเหนื่อย ต้องมีการฝึกทักษะการส่ง การรับ การเตะลูก การเลี้ยงลูกบอลด้วยเท้า ฯลฯ หน้าที่ในการดันสกรัม และทำแถวทุ่มสามารถแย่งลูกบอลให้ฝ่ายตนได้เล่นลูกเสมอ

หน้าที่เฉพาะตามตำแหน่งของผู้เล่นกองหน้า

1. Prop ทั้งสองข้างมีหน้าที่รัดกับ Hooker ให้แน่น ถึงแม้ว่าจะถูกแถวสองดัน หรือแม้แต่โดนกองหน้าของฝ่ายตรงข้ามดัน ก็ไม่ทำให้แยกออกจากกันได้ง่าย ๆ มีหน้าที่ใช้เท้าตบเขี่ยลูกบอลช่วย Hooker และมีหน้าที่หมุนสกรัม (Wheel scrum)
2. Hooker มีหน้าที่ใช้เท้าเขี่ย (Hook) ลูกบอลจากการใส่ลูกของ Scrum half ซึ่งทั้งสองจะต้องทำงานให้สัมพันธ์กันเกี่ยวกับจังหวะการใส่และการเขี่ย (Hook) ลูกบอล และเป็นหลักให้ Prop ทั้งสองข้างกอดรัด เพื่อให้แถวหนึ่งแน่นและมั่นคง
3. Lock ทั้งสองข้างจะต้องรัดกันให้แน่นจนสี่ข้างติดแนบกันเพื่อดันและเป็นสื่อกลางให้แถวสามดันส่งแถวหนึ่ง มีหน้าที่ทำให้สกรัมหมุน และใช้เท้าเขี่ยลูกบอลให้หลุดออกจากสกรัมโดยเร็ว หรือช้า ก็สุดแต่วิธีดำ เนินการเล่น และจะเก็บลูกบอล (Keep a ball) ให้อยู่ในสกรัมก็ได้
4. Flanker มีหน้าที่ชาร์จคู่ต่อสู้ในทันทีที่เสียลูกบอลและลูกบอลนั้นได้หลุดออกจากสกรัมแล้ว เพราะเป็นตำแหน่งในกองหน้าที่สามารถแตกสกรัมหรือถอนตัวออกจากสกรัมได้ง่ายที่สุด และยังสามารถกีดกัน Scrum half ของฝ่ายตรงข้ามได้อีก เพื่อไม่ให้เขาชาร์จ Scrum half ของตนได้ง่าย ๆ ยังสามารถถอนตัวเล่นลูกที่อยู่ระหว่างขาของตนเองได้อีก โดยไม่ผิดกติกา ช่วยทำให้สกรัมมีความเหนียวแน่นและมีแรงดันมากขึ้น
5. Mid third or No 8 มีหน้าที่ดันสกรัมระหว่างขาที่นอนบนด้านในของ Lock ทั้งสองข้างเพื่อให้มีแรงดันมากขึ้นในสกรัม ทำให้สกรัมมีความเหนียวแน่น และทำหน้าที่กีดขวางไม่ให้

Scrum half ฝ่ายตรงข้ามชาร์จ Scrum half ของตนได้สะดวก ต้องเปิดทาง หรือใช้เท้าเขี่ยให้ลูกบอลออกจากสกริม และสามารถถอนตัวออกจากสกริม เพื่อเล่นลูกในโอกาสที่ลูกอยู่ในสภาวะที่ตนสามารถเล่นได้ โดยไม่ผิดกติกา

หน้าที่ของตัวเชื่อมระหว่างกองหน้าและกองหลัง

Scrum half เป็นผู้เล่น กองหลังทำ หน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างกองหน้าและกองหลัง ผู้เล่นตำแหน่งนี้จะต้องเป็นผู้เล่นที่มีความคล่องตัวสูง ตัดสินใจ และกระทำ ด้วยความรวดเร็ว มีประสาทและไหวพริบดี สามารถส่งและรับลูกบอลได้ทุกจังหวะ ส่งลูกได้รวดเร็วแม่นยำ ทั้งระยะใกล้-ไกลเป็นนักควยโอกาสชั้นเยี่ยม เพื่อนำ ทางบุกทะลวงคู่ต่อสู้หน้าที่ที่สำคัญที่สุด คือ การใส่ลูกบอลเข้าในสกริม และจะต้องวิ่งตามกองหน้าเพื่อรับลูกบอลที่ได้จากการสกริมและทำ แกวทุ่มของกองหน้าส่งต่อให้กองหลังของตนได้เล่นลูกต่อไป นอกจากนี้ยังต้องมีความสัมพันธ์กับ Fly half เพราะต้องส่งและรับลูกอยู่เสมอ

หน้าที่ของกองหลัง

1. Fly half มีหน้าที่เป็นผู้นำกองหลังในเกมรุก เกมรับตลอดการแข่งขัน จะต้องเป็นผู้มีไหวพริบและปฏิภาณดี สามารถอ่านเกมการเล่นออกกว่าจะดำ เนินการเล่นอย่างไร สามารถส่งและรับลูกบอลได้ดีทุกสถานการณ์ทั้งซ้ายและขวา วิ่งขึ้นชาร์จและวิ่งลงตั้งรับได้รวดเร็ว การเข้าจับคู่ต่อสู้ฉลาดในการหลอกคู่ต่อสู้ มีการตัดสินใจดี และแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าได้ทันท่วงที มีความสามารถในการเตะลูกบอลได้ดี

2. In-side มีหน้าที่ของ In-side ทั้งสองในเกมรุก เป็นตัวเสริมบุกทะลุแนวต้านทานของคู่ต่อสู้หลบหลีกการเข้าชาร์จของฝ่ายตรงข้าม และดึงคน (Drawing a man) เพื่อให้ฝ่ายตนเองมีคนเกินในเกมรับหน้าที่ที่สำคัญวิ่งเข้าชาร์จฝ่ายตรงข้าม ตำแหน่งนี้จึงต้องเป็นผู้เล่นที่มีความเร็วสูงการจับคู่ต่อสู้แน่นอนการรับ-ส่งลูกบอลดี รวดเร็ว ฉลาด และไหวพริบดีในการหลอกและดึงคนมีความคล่องตัวในการวิ่งหลบหลีก รู้ และเข้าใจเกมการเล่น วิธีการเล่นของฝ่ายเดียวกันทั้งกองหน้าและกองหลัง

3. Wing หน้าที่ของปีกทั้งซ้ายและขวา เป็นตำแหน่งที่พาลูกไปวางทรายในกองหลังส่วนมากวิ่งชาร์จคู่ต่อสู้ในเกมรับ จึงต้องเป็นตำแหน่งที่มีความเร็วสูงกว่าทุกตำแหน่งในทีมสามารถวิ่งหลบหลีก และใช้ความเร็วหนีการเข้าจับของคู่ต่อสู้ได้ และสามารถเตะลูกบอลตัดข้ามสนามด้านหนึ่งไปยังสนามอีกด้านหนึ่งได้ดี เมื่อตนเองไม่สามารถวิ่งพาลูกบอลต่อไปได้อีก เพราะพื้นที่สนามและมีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามคอยจับอยู่

4. Full back มีหน้าที่เป็นแนวป้องกันสุดท้ายของทีม ก่อนที่ฝ่ายรุกจะนำ ลูกบอลไปวางทราย จึงต้องเป็นตำแหน่งที่มีความสามารถรับลูกจากการเตะของฝ่ายตรงข้ามได้ทุกจังหวะ มี

สมาธิดีเยือกเย็น และสุขุม เตะลูกแรงได้ทั้งซ้ายและขวา เตะลูกบอลได้แม่นยำ การจับลูกบอลดี จับคู่ต่อสู้ได้เหนียวแน่น รอบรู้ในกลวิธีการเล่น อ่านเกมการเล่นของคู่ต่อสู้ออก

จึงพอสรุปได้ว่า ผู้เล่นในตำแหน่งกองหลังทุกคนต้องอ่านใจการเล่นของฝ่ายเดียวกันว่าจะเล่นหรือดำ เนินการเล่นอย่างไร และจะใช้แผนการเล่นผสมผสานกับกองหน้าอย่างไร เข้าใจแบบแผนการเล่นทั้งเกมรุกและรับ สามารถส่ง-รับลูกบอลได้ในขณะวิ่งด้วยความเร็วสูง มีการจับคู่ต่อสู้แน่นอนสัมพันธ์การเล่นกับ Scrum half ได้เป็นอย่างดี ก็ยังสามารถสนับสนุนการเล่นโดยการเล่นแทนกองหน้าได้ เมื่อกองหน้าวิ่งมาไม่ทัน

กติกา

- วางทราย (Try) เมื่อผู้เล่นฝ่ายรุกรนำลูกไปวาง หรือกดในเขตประตูของฝ่ายตรงข้าม ได้ 5 คะแนน
- ทรายโทษ (Penalty Try) ถ้าคาดว่าผู้เล่นจะทำทรายได้แต่ถูกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกระทำผิดกติกา ผู้ตัดสินจะให้ทรายโทษกลางประตูได้ 5 คะแนน
- เตะเปลี่ยนประตู (Conversion Goal) เตะตรงแนวเส้นที่ลากมาจากจุดที่วางทรายขนานกับเส้นข้าง ณ ที่ใดก็ได้ ได้ 2 คะแนน
- เตะลูกโทษ (Penalty Goal) ได้ 3 คะแนน
- เตะลูกพร้อม (Drop Goal) เตะที่ใดก็ได้ ได้ 3 คะแนน
- ประตู (Goal) ผู้เล่นจะได้คะแนนโดยการเตะลูกให้ข้ามคานระหว่างเสาทั้งสองโดยการตั้งเตะหรือเตะลูกพร้อม ยกเว้น การเตะเริ่มเล่น และเตะลูกกินเปล่า

การลงโทษ

- ใบแดง (Red Card) คือใบที่แสดงให้เห็นผู้เล่นที่โดนไล่ออกสำหรับการกระทำผิดกติกาพักชั่วคราว คือพื้นที่ในการโดนสั่งพักชั่วคราวเป็นเวลา 10 นาที
- ใบเหลือง (Yellow Card) คือใบที่แสดงให้เห็นผู้เล่นที่โดนเตือนและพักชั่วคราว เป็นเวลา 10 นาที จากเวลาในการเล่น
- ลูกโทษ สามารถเตะเปลี่ยนทำคะแนนได้
- ฝ่ายเสียลูกโทษ ต้องอยู่หลังคนเล่นลูกโทษ

การเตะเริ่มเล่น

เป็นการแสดงการเริ่มการแข่งขันหรือเริ่มเล่นในครึ่งหลังหรือหลังจากการทำคะแนน การเตะเริ่มเล่นจะทำที่จุดกึ่งกลางสนามด้วยการเตะลูกพร้อม คือการปล่อยลูกให้หลุดจากมือเดียวหรือสองมือลงยังพื้นสนาม แล้วเตะลูกเมื่อลูกกระดอนขึ้นในครั้งแรก

1. ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามทุกคน ต้องยืนอยู่หลังเส้น 10 เมตร

2. ต้องเตะลูกไปให้ถึงเส้น 10 เมตร แต่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม แต่ถ้าลูกลมพัดกลับมา ให้การเล่นดำเนินต่อไป
3. ถ้าเตะไม่ถึง 10 เมตร แต่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเล่นลูกก่อนให้เล่นต่อไปได้
4. ถ้าเตะไม่ถึง 10 เมตร แล้วฝ่ายตรงข้ามไม่เล่นลูก มีทางเลือก 2 ทางคือ เเตะเริ่มเล่นใหม่ หรือให้สกริม ณ จุดกึ่งกลางสนาม ฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้ใส่ลูก
5. ลูกจะต้องตกในสนามก่อน ถ้าเตะลูกออกโดยตรงมีทางเลือกคือ เเตะเริ่มเล่นใหม่ หรือสกริม ณ จุดกึ่งกลางสนาม หรือยอมรับในเตะให้ทำแถวทุ่มตรงเส้นแบ่งครึ่งสนาม ถ้าออกในแดนของฝ่ายเตะก็ให้ทำแถวที่ทุ่มที่จุดลูกออก
6. ถ้าลูกที่เตะเข้าไปในเขตประตูโดยไม่ถูกตัวผู้เล่นมีทางเลือก คือวางหรือกดลูก ทำให้ลูกตายหรือเล่นต่อไป
7. ถ้าฝ่ายตรงข้ามวางลูก หรือทำให้ลูกตาย หรือลูกออกข้างสนามในเขตประตู หรือลูกออกหลังเส้นลูกตายในเขตประตูมีทางเลือกคือ สกริม ณ จุดกลางสนาม หรือให้เตะเริ่มเล่นใหม่
8. ถ้าเลือกทำให้ลูกตาย จะต้องทำทันทีแล้วดำเนินการเล่นต่อไปทันที ถ้าแสดงเจตนาเป็นอย่างอื่นของผู้เล่นฝ่ายรับก็ให้เป็นการเล่นต่อไป

ล้ำหน้าทั่วไป (Off - side)

ผู้เล่นที่ล้ำหน้า คือ ผู้เล่นที่อยู่หน้าคนที่ถือลูกหรืออยู่หน้าเพื่อนที่เล่นลูกครั้งสุดท้ายจะพ้นการล้ำหน้าเมื่อ

1. กลับไปอยู่หลังของเพื่อนร่วมทีมที่อยู่หลังผู้เตะหรือผู้ถือลูก
2. ผู้ถือลูกวิ่งไปข้างหน้าผู้เล่นที่ล้ำหน้าอยู่
3. ผู้เตะหรือเพื่อนร่วมทีมที่อยู่หลังผู้เตะวิ่งขึ้นไปข้างหน้าผู้เล่นที่ล้ำหน้า
4. ฝ่ายตรงข้ามถือลูกวิ่งไป 5 เมตร
5. ฝ่ายตรงข้ามเตะหรือส่งลูก
6. ฝ่ายตรงข้ามเจตนาเตะลูกแต่ไม่จับลูก

ผู้เล่นที่ล้ำหน้าในรัศมี 10 เมตร จากฝ่ายตรงข้ามที่รอรับลูกที่เตะมา จะต้องรีบถอยหลังให้อยู่นอกรัศมี 10 เมตร และกรณีดังกล่าวนี้ไม่ใช้เมื่อผู้เตะลูกแล้วฝ่ายตรงข้ามป้องกันการเตะ (ชาร์ท)

การป้องกันการเตะ เป็นการรุกเข้าไปป้องกันการเตะลูกในขณะฝ่ายตรงข้ามเตะลูกหรือทันทีทันใดหลังเตะลูก

น็อกออน (Knock-on) จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เล่นเสียการครอบครองลูกและตกไปทางเส้นลูกตายฝ่ายตรงข้ามด้านหน้า หรือเมื่อลูกถูกมือหรือแขนแล้วกระเด็นไปข้างหน้า หรือตกลงสู่พื้นหรือถูกผู้เล่นคนอื่นก่อนที่จะครอบครองลูก ยกเว้นการกระดอนไปข้างหน้าเนื่องจากการชาร์ทการเตะ

การแท็คเกิ้ล (Tackle) จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เล่นถือลูกอยู่แล้วถูกฝ่ายตรงข้ามจับและผู้เล่นจับล้มลงกับพื้น หรือลูกสัมผัสกับพื้น

ผู้เล่นที่แท็คเกิ้ล (Tackler)

1. ต้องไม่แท็คเกิ้ลสูงกว่าแนวไหล่ บริเวณคอหรือศีรษะ หรืออย่างอันตราย
2. ต้องไม่แท็คเกิ้ลผู้เล่นที่กระโดดลอยในอากาศ
3. ต้องปล่อยผู้ถือลูกทันที เมื่อผู้เล่นที่ถูกแท็คเกิ้ลล้มลง
4. ต้องลุกขึ้นยืนอย่างฉับพลันทันทีหรือเคลื่อนตัวออกไปจากผู้ถูกแท็คเกิ้ลและลูก

โดยทันที

5. ต้องลุกขึ้นยืนก่อนจึงจะเล่นลูกได้

ผู้ถูกแท็คเกิ้ล (Tackled)

1. ต้องพยายามเอาลูกออกมาเล่นทันที เพื่อให้การเล่นดำเนินต่อไป
2. ต้องส่งลูกหรือปล่อยลูกหรือเคลื่อนตัวออกจากลูกทันที

ผู้เล่นคนอื่นๆ

1. จะต้องอยู่ข้างหลังเท้าของผู้แท็คเกิ้ลเมื่อต้องการเล่นลูก
2. ไม่ให้ผู้เล่นล้มทับผู้ถูกแท็คเกิ้ลหรือผู้ทีนอนอยู่กับพื้นหลังจากแท็คเกิ้ล

การได้เปรียบ (Advantage) เพื่อให้การเล่นดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง และเล่นเกมหยุดน้อยที่สุด แม้มีการละเมิดหรือกระทำผิดกติกา ถ้าทีมที่ไม่ได้กระทำผิดได้เปรียบ ผู้ตัดสินจะไม่เป่านกหวีดหรือหยุดการเล่น

ได้เปรียบแดน หมายถึงการได้พื้นที่

ได้เปรียบเทคนิคการเล่น หมายถึงอิสระจากฝ่ายตรงข้ามในการเล่นลูกตามที่เขาต้องการที่จะได้การได้เปรียบเกิดขึ้น การได้เปรียบจะต้องชัดเจนและเป็นจริง

สกรัม (Scrum)

จะเกิดขึ้นเมื่อเกิดการกระทำผิดกติกาหรือหยุดการเล่น ณ จุดที่เกิดเหตุในสนาม โดยที่เส้นกึ่งกลางสกรัมต้องไม่น้อยกว่า 5 เมตรจากเส้นประตู

1. มีผู้เล่นฝ่ายละ 8 คน แกวหน้า 3 คน แต่ละฝ่ายมัดกัน
2. ต้องไม่พุ่งเข้าหากัน
3. ต้องไม่มีเจตนาขุบสกรัม
4. ต้องไม่ใช้มือเล่นลูกในสกรัม
5. ต้องใส่ลูกโดยไม่รีรอ
6. ห้ามหลอกถือว่าลูกออกจากสกรัมแล้ว
7. ถ้าสกรัมหมุนเกิน 90 องศา ต้องทำสกรัมใหม่

เส้นลำหน้าของผู้ใส่ลูกคือ แนวลูกบอลในสกริม เส้นด้านหน้าของผู้เล่นทุกคนอยู่ที่เท้าสุดท้ายของผู้เข้าร่วมในสกริมของฝ่ายตน ถ้าเท้าสุดท้ายของทีมอยู่บนหรือหลังเส้นประตูในแดนตน เส้นลำหน้าคือเส้น ประตู

รัค (Ruck)

ลูกอยู่บนพื้นมีผู้เล่นอย่างน้อยฝ่ายละ 1 คน ยืนมัดกันหรือโอบรัดกันเหนือลูกบอล

1. จะต้องไม่ใช้มือเล่นลูกในรัค
2. จะต้องไม่ล้มหรือทับลูกที่กำลังจะออกจากรัค

มอล (Maul)

ลูกอยู่กับผู้เล่นแล้วมีผู้เล่นอย่างน้อยฝ่ายละ 1 คน ยืนด้วยเท้าทั้งสองและจะต้องมัดกันเส้นลำหน้ารัคหรือมอล คือเส้นที่ขนานกับเส้นประตูของแต่ละฝ่าย และที่เท้าสุดท้ายของผู้เล่นฝ่ายเดียวกันของกลุ่มรัคหรือกลุ่มมอล ผู้เล่นที่เข้าร่วมรัคหรือมอล จะต้องเข้าจากเท้าสุดท้ายของผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน

ลูกออก แฉวทุ่ม (Line-out, Touch)

1. การเตะลูกนอกเส้น 22 เมตร เตะออกโดยตรงจะไม่ให้แดน จุดที่โยนลูกเข้าแฉวทุ่มคือแนวจุดเตะยกเว้นลูกโทษ
2. ผู้เล่นฝ่ายรับพาลูกจากนอกเส้น 22 เมตร เข้าไปในเขต 22 เมตร แล้วเตะออกโดยตรงจะไม่ได้แดน
3. ฝ่ายรับอยู่ในเขต 22 เมตร หรือในเขตประตูของตนเองแล้วเตะออกโดยตรง แฉวทุ่มจะเกิดขึ้น ณ จุดที่ลูกบอลออกตัดกับเส้นข้างสนาม
4. การเตะออกโดยลูกบอลกระทบพื้นสนามก่อน แฉวทุ่มจะอยู่ ณ จุดที่บอลออกตัดกับเส้นข้างสนาม

เส้นลำหน้าในแฉวทุ่ม (Line of Touch)

1. เมื่อแฉวทุ่มเริ่มจะเกิดเส้นลำหน้า 2 เส้นขนานกับเส้นประตูของแต่ละฝ่าย
2. ผู้เข้าร่วมในแฉวทุ่ม เส้นลำหน้าเส้นแรกจะอยู่ที่แฉวทุ่มเมื่อลูกโยนเข้ามาโดนผู้เล่นหรือกระทำพื้นเส้นลำหน้าจะอยู่ที่ลูก
3. ผู้เล่นที่ไม่ได้ร่วมในแฉวทุ่ม เส้นลำหน้าคือเส้น 10 เมตร จากเส้นกึ่งกลางแนวแฉวทุ่มทั้งสองฝ่าย

การเล่นเร็ว (Quick Throw in)

1. ผู้เล่นอาจเล่นเร็วได้ก่อนที่แถวทุ่มจะเริ่ม
2. ผู้เล่นจะยืนตรงที่ใดก็ได้ระหว่างจุดที่ลูกบอลออกกับเส้นประตูฝ่ายตนเอง
3. ต้องเก็บลูกมาโยนเอง โดยที่ลูกไม่โดนผู้เล่นคนอื่น
4. ต้องโยนลูกให้ตรง และต้องถึงเส้น 5 เมตร

การเล่นผิดกติกา (Foul Play) คือการที่ผู้เล่นกระทำผิดกฎระเบียบกติกาการเล่น ประกอบด้วย การกีดขวาง การเล่นไม่ยุติธรรม การละเมิดกติกาหลายๆ ครั้ง การเล่นอันตราย และการเล่นไม่ถูกต้องตามกติกา

การรับยัน (Mark)

1. กระทำได้ในเขตเส้น 22 เมตร และเขตประตู
2. มีเท้าหนึ่งเท้าไต่อยู่บนหรือหลังเส้น 22 เมตร
3. รับลูกโดยตรงจากการเตะของฝ่ายตรงข้ามอย่างชัดเจนและต้องตะโกน คำว่า มาร์คทันที
4. ทำการรับยันได้แม้ว่าลูกถูกเสาประตู หรือคานประตูก่อนจะรับลูก
5. การเตะเริ่มเล่น ทำการรับยันไม่ได้
6. ผู้เล่นที่ทำรับยันเป็นผู้ได้เตะลูกกินเปล่า

ประเภท 7 คน

1. การเตะเริ่มเล่น และการเตะเปลี่ยนประตูต้องทำด้วยลูกพร้อมเท่านั้น
2. การเตะเริ่มเล่นไม่ถึง 10 เมตร ลูกออกโดยตรง ลูกเข้าไปในเขตประตู โดยไม่ถูกผู้เล่น จะเสียลูกกินเปล่า ณ จุดกึ่งกลางสนาม
3. ทีมที่ทำคะแนนได้จะเป็นทีมเตะเริ่มเล่นใหม่
4. เวลาแข่งขันไม่เกิน 14 นาที

ประเภท 15 คน

1. ดันสกริมไปด้านหน้าได้ไม่เกิน 15 เมตร
2. สกริมหมุน 45 องศา ผู้ตัดสินต้องหยุดการเล่นและสั่งทำสกริมใหม่
3. การเข้าสกริมมี 4 จังหวะคือ พร้อม ย่อ จับ เข้า
4. เวลาแข่งขัน ครึ่งละไม่เกิน 35 นาที

ขนาดสนามและอุปกรณ์กีฬารักบี้ฟุตบอล

ว่าที่ร้อยตรี วิชัย อิงปัญญาภม, ได้กล่าวถึง มาตรฐานของขนาดสนามและอุปกรณ์กีฬารักบี้ฟุตบอล

1. เส้นประตู (Dead ball line) เส้นนี้เป็นเส้นสุดสนามทางด้านยาว มีความกว้างไม่เกิน 69 เมตร (Not exceeding 69 metres) ห่างจากเส้นประตูไม่เกิน 22 เมตร (Not exceeding 22 metres)
2. ประตู (Goal) ประตูรักบี้ เป็นประตูเหมือนอักษรตัว “H” ของภาษาอังกฤษ ตัวคานส่วนบนตรงกลางสูงจากพื้นสนาม 3 เมตร หัวเสาทั้งสองยื่นเลยขึ้นไปในอากาศ ไม่น้อยกว่า 3.4 เมตร และความกว้างจากด้านในเสาถึงด้านในเสาอีกข้างหนึ่ง 5.6 เมตร
3. เส้นประตู (Goal line) เส้นประตูเป็นเส้นบอกกำหนดของการวางทราย เสาประตูจะตั้งอยู่บนเส้นประตูจะมีความยาวเท่าความกว้างของสนาม และขนานกับเส้นลูกออกที่ปลายสุดของเส้นทั้งสองข้างจะมีธงสัญญาณบอกกำหนดเส้น
4. เขตวางทรายหรือเขตประตู (Goal area or in goal) เป็นเขตที่ล้อมรอบด้วย เส้นลูกตาย (Dead ball line) เส้นประตู (Goal line) และเส้นลูกออกในเขตประตู (Touch-in goal) ทั้งสองข้างบริเวณนี้ถูกกำหนดขึ้น เพื่อให้ฝ่ายรุกนำ ลูกบอลมาวางทรายหรือให้ฝ่ายรับนำ ลูกจะโดยวิธีหยิบ ถีบ อุ้ม ลูกบอล หรือใช้เท้าเตะเขี่ยลูกบอลจากสนามเข้ามาในเขตวางทราย เขตประตูแล้ว แต่ลูกลงพื้น
5. ธงมุมสนาม (Corner Flag) เป็นธงสัญญาณบอกกำหนดเส้น จะปักลง ณ ปลายสุดของเส้นประตู (Goal line) ทั้งสองข้าง ทั้งฝ่ายรุก และฝ่ายรับ และอยู่นอกสนาม
6. เขต 22 เมตร (22 Metres area) เป็นบริเวณที่ล้อมรอบด้วยเส้นประตู (Goal line) เส้น 22 เมตร (22 Metres) และเส้นลูกออกด้านข้าง (Touch line) ทั้งสองด้าน
7. เส้น 22 เมตร (22 Metres line) เป็นเส้นที่ห่างจากเส้นประตูเข้าไปในสนามเล่น 22 เมตร มีความยาวกับความกว้างของสนามและขนานกับเส้นประตู
8. ธงเส้น 22 เมตร (22 Metres flag) เป็นธงที่ปักอยู่ ณ ปลายสุด และห่างจากเส้นลูกออกด้านข้างประมาณ 1 เมตร มีทั้งหมด 4 ผืน
9. เส้น 10 เมตร (10 Metres line) เป็นเส้นที่ห่างจากเส้นแบ่งครึ่งสนาม (Halfway line) และขนานกับเส้น 22 เมตร
10. เส้นแบ่งครึ่งสนาม (Halfway line) เป็นเส้นแบ่งครึ่งแดนออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน
11. จุดกึ่งกลางสนาม (Center of the field) เป็นจุดกึ่งกลางของเส้นแบ่งครึ่งแดน จุดนี้มีไว้สำหรับให้ฝ่ายรุกเตะลูกเริ่มเล่น (Kick off)
12. ธงเส้นแบ่งครึ่งสนาม (Halfway line flag) เป็นธงที่ปัก ณ จุดห่างจากปลายสุดของเส้นแบ่งครึ่งสนามทั้งสองข้างออกไปประมาณ 1 เมตร มีสองผืน

13. เส้น 5 เมตร (5 Metres line) เป็นเส้นที่ลากขนานกับเส้นลูกออกด้านข้าง (Touchline) ห่างจากเส้นข้างเข้ามาในสนาม 5 เมตร มีความยาวเท่ากับความยาวของสนาม ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้ทำแถวทุ่ม โดยให้ผู้เล่นกองหน้าของทั้งสองฝ่าย ซึ่งเป็นคนแรกยืนหลังเส้นนี้จะล้ำหน้า 5 เมตร เข้าหาเส้นข้างไม่ได้

14. เส้นลูกออกในเขตประตู (Touch in goal) เป็นเส้นที่ปิดหัวท้ายเขตวาทร์ย (Goal area or in goal) เป็นเส้นเดียวกันกับเส้นลูกออกด้านข้าง (Touch line) แต่ต่อเลยออกไปไม่เกิน 22 เมตร

15. เส้นลูกออกด้านข้างหรือเส้นข้าง (Touch line) เป็นเส้นที่ตั้งฉากกับเส้นประตู ณ จุดปลายสุดของเส้นประตู และเป็นเส้นตรงเส้นเดียวกันกับเส้นลูกออกในเขตประตู (Touch in goal) มีสองเส้นลากขนานกัน โดยมีความห่างกันเท่ากับความกว้างของสนาม ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้เริ่มเล่นใหม่ ด้วยการทำ แถวทุ่ม ณ จุดลูกออก

16. ธงเส้นลูกตาย (Dead ball line flag) เป็นธงที่ปัก ณ จุดสิ้นสุดของวาทร์ย ที่ลากต่อจากเส้นลูกออกทางด้านข้างบรรจบกับเส้นลูกตายมีทั้งหมดสี่ธง

3.5 หลักการสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล

ในการจัดการเรียนการสอนกีฬารักบี้ฟุตบอล ซึ่งเป็นรายวิชาพลศึกษาวิชาหนึ่งในหลาย ๆ วิชาการที่ครูพลศึกษาจะนำเทคนิคการสอนมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหานั้น หรือจะสอนพลศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ก็ควรจะดำเนินการสอนเป็น 5 ขั้น มีดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมหรือขึ้นอบอุ่นร่างกาย (Warming up)
- 2) ขั้นอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration)
- 3) ขั้นฝึกหัด (Drill and Practice)
- 4) ขั้นนำไปใช้ (Application)
- 5) ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (Conclusion and Hygienic)

ขั้นเตรียมหรือขึ้นอบอุ่นร่างกาย (Warming up)

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน จิรกรรณ์ ศิริประเสริฐ, 2543) กล่าวว่า ขั้นเตรียมหรืออบอุ่นร่างกาย หมายถึง การเตรียมร่างกายและจิตใจของนักเรียน หลังจากที่นักเรียนได้เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเข้าแถวเรียกชื่อและพร้อมที่จะเรียนวิชาพลศึกษาได้แล้ว หรืออาจจะเรียกได้ว่าเป็นการอบอุ่นร่างกายนั่นเอง การอบอุ่นร่างกายสำหรับการเรียนวิชาพลศึกษานี้ อาจจะมีความหมายแตกต่างจากการอบอุ่นร่างกายแบบอื่น การเรียนวิชาพลศึกษามีความมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นและสร้างสมรรถภาพของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ระบบกล้ามเนื้อ ระบบหมุนเวียน ระบบหายใจให้ตื่นตัวพร้อมที่จะเคลื่อนไหว

และมีสมรรถภาพที่สูงขึ้น โดยเฉพาะให้เด็กตื่นตัวหายซีเกียจ หลังจากออกจากห้องเรียน คือ ถ้าหากนักเรียนได้เคลื่อนไหว หรืออบอุ่นร่างกายให้ร่างกายมีเหงื่อออกบ้างแล้ว ความซีเกียจจะหายไป เด็กก็พร้อมที่จะเรียนวิชาพลศึกษา การอบอุ่นร่างกายไม่เพียงพอ การสอนตลอดระยะชั่วโมงการสอนนั้นอาจจะมีปัญหาได้

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 264-265)) ได้อธิบายถึงขั้นเตรียมหรือขั้นอบอุ่นร่างกายไว้ดังนี้

1. การเปลี่ยนเสื้อผ้า ครูต้องจำกัดเวลาให้นักเรียนเปลี่ยนเสื้อผ้าและไปรวมกันที่ห้องเรียนพลศึกษา ถ้านักเรียนไปช้ากว่าเวลาที่กำหนดก็ต้องมีการลงโทษทางวินัย

2. การเรียกชื่อ ไม่ควรใช้เวลาเกิน 1-2 นาที วิธีเรียกชื่อมีหลายวิธี แต่ครูควรเลือกใช้วิธีที่มีประสิทธิภาพสำหรับตนให้มากที่สุด วิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งคือการวางหมายเลขประจำตัวลงบนพื้นหรือแขวนที่ฝาผนัง

3. การประกาศ เป็นการประกาศสั้น ๆ ว่าในคาบเรียนนี้จะเรียนอะไร (มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง) หรืออาจเป็นเรื่องแจ้งให้ทราบก็ได้

4. รูปแบบของชั้นเรียน ควรเลือกรูปแบบที่สามารถใช้ต่อเนื่องกับขั้นตอนต่อไปของการสอนได้ดี การวางแผนที่ดีคือการแบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม โดยใช้วิธีการนับ 1-4 โดยการออกคำสั่งให้ก้าวออกมาหน้าแถว หรือการแบ่งกลุ่มถาวรโดยให้ยืนในที่ที่กำหนดให้ ซึ่งจะประหยัดเวลามาก การพัฒนาร่างกาย ใช้เวลาประมาณ 5-8 นาที เป็นการบริหารร่างกายเพื่อการเตรียมพร้อมสำหรับการออกกำลังกายในขั้นต่อไป

ขั้นอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration)

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน จิรกรณ ศิริประเสริฐ (2543 : 135-142)) ได้กล่าวไว้ว่าก่อนทำการสอนทักษะใด ครูต้องอธิบายและสาธิตให้นักเรียนดูว่าทำอย่างไร การอธิบายและสาธิตช่วยเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามทิศทางที่ครูกำหนดให้และเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ ทางที่ดีอาจทำการอธิบายและสาธิตในแต่ละทักษะและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทันทีเมื่ออธิบายหรือสาธิตจะต้องพูดเสียงดังและพูดชัดเจน หันหน้าเข้าหานักเรียน อธิบายเป็นขั้นตอนอย่างถูกต้อง มีบางครั้งขณะที่ครูอธิบายต้องให้นักเรียนสาธิตประกอบ

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน จิรกรณ ศิริประเสริฐ ,2543 : 135) ได้แนะนำวิธีเตรียมพร้อมในการอธิบายไว้ว่า การอธิบายเหมือนกับการนำเข้าสู่บทเรียน คือ พูดอย่างสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้ใจความและไม่วกวนและเลือกคำพูดที่ดีที่สุด คำพูดที่ถูกเลือกมาใช้นั้นจะเป็นตัวสื่อสารได้โดยตรงว่าครูต้องการให้นักเรียนทำอะไร เช่น การยืนเตรียมพร้อมในการรับลูกบอล ครูอาจพูดว่า ยืนแยกเท้า

ให้ความกว้างห่างเท่าไหล่ น้ำหนักอยู่ปลายเท้า ไหล่ตั้งตอกอกแบะ ย่อเข่าลงเล็กน้อย หลังและศีรษะตั้งตรงยกมือขึ้นทั้งสองข้างในท่าเตรียมพร้อม การอธิบายประกอบการสาธิตนั้น ควรยึดหลักการต่อไปนี้

1. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าการสาธิตอย่างไร ตัวอย่างเช่น “นักเรียนได้รู้หัวข้อที่จะเรียนและจำเป็นที่จะต้องเรียนแล้ว มาดูซิว่าจะทำอย่างไร ให้นักเรียนทุกคนมองมาที่ครูขณะที่ครูกำลังสาธิต” ขึ้นต่อไปให้บอกนักเรียนว่า ครูจะทำการสาธิตอย่างไร นักเรียนจะได้เตรียมพร้อมบอกด้วยว่าจะทำกี่ครั้งและภายใต้เงื่อนไขใดที่ครูทำการสาธิต ก่อนอื่นครูจะแสดงให้เห็นนักเรียนดูว่าทักษะนี้ทำอย่างไร ในสถานการณ์จริงครูจะสาธิตให้ดูหลายครั้ง โดยจะเปลี่ยนตำแหน่งไปเรื่อย ๆ ซึ่งจะ使得ทุกคนมองเห็นว่าครูทำอะไรในมุมที่แตกต่างกันนักเรียนเห็นเป็นอย่างไรจนกว่าจะแน่ใจว่า นักเรียนมีข้อมูลเพียงพอที่จะทำได้เอง

2. ให้สังเกตที่สำคัญ ๆ 2-3 ข้อ เช่น ตามที่ลูกบอลตลอดเวลา โดยการทำให้นักเรียนดูประกอบคำอธิบาย

3. แบ่งองค์ประกอบของทักษะออกเป็น ส่วน ๆ ตัวอย่างเช่น การสอนตีลูกหน้ามือ (Fore-Hand) ในกีฬาเทนนิส ประกอบด้วย

3.1 การเตรียมพร้อม ครูอธิบายว่า ให้นักเรียนทุกคนถือไม้เทนนิสด้วยมือข้างที่ถนัด อีกมือหนึ่งให้ประคองคอไม้ไว้ ยืนแยกเท้าห่างเท่าไหล่ เข่าย่อเล็กน้อย น้ำหนักอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองตามองตรงข้างหน้า

3.2 การปฏิบัติ ให้เหยียดไม้ไปข้างหน้า คอไม้ไม่ห้อยต่ำ แขนงอเล็กน้อย แล้วตีโดยดันไม้ไปข้างหน้า

3.3 การจบ ให้ส่งไม้ตามไป หลังจากตีแล้ว

4. ใช้คำง่าย ๆ เป็นสัญญาณที่ช่วยเตือนความจำของนักเรียนว่า จะต้องทำอะไร ในขั้นต่อไปมักใช้กับการสอนทักษะการเคลื่อนไหวที่สลับซับซ้อน ใช้ได้กับกีฬาหลายประเภท แต่ต้องให้แน่ใจว่าทำให้ง่ายและเป็นสัญลักษณ์โดยตรง ซึ่งอธิบายถึงการเคลื่อนไหวหรือตำแหน่งที่ต้องการให้นักเรียนได้รู้ ตัวอย่างเช่น ครูให้นักเรียนท่องอยู่ในใจว่า “หันข้างตามองบอล ดี” ในการฝึกตีบอล

การสาธิต

การสาธิตเป็นส่วนหนึ่งของการสอน ที่แสดงให้เห็นถึงท่าทางการเคลื่อนไหวมากกว่าที่จะพูดถึงเท่านั้น การสาธิตจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการฟัง

จุดมุ่งหมายของการสาธิตเพื่อที่จะแสดงให้เห็นนักเรียนเห็นว่า ทักษะนั้นปฏิบัติอย่างไร การสาธิตสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา มีลักษณะพิเศษที่ครูควรทราบดังนี้

1. จัดชั้นเรียนให้นักเรียนทุกคนมองเห็นการสาธิตได้อย่างทั่วถึง ถ้ามีแสงแดดส่อง ให้นักเรียนหันหลังให้แดด แต่ครูต้องระวังด้วยว่า สามารถมองเห็นและได้ยินเสียงนักเรียนอย่างทั่วถึง

ระวังไม่ให้มีสิ่งรบกวน ควรจัดรูปแบบการเข้าแถวของนักเรียนขณะดูการสาธิต เพื่อให้นักเรียนได้เห็น การสาธิตคำอธิบายโดยทั่วถึง

2.สาธิตทำการเคลื่อนไหวทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนเกิดภาพในใจของทักษะนั้น ๆ เช่น การขว้างลูกบอล ให้สาธิตทำการขว้าง แล้วค่อยอธิบายโดยแยกเป็นส่วนๆของแขน ขา และลำตัวทีหลัง

3.สาธิตด้วยความเร็วปกติและสาธิตช้า ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพการเคลื่อนไหว ของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น การเตะลูกบอล ให้สาธิตการเตะโดยการท่าช้า ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนเห็นท่าการเคลื่อนไหวของสะโพก ขาและหลังเท้า

4.บอกจุดที่นักเรียนต้องให้ความสนใจดูการสาธิต เช่น การเตรียมรับลูกบอล ให้นักเรียนสังเกตที่เท้าทั้งสองว่า จะแยกห่างจากกันประมาณช่วงไหล่ ตามองลูกบอล และเข่าย่อ เล็กน้อย เป็นต้น

5.ตรวจสอบอยู่เสมอว่า นักเรียนเข้าใจที่ครูได้อธิบายและสาธิตไป โดยให้นักเรียน ปฏิบัติให้ดู

6.ให้นักเรียนที่ทำได้ดี สาธิตให้นักเรียนคนอื่นได้ดู อาจขอให้นักเรียนที่ทำได้ดี หลาย ๆ คน ทำพร้อมกัน เพราะการที่ให้นักเรียนคนเดียวสาธิตอาจทำให้ตื่นเต้นหรืออายที่จะทำ พยายามหลีกเลี่ยงการชี้ไปที่นักเรียนที่เก่งหรืออ่อนให้มาทำการสาธิตอยู่เสมอ

7.ให้เล่นเกม ซึ่งเกมนั้นจะเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ครูสาธิตไป จะทำให้นักเรียนสนใจมากขึ้น เพราะนักเรียนต้องการเล่นมากกว่าฝึกหัด อย่างไรก็ตาม ควรใช้เวลาอันน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นในการ อธิบายและการสาธิต เพราะโดยทั่ว ๆ ไปนักเรียนกระหายที่จะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง จึงเป็นการยากที่จะทำให้นักเรียนสนใจอยู่ที่การสาธิตเป็นระยะเวลาานาน

ขั้นฝึกหัด (Drill and Practice)

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน ประทีป พานิชชาติ (2528 : 153)) ได้อธิบายขั้นฝึกหัดไว้ว่า ขั้นฝึกหัด เป็นขั้นสำคัญในการสอนพลศึกษา อาจจะเรียกได้ว่าเป็นหัวใจของการสอนพลศึกษาก็ได้ เพราะนักเรียนจะสามารถรับทักษะที่ครูสอนได้มากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับขั้นฝึกหัดในขั้นนี้ ครูที่มีความสามารถจะต้องมีหลักในการจัดชั้นเรียนและหลักในการใช้อุปกรณ์อย่างเหมาะสม จะต้องมียุติ จูงใจให้นักเรียนมีความตั้งใจในการฝึกและจะต้องมีวิธีการฝึกฝนที่ดีเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน มี ปรากฏอยู่เสมอสำหรับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยมักจะไม่มีรู้จักการวิเคราะห์ทักษะ ต่าง ๆ ออกมาเพื่อให้นักเรียนฝึกได้ง่ายขึ้น ครูประเภทนี้จะสอนอย่างรวดเร็วเนื้อหาในบทเรียนหมด ก่อนระยะเวลาที่ให้ไว้ในหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ที่ออกมาย่อมไม่ได้ดังที่หวัง ฉะนั้นครูพลศึกษาจึงต้อง ศึกษาหลักการฝึกในขั้นนี้ให้ดี

หลักสำคัญในการดำเนินการมีดังต่อไปนี้

1. จะต้องจัดกิจกรรมให้เด็กนักเรียนทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมให้มากที่สุดที่จะมากได้หรือน้อยหนึ่งจะต้องไม่ให้เด็กจะต้องรอลำดับตัวเองนานเกินไป ถ้าทุกคนได้มีโอกาสทำพร้อม ๆ กัน เหมือนกันทุกคนได้ยิ่งดี ทั้งนี้จะต้องจัดแบ่งหมู่ เตรียมเครื่องอุปกรณ์ให้พร้อมตามอัตราส่วนของนักเรียน

2. เคล็ดลับของการสอนพลศึกษาที่สำคัญยิ่งอันดับหนึ่งก็คือ จะต้องให้เด็กนักเรียนได้มีงานทำตลอดระยะเวลาเรียน ถ้าหากนักเรียนทุกคนมีงานตัวเองที่จะต้องทำอยู่ตลอดเวลาแล้ว โอกาสที่จะมีจิตใจวอกแวกไปทางด้านอื่นหรือจะเผลอไปทางอื่นก็จะเป็นปัญหาในการปกครองชั้นจะไม่เกิดขึ้นเลย

3. การฝึกจะต้องเริ่มจากการอยู่กับที่แล้วให้เด็กเคลื่อนที่หรือเดิน

4. เริ่มจากแบบฝึกที่ง่าย ๆ ไปหายาก และเหมาะสมกับวัยของเด็ก

5. อัตราส่วนของจำนวนนักเรียนที่มีต่อเครื่องอุปกรณ์ควรจะให้ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ 1 ต่อ 1 ก็ยิ่งดี การฝึกของเด็กอาจแบ่งเป็นหมู่หรือเป็นกลุ่ม ให้ทุกๆ หมู่ฝึกเหมือนกัน หรือแต่ละหมู่ฝึกแต่ละแบบแล้วจึงค่อยหมุนเวียนไป (Rotation) ก็ได้ ข้อสำคัญก็มีอยู่ว่าการฝึกแบบนี้ควรจะให้เป็นที่อยู่ในกีฬาอันเดียวกัน เช่น แต่ละหมู่จะต้องฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลเหมือน ๆ กัน ไม่ใช่หมู่หนึ่งฝึกบาสเกตบอล หมู่หนึ่งฝึกยิมนาสติก หมู่หนึ่งฝึกฟุตบอล เพราะถ้าเป็นเช่นนี้จะทำให้เด็กไขว้เขวและขัดกับหลักจิตวิทยาของการศึกษา เพราะการที่แต่ละหมู่ฝึกทักษะในกีฬาแต่ละอย่างแตกต่างกันไป นอกจากครูจะมีความลำบากในการปกครองชั้นแล้ว เด็กยังมีเวลาน้อยในการที่จะฝึกให้เกิดความชำนาญในทักษะกีฬาแต่ละอย่างด้วย อีกทั้งไม่สามารถที่จะนำทักษะของกีฬาต่าง ๆ มาผสมกันได้

6. ครูอาจจะจัดให้นักเรียนคนหนึ่งคนใดเป็นหัวหน้าหมู่ โดยปกติแล้วจะให้นักเรียนที่มีทักษะมากกว่าเพื่อนในหมู่นั้นทำหน้าที่ช่วยเหลือครู แต่ไม่ใช่เป็นการทำหน้าที่แทนครู

7. ครูควรจะต้องเดินดูให้คำแนะนำแต่ละกลุ่มอย่างทั่วถึง ไม่ควรใช้เวลาในกลุ่มใดนานเกินไป ถ้าหากข้อบกพร่องอะไรที่นักเรียนทำผิดเหมือน ๆ กัน ครูควรใช้สัญญาณเรียกนักเรียนมารวมกันและแสดงให้ดูพร้อมกันทั้งหมด แล้วจึงกลับไปฝึกตามเดิม การไปและกลับนี้ครูต้องใช้สัญญาณที่เด็ดขาดเพื่อให้นักเรียนไปและกลับด้วยการวิ่งเสมอ

ขั้นนำไปใช้ (Application)

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน สุมาลี เพชรศิริ (2536 : 427-429)) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของขั้นนำไปใช้ไว้ว่า เพื่อให้เด็กนักเรียนได้นำทักษะที่ได้เรียนมาแล้วนั้น ไปลองใช้เพื่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกับเพื่อนคนอื่นในสภาพการณ์จริง เป็นตอนที่แสดงให้เห็นว่า เมื่อเด็กได้เรียนทักษะอะไรแล้วก็สามารถนำทักษะนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ อาจจะจัดในลักษณะการเล่นแบบผลัด

(Reley) เกมนำ (Lead-up Games) หรือเล่นกีฬานั้นจริง ๆ ข้อสำคัญก็มีอยู่ทำให้ทักษะที่เรียนมาแล้วนั้นได้มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เราจัด เช่น นักเรียนได้เรียนและฝึกทักษะการส่งลูก รับลูก ในกีฬาบาสเกตบอลนั้นการสอนในขั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะได้ให้นักเรียนได้นำความรู้ กติกา การเล่นมาใช้ เพื่อฝึกหัดในการเป็นผู้ดู และผู้เล่นที่ดีตลอดจนคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวม หรืออื่น ๆ ทางด้านพฤติกรรม ครูก็มีโอกาสที่จะทราบและเข้าใจในพฤติกรรมของเด็กกว่าควรจะส่งเสริมให้ดีขึ้นหรือแก้ไขไปในทางที่ถูกที่ควรอย่างไร ท้ายที่สุดการสอนในขั้นนี้เป็นเครื่องจูงใจ ให้เด็ก มีความสนใจในการเรียนพลศึกษามากยิ่งขึ้นอีก โดยเปิดโอกาสให้เด็กได้นำสิ่งที่เรียนมาแล้วมาใช้และมีความสุขสนุกสนาน มีความต้องการที่จะมาเรียนในครั้งต่อไป หลักในการจัดสอนในขั้นนี้ครูควรจะใช้หลักทั่ว ๆ ไป ที่ได้กล่าวมาแล้วจัดแบ่งในขั้นฝึกเป็นแนวทาง

ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ (Conclusion and Hygienic)

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน จรรยา แก่นวงศ์คำ (2529 : 268)) ได้ให้ความมุ่งหมายในขั้นสรุปและสุขปฏิบัติไว้ว่า

1.สรุปผลเกี่ยวกับบทเรียนที่ฝึกหัด และใช้แล้วว่าได้ผลเป็นประเภทใด ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นของครูเพิ่มเติม ควรมีการกล่าวคำชมเชยสำหรับผู้ที่ทำได้ดี นัดแนะการเรียนในชั่วโมงต่อไป

2.ผลทางสุขนิสัย เพื่อฝึกนิสัยอันดีแก่เด็กกว่า หลังจากออกกำลังกายแล้วต้องรักษาความสะอาดและสุขภาพของตัวเอง

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร (2532 : 176) ได้กล่าวถึงขั้นสรุปและสุขปฏิบัติไว้ว่าขั้นนี้ก็เป็นขั้นที่สำคัญที่จะทำให้การสอนพลศึกษาได้ผลอย่างสมบูรณ์และถูกต้องตามหลักพลศึกษา ความมุ่งหมายอาจจะพอสรุปได้เป็น 2 ข้อคือ

1.เพื่อสรุปผลเกี่ยวกับบทเรียน

2.เพื่อผลทางสุขนิสัย

เพื่อสรุปผลเกี่ยวกับบทเรียนนั้น เป็นการสรุปที่ได้เรียนมาแล้วในชั่วโมงนั้นว่าเป็นอย่างไร มีข้อดี ข้อบกพร่องที่ควรส่งเสริมและแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างไร นักเรียนก็จะได้ทราบผลการเรียนของตนโดยทั่วไป ครูอาจจะถือโอกาสนี้นัดหมายงานหรือนัดหมายอื่น ๆ ในการเรียนครั้งต่อไป

วันชัย กองพลพรหม (อ้างถึงใน วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 272)) ได้กล่าวถึงขั้นสรุปว่า ในขั้นการสรุปและสุขปฏิบัตินี้ ครูมักไม่ค่อยสนใจที่จะสอนเท่าที่ควรบางคนก็ไม่สอนเอาเลย การมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการสรุปทำให้ครูขาดโอกาสอันดีที่จะได้ประเมินผลการเรียนการสอนเป็นครั้งสุดท้ายของการเรียนแต่ละคาบ และทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้ซักถาม แสดงความคิดเห็นหรือ

อภิปรายบ้าง ครูไม่ควรลืมนักเรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน การสรุปจึงเป็นการเติมน้ำให้เต็มแก้วได้

4. พัฒนาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

พัฒนาการวัยรุ่น (Adolescence) อายุระหว่าง 15-18 ปี

เด็กจะเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 15-18 ปี เป็นระยะที่เด็กกำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นระยะที่เด็กวัยรุ่นค้นหาลักษณะประจำตนและบทบาท ที่แท้จริงของตนทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน เช่นเดียวกับวัย 12-15 ปี เหตุนี้วัยรุ่นจึงเปลี่ยนแปลงแผนพฤติกรรมของตนสู่ผู้ใหญ่ แต่ถ้าวัยรุ่นหาลักษณะประจำตนไม่ได้ และไม่ทราบบทบาทที่แท้จริงของตนคืออย่างไร จะเกิดความสับสนในบทบาทและจะปรับตัวไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเพศ และอาชีพเพราะปัจจุบัน “รักร่วมเพศ” มีมากขึ้นและด้านอาชีพก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากความก้าวหน้าทางวิทยาการ อิทธิพลนี้ชี้ให้เห็นว่าในบางกรณีที่เด็กปรับตัวไม่ได้ สับสนในบทบาทเพศและอาชีพ เด็กจะรับเอาบทบาทที่ไม่พึงประสงค์ และเป็นอันตรายจากสังคมมาเป็นของตน เช่น ดิตยาเสพติด ซึ่งเด็กรู้สึกว่าเป็นหนทางที่จะแสวงหาความหมายให้กับชีวิตได้

1. **พัฒนาการทางกาย** ร่างกายของเด็กวัยรุ่นจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่มีน้ำหนักและส่วนสูงมากที่สุด แขนขาจะเจริญมากกว่าสัตว์ ลำตัวจะเจริญมากกว่าศีรษะ กระดูกแข็งแรง ผิวพรรณผ่องใส ต่อมต่างๆ ทำหน้าที่มากขึ้นวัยรุ่นเริ่มพิถีพิถันในเรื่องความงาม เด็กจะสนใจรูปร่างหน้าตาและการแต่งกายมากจะหันไปใช้เครื่องสำอางที่โฆษณาอยู่ทั่วไป เด็กวัยรุ่นที่รูปร่างหน้าตาดี แต่งตัวสวยงามจะเป็นที่รู้จักและชื่นชอบในหมู่วัยรุ่นด้วยกัน นอกจากนี้มีลักษณะที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจแล้วรูปร่างหน้าตายังมีส่วนสัมพันธ์ในด้านความสำเร็จด้านอื่นอีก เช่น สามารถปรับตัวได้ดี มีความสำเร็จในการเรียน เพราะครูมักจะให้คะแนนเด็กที่มีหน้าตาดีมากกว่าเด็กหน้าตาไม่ดี (Bershied and Walster, 1972)

2. **พัฒนาการทางอารมณ์** วัยนี้ต้องการอิสรภาพมากขึ้น มักจะแสดงอาการแข็งกร้าว เมื่อถูกจำกัดเสรีภาพ มักมีอาการแพ้ฝืนเกี่ยวกับอนาคต เช่น อาชีพ การแต่งงาน เด็กวัยรุ่นปรับตัวได้ดีขึ้น อารมณ์สุขุมเยือกเย็น กล้าเผชิญความจริงมากขึ้น ถ้าหากเด็กวัยรุ่นอยู่ห่างบิดามารดา เช่น อยู่หอพักหรืออยู่บ้านคนอื่นจะทำให้เด็กมีอารมณ์มั่นคงยิ่งขึ้นกว่าการอยู่ใกล้บิดามารดาเพราะการอยู่ใกล้บิดามารดาจะทำให้ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ เนื่องมาจากได้รับตามใจและการปกป้องมากเกินไป

3. **พัฒนาการทางสังคม** เด็กวัยรุ่นพอใจที่จะอยู่ในกลุ่มเพศเดียวกันและมักจะทำตามกลุ่มนิยมและคลั่งไคล้อะไรที่เหมือน ๆ กัน มักจะนิยมของแปลก ๆ และวิถิตการ เริ่มสนใจเพศตรงข้าม ดังนั้นการอยู่ในเพศเดียวกันจะพัฒนาไปสู่กลุ่มต่างเพศอย่างค่อยเป็นค่อยไปคือ เมื่อมีการร่วมกิจกรรม

ใดกิจกรรมหนึ่ง วัยรุ่นแต่ละกลุ่มที่เป็นคนละเพศก็จะมาพบปะกัน วัยรุ่นจึงอยู่ในฐานะสมาชิกของกลุ่มที่รู้จักกันโดยเริ่มทั้งสองเพศ ต่อมาเมื่อค่อย ๆ รู้จักพูดคุยกันแล้ว สมาชิกของแต่ละกลุ่มซึ่งเป็นคนละเพศก็เริ่มจับคู่กัน เริ่มมีนัดแล้วโยงไปสู่การแต่งงานและการเตรียมตัวสำหรับอาชีพต่อไป

4. พัฒนาการทางสติปัญญา พัฒนาการทางสมองเกือบเท่าผู้ใหญ่เป็นวัยที่เริ่มมีแนวทางชีวิตสำหรับตัวเอง มักจะสนใจเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยาและด้านการเมือง แต่ก็ยังไม่สามารถตัดสินใจได้เนื่องจากขาดประสบการณ์เป็นวัยที่แสวงหาลักษณะประจำตนเพื่อเลือกและเตรียมตัวสำหรับอาชีพ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ประยุทธ์ สาริมาน (2527) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษาขณะทำการเรียนการสอนในชั้นเรียนพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 284 คน ผลการวิจัยพบว่า

1.ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการในการตัดสินโดยตลอด รองลงมาคือการปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ ข้อบังคับ

2.ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ดูที่ดี ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้เกียรติผู้ตัดสินกรรมการ และผู้เล่นทั้งสองฝ่าย รองลงมาคือการเคารพและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน และกรรมการตลอดเวลาการแข่งขัน เช่น ไม่ยั่ว ยุ้ยหยัน ให้ผู้ตัดสินและกรรมการ

3.ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาเกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาด้านอื่นๆ ครูพลศึกษาเน้นในเรื่องการให้นักเรียนรู้จักการให้อภัยในความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมมากที่สุด รองลงมาคือการให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

4.ในด้านวิธีการสอนครูพลศึกษา ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่เล่นกิจกรรมต่างๆ เป็นการสอนแบบบรรยายหรืออภิปรายโดยครูพลศึกษาเอง นอกจากนี้พบว่าครูพลศึกษา ได้สอนในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในชั่วโมงพลศึกษาแต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่ใช้ในการเตรียมการสอน และมีเวลาในการสอนพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไปทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เข้าไปในการสอนได้มากเท่าที่ควร

5. การปรับปรุงวิธีการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงในสิ่งต่อไปนี้ตามลำดับ คือ การมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา โดยการทำตนให้เป็นตัวอย่าง ครูพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาดีขึ้น

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529) ได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 575 คน เพื่อหาบุคลิกภาพที่วัดบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา 17 ด้าน คือ ด้านความสำนึกทางจริยธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเอง ด้านการยอมรับความจริง ด้านความมีเหตุผล ด้านการให้เกียรติผู้อื่น ด้านการเคารพการตัดสิน ด้านความอดกลั้น ด้านการรู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย ด้านความเห็นอกเห็นใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ ด้านความยุติธรรม ด้านความกล้าหาญ ด้านการยอมรับความสามารถของผู้อื่น ด้านความมีวินัย ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.7895 คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าอำนาจ จำแนกเป็นรายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536-11.6832

दनัย ดวงภุมเมศร์ (2552) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา วัตถุประสงค์การวิจัย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางปะกอก เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร ซึ่งใช้การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน โดยกลุ่มที่ 1 จัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มที่ 2 จัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา กลุ่มที่ 3 จัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬา และกลุ่มที่ 4 จัดการเรียนการสอนพลศึกษาแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียน การสอนพลศึกษา แบบทดสอบกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8 - 1.0 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เท่ากับ 0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา เท่ากับ 0.91 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที (t-test for Dependent Sample) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบความแตกต่าง รายคู่โดยวิธีของตุกี (Tukey) ผลการวิจัย พบว่า 1. รูปแบบการเรียนการ

สอนพลศึกษา เพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจ นักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นอธิบาย และสาธิต 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นอภิปราย 5) ขั้นนำไปใช้ 6) ขั้นประเมิน และ 7) ขั้นสรุป ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิเท่ากับ 1.0 มีคุณภาพเหมาะสมสามารถ นำไปใช้ได้ 2. ผลการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่า 2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 สูงกว่ากลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4 อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจ นักกีฬาหลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 2 สูงกว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนการทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการเรียนการสอนพลศึกษาของกลุ่มที่ 3 สูงกว่ากลุ่มที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า 1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา และคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา และคะแนนในรายด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความมีระเบียบวินัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบและด้านความมีระเบียบวินัยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อร่าม เสียนขุนทด (2533) ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ความมุ่งหมาย

ของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน พลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา 9 ด้าน คือการรู้แพ้รู้ชนะ การรู้รักษา การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น และเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ ระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 9 ด้าน ด้านกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบ พบว่าครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในระดับมาก นักเรียนเห็นว่าระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย ครูพลศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน ครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี กับครูพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 ปีหรือมากกว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริม การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน ครูพลศึกษาเพศหญิง กับครูพลศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน ครูพลศึกษาเพศหญิงกับครูพลศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาในการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาคือครูต้องสอนเน้น เฉพาะทักษะเนื่องจากจุดประสงค์การเรียนด้านนี้มากทำให้ไม่มีเวลาปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76 ครูขาดคู่มือที่แนะนำการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 70 และครูมีความรู้เรื่องการสอนพลศึกษา ด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาน้อย คิดเป็นร้อยละ 27

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สมิธ (Smith, 1978 อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุ่มเมศร์, 2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบของฮาสกินส์ (Haskins Action Choice) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือกลุ่มนักกีฬาชาย จำนวน 120 คน กลุ่มผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มนักกีฬาหญิง

จำนวน 120 คน และกลุ่มผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการวิจัย ปรากฏว่า ผู้หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชาย ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย และผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา

โบว์เยอร์ (Bovyer, 1963 อ้างถึงใน ดนัย ดวงภุมเมศร์, 2553) ได้วิจัยทดลองเพื่อหาวิธีปลูกฝังความรู้เรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาแก่เด็ก โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาของเด็กๆ และการเจริญเติบโตในความรู้นั้น หลังจากเด็กได้ฟังนิทานสั้นๆ เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา โดยนำมาจากหนังสือหลายๆ เล่มซึ่งเด็กๆ ยังไม่เคยอ่านมาก่อน จำนวน 12 เรื่อง ทั้งก่อนและหลังจากที่เด็กฟังนิทานทั้ง 12 เรื่อง เด็กได้รับการขอร้องให้เขียนความหมายของน้ำใจนักกีฬาอย่างอิสระ โดยให้นักเรียนระดับชั้นที่ 4, 5 และ 6 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรใช้วิธีนับจำนวนความคิดเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาที่แตกต่างจากเรียงความของเด็ก ส่วนการเปลี่ยนแปลงความรู้วัดได้โดยดูความแตกต่างระหว่างจำนวนความคิดที่แสดงออกมาก่อนและหลังการฟังนิทาน สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าจำนวนความคิดที่เขียนออกมาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กิจกรรมการเล่นและนิทานเกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬาอาจจะช่วยหรือไม่ช่วยให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ถ้าช่วยได้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็เล็กน้อยแทบจะวัดไม่ได้

โรส แมรี่ (Rosemary, 1979 อ้างถึงใน สราวุฒิ พงษ์พิพัฒน์, 2543) ได้ทำการสร้างแบบทดสอบ วัดเจตคติเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา แล้วทำการศึกษากับนักเรียนเกรด 10 - 12 คน โดยรวบรวมข้อความเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันกีฬา 5 ประเภท เบสบอล บาสเกตบอล ฟุตบอล กอล์ฟ และเทนนิส หลังจากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง ข้อคู่ - ข้อคี่ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91 และหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) พบว่าโครงสร้างเจตคติเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬามี 12 องค์ประกอบแต่มีองค์ประกอบที่เด่นชัดอยู่ 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่เป็นองค์ประกอบเดี่ยว ได้แก่ ความซื่อสัตย์ และการเล่นด้วยความยุติธรรม องค์ประกอบที่ 3 เป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน คือ ความสุภาพอ่อนน้อมและความสามารถควบคุมตนเอง

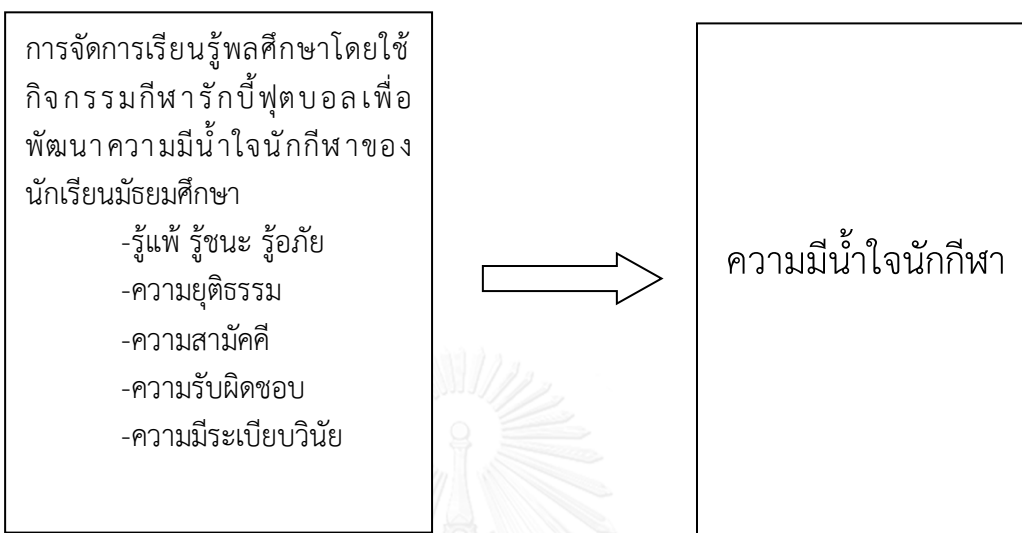
จอห์นสัน (Johnson, 1969 อ้างถึงใน ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้สร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบไปด้วยพฤติกรรมเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา โดยยกตัวอย่างในการแข่งขันฟุตบอล บาสเกตบอลและเบสบอล จำนวน 42 ข้อ หาค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของชุด เอ และชุด บี เท่ากับ .86 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดเอ เท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์ของความน่าเชื่อถือได้ของชุดบี เท่ากับ .82

แมสแซนเกล (Massengale, 1969 อ้างถึงใน ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม, 2541) ได้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการและมีระเบียบกับการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างไม่เป็นทางการ และไม่มีระเบียบ โดยใช้ครูพลศึกษา 2 คน เป็นผู้ให้การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนเกรด 7 และ 9 ในแต่ละชั้นจะได้รับการสอนโดยครูคนเดียวกัน แต่ละชั้นจะมีกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองจะได้รับการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนเรียนกิจกรรมพลศึกษาทุกครั้งในตอนต้นชั่วโมง ครั้งละ 10 นาที เป็นเวลา 6 วันติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการปลูกฝังในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคลหลังจากครบ 6 สัปดาห์แล้ว นำเด็กมาทดสอบเอสพีอาร์ (Sportmanship Preference Record) ของแมคอะฟี (MaAfee) และประเมินค่าเพื่อนในกลุ่มจากแบบประเมินค่าที่ผู้ทดลองสร้างขึ้น ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา แสดงให้เห็นว่าการมีน้ำใจนักกีฬาเป็นเรื่องที่สำคัญของการจัดการศึกษา เพราะเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝังให้เกิดในตัวบุคคล ซึ่งนอกจากจะเป็นการแก้ปัญหาในการแข่งขันแล้ว ยังเป็นพื้นฐานที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามผลการวิจัย พบว่า การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยวิธีการบอกหรือการอธิบายไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มขึ้น วิธีการที่จะช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาที่ดีที่สุด ก็คือ การฝึกให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ การใช้ทักษะการคิดแก้ปัญหา การคิดการคิดอย่างมีเหตุผล และการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาในขณะที่ทำการเล่นกีฬาหรือในชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬาแสดงให้เห็นว่าการมีน้ำใจนักกีฬาเป็นเรื่องที่สำคัญของการจัดการศึกษาเพราะเป็นคุณลักษณะที่ควรปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งนอกจากจะช่วยในการแก้ปัญหาในเรื่องของการแข่งขันแล้ว ยังเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวัน เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างปกติสุข อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่าการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยวิธีการสอนหรืออธิบายไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มขึ้น โดยวิธีการปลูกฝังการมีน้ำใจนักกีฬาที่ดีที่สุดคือ การฝึกให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ การใช้ทักษะการแก้ปัญหา การคิดการคิดอย่างมีเหตุผล และการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาในขณะที่เล่นกีฬาหรือในชีวิตประจำวัน

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.3 พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3.1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

1.3.2 พัฒนาแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง

2.2 ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.3 ดำเนินการเก็บข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 วิเคราะห์

3.2 สถิติที่ใช้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.2 ศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

1.1.3 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา

1.1.4 ศึกษา เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างพัฒนาเครื่องมือที่ใช้
ในงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนเฉลิม
พระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอลชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่ลงเรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิม
พระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

1.2.1 การเลือกโรงเรียนสังกัด คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยเลือก โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์
ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1.2.1.1 เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหาร และอาจารย์ให้ความร่วมมือในการทดลอง
และมีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล

1.2.1.2 เป็นโรงเรียนที่มีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่
แตกต่างจากโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดร้อยเอ็ด

1.2.2 การสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดำเนินการดังนี้

1.2.2.1 การเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสุ่ม
ตัวอย่างแบบง่าย (Simple Sampling) โดยวิธีจับสลาก นักเรียนจำนวน 30 คน เป็นนักเรียนกลุ่ม
ทดลอง และนักเรียนจำนวน 30 คน เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2
ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลองคือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดย
ใช้กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 8 แผน ซึ่งผู้วิจัย
สร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแผนจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษาเพื่อนำมากำหนดสาระการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.2 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬา
รักบี้ฟุตบอล จากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.1.3 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนวิชาพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นสื่อโดยเน้นกิจกรรมที่พัฒนาน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

1.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้พฤติกรรมการใช้คำถามและความถูกต้องด้านภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิและนำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Congruence=IOC) ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) นำไปทดลองใช้ได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence=IOC) รวมแผนการจัดการเรียนรู้ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 โดยแต่ละแผนมีค่า IOC ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล กฎกติกา มารยาทการเล่นรักบี้ฟุตบอล ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล น้ำใจนักกีฬา ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การส่งลูก-รับลูก ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การวางและเก็บลูกบอล ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การใช้มือผลัก/การปะทะและวิ่งหลบหลีกค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 การจับด้านข้าง/การจับด้านหน้า ค่า IOC เท่ากับ 1.00 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 การจับด้านหลัง/โอบจับหรือจับสูง ค่า IOC เท่ากับ 1.00

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
1. ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล กฎกติกา มารยาทการเล่นรักบี้ฟุตบอล ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล น้ำใจนักกีฬา	1.00
2. ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล	1.00
3. การส่งลูก-รับลูก	1.00
4. การวางและเก็บลูกบอล	1.00

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
5. การใช้มือผลึก/การปะทะและวงเล็บหลัก	1.00
6. การเตะลูกกรักบี้ฟุตบอล	1.00
7. การจับด้านข้าง/การจับด้านหน้า	1.00
8. การจับด้านหลัง/โอบจับหรือจับสูง	1.00
ค่า IOC เฉลี่ยจากทุกแผน	1.00

1.3.1.6 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 8 แผนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมและเวลา และนำมาปรับปรุง แผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้จริง

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ได้แก่

1.3.2.1 แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.2.1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับวิธีสร้างแบบวัดคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

1.3.2.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา

1.3.2.1.3 กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะพัฒนาแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1.3.2.1.4 นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นไปให้อาจารย์ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ลักษณะการใช้คำถามตัวเลือกระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดและความถูกต้องด้านภาษาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.1.5 นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ พฤติกรรมที่ต้องการวัด ลักษณะการใช้คำถาม และความถูกต้องด้านภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Index of Congruence=IOC) คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00

1.3.2.1.6 นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 นำแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

คุณลักษณะ	จำนวนข้อ	ข้อคำถาม
การรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย	4	1, 2, 3, 4
ความยุติธรรม	4	5, 6, 7, 8
ความสามัคคี	4	9, 10, 11, 12
ความรับผิดชอบ	4	13, 14, 15, 16
ความมีระเบียบวินัย	4	17, 18, 19, 20

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ

2.1 การกำหนดแบบแผนการทดลอง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในครั้งนี้ คือ Equivalent Control Group Pretest Posttest Design (Campbell and Stanley, 1969 อ้างถึงใน ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, 2550) โดยจัดกลุ่มทดลองเป็น 2 กลุ่ม และมีการวัดตัวแปรตาม 2 ครั้ง คือ วัดก่อนการทดลอง และวัดภายหลังสิ้นสุดการรวมเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ ดังแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	วัดก่อนการทดลอง		วัดหลังสิ้นสุดการทดลอง 8 สัปดาห์
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃		O ₄

E = นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

- C = นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลตามแบบปกติ
- O₁ O₃ = ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม
- O₂ O₄ = ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม
- X = การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

2.2 ติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลแก่ผู้อำนวยการ ครูผู้สอน ผู้ช่วยวิจัย และร่วมกันกำหนดตารางสอน

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนการทดลอง

2.3.1.1 ผู้วิจัยทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมและนำผลการทดสอบก่อนการทดลองมาทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	X	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	30	35.30	1.46	-0.92	0.37
กลุ่มควบคุม	30	34.90	2.10		

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 การดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้พลศึกษา

2.3.2.1 กลุ่มทดลองผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการทดลอง โดยให้ผู้ช่วยวิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวม 8 สัปดาห์ ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 5 จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง	จำนวนคาบ
1. ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล กฎกติกา มารยาทการเล่นรักบี้ฟุตบอล ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล น้ำใจนักกีฬา	1
2. ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล	1
3. การส่งลูก-รับลูก	1
4. การวางและเก็บลูกบอล	1
5. การใช้มือผลัก/การปะทะและวิ่งหลบหลีก	1
6. การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล	1
7. การจับด้านข้าง/การจับด้านหน้า	1
8. การจับด้านหลัง/โอบจับหรือจับสูง	1

2.3.2.2 กลุ่มควบคุมดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยอาจารย์ประจำของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามปกติของครูประจำโรงเรียนสัปดาห์ละ 1 คาบเรียน รวม 8 สัปดาห์ สาระการเรียนรู้ของห้องควบคุมเหมือนกับห้องทดลอง

2.3.3 การดำเนินการหลังการทดลอง

การทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลอง (Post-test) ทั้งนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาระดับเดียวกันกับก่อนการทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ หาค่า

3.1.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

3.1.2 สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าที (t-test)

3.1.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษากับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและของนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษากับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าทีที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความมีน้ำใจนักกีฬาโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

3.2.2 ทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

1.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
กลุ่มทดลอง	30	35.30	1.46	73.37	1.27	-118.44	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	34.90	2.11	36.03	3.20	-1.72	0.09

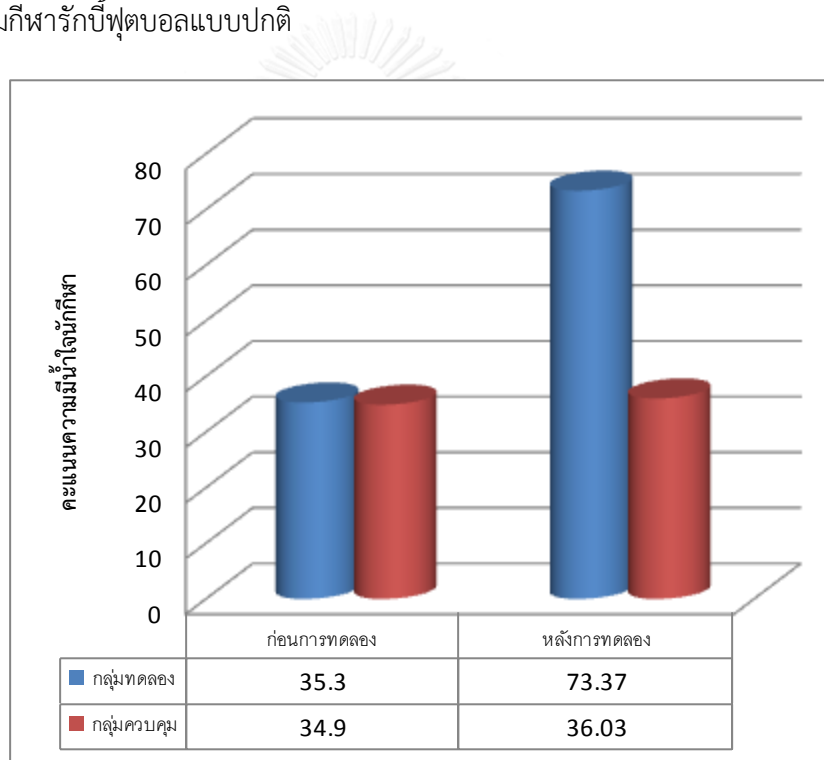
*p < .05

ตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.30 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 73.37 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 34.90 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.03 คะแนน

แผนภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำแนกออกเป็นรายด้าน

ข้อที่	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
	X	SD	X	SD		
1. ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	7.03	0.61	14.73	0.58	-50.40	0.00*
2. ด้านความยุติธรรม	6.87	0.63	14.73	0.52	-50.08	0.00*
3. ด้านความสามัคคี	6.90	0.30	14.47	0.63	-72.92	0.00*
4. ด้านความรับผิดชอบ	7.10	0.48	14.63	0.49	-56.50	0.00*
5. ด้านความมีระเบียบวินัย	7.33	0.88	14.80	0.66	-40.57	0.00*
รวม	35.30	1.46	73.37	1.27	-118.44	0.00*

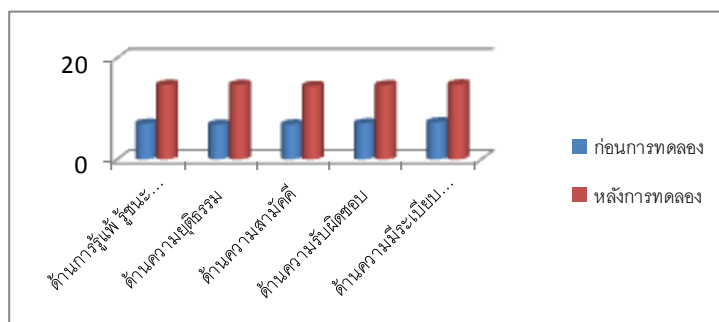
*p< .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.30 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 73.37 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

โดยเนื้อหาด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเพิ่มมากที่สุดคือ ด้านความมีระเบียบวินัย ส่วนด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและด้านความยุติธรรม มีคะแนนเท่ากัน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสามัคคี ตามลำดับ

แผนภาพที่ 2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำแนกออกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

2.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

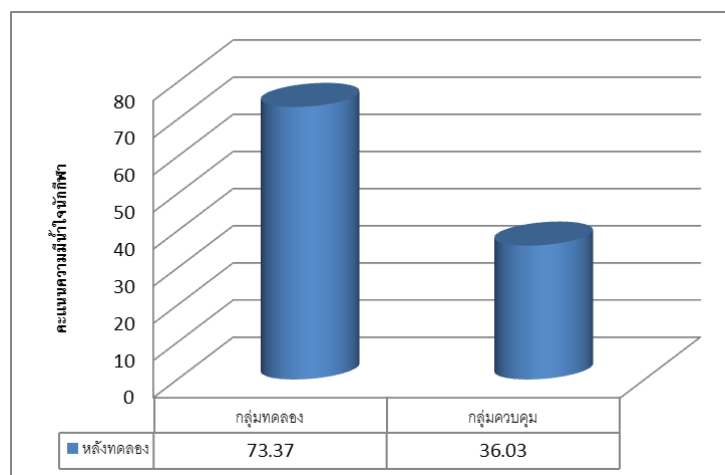
ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	X	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	30	73.37	1.27	-53.31	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	36.03	3.20		

*p < .05

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 73.37 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.03 คะแนน

แผนภาพที่ 3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นรายด้าน

ข้อที่	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	X	SD	X	SD		
1. ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	14.73	0.58	7.10	1.03	37.03	0.00*
2. ด้านความยุติธรรม	14.73	0.52	7.13	0.86	40.13	0.00*
3. ด้านความสามัคคี	14.46	0.62	7.33	1.06	29.91	0.00*
4. ด้านความรับผิดชอบ	14.63	0.49	7.00	0.95	41.83	0.00*
5. ด้านความมีระเบียบวินัย	14.80	0.66	7.47	1.14	33.11	0.00*
รวม	73.37	1.27	36.03	3.20	-53.31	0.00*

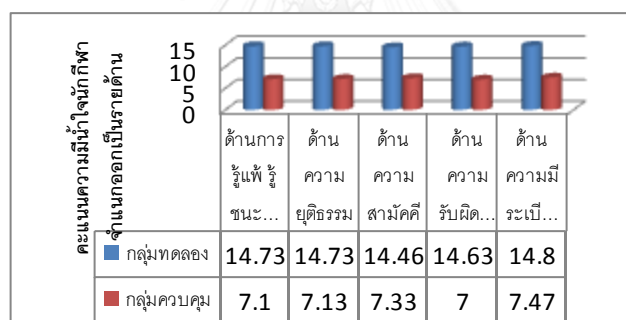
*p< .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 73.37 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.03 คะแนน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมากที่สุด คือ ด้านความมีระเบียบวินัย ส่วนด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยและด้านความยุติธรรม มีคะแนนเท่ากันด้านความรับผิดชอบ และด้านความสามัคคี ตามลำดับ

แผนภาพที่ 4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ จำแนกออกเป็นรายด้าน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย

1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

การดำเนินงานวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กลุ่มนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่โรงเรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ภาคการศึกษาฤดูร้อน ปีการศึกษา 2557 โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยให้นักเรียนจับฉลาก จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง และ จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบวัดคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ดำเนินการทดสอบคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.2 จัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเวลา 8 สัปดาห์

2.3 ดำเนินการทดสอบคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการวัดทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าที (T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

สรุปผลการวิจัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติมีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการ

ทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติไม่แตกต่างกับก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ มีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1.ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา

ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย คือ หลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้นแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า ในทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.1.1 ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

การจัดการเรียนรู้ในขั้นนำไปใช้เป็นขั้นที่พัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นักเรียนเล่นรักบี้ฟุตบอลตามกฎกติกา และมารยาทในการเล่น โดยก่อนเริ่มกิจกรรมนักเรียนทุกคนจะต้องมีการจับมือกันและหลังจากกิจกรรมเสร็จก็จะต้องจับมือกัน ซึ่งในขณะที่ดำเนินกิจกรรมอยู่หากมีการทำพาล์วเกิดขึ้นนักเรียน จะต้องกล่าวขอโทษ และมีการชมเชยหรือแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนได้รับชัยชนะ อีกทั้งกล่าวให้กำลังใจสำหรับเพื่อนที่แพ้ ทั้งนี้ก่อนการเริ่มทำการสอนทุกครั้ง ผู้วิจัยได้อธิบายและได้เน้นย้ำถึงการแสดงมารยาทดังกล่าวสม่ำเสมอ และชมเชยนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ดังกล่าว และเป็นผลให้มีความเฉลี่ยหลังการทดลองด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลวิจัยของตัญ ดวงกุมเมศร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัดการกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางสังคม เคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคม สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อต้องการเป็นยอมรับของสังคม เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และปรับตัวตามกฎเกณฑ์ของสังคม มีพัฒนาการทางจริยธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬาสูงขึ้น

1.1.2 ด้านความยุติธรรม

การจัดการเรียนรู้ขั้นอธิบายสาเหตุและฝึกปฏิบัติเป็นขั้นที่มีการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านยุติธรรม โดยผู้วิจัยจะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะความยุติธรรม การฝึกให้นักเรียนตัดสินใจกิจกรรมที่มีการแข่งขัน และสังเกตว่ามี การร่วมอภิปรายในประเด็นความยุติธรรม ส่งผลให้นักเรียนมีจิตใจเที่ยงตรงในการตัดสิน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินการแข่งขัน โดยตัดสินตามความเป็นจริง ไม่เอา رأดเอาเปรียบเพื่อน ไม่อคติ และไม่ทำผิดกติกา ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนมีการแข่งขันกันอย่างสนุกสนาน ยอมรับผลการแข่งขัน แสดงถึงการพัฒนาด้านความยุติธรรมเป็นผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อน

การทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับเปป และมินส์ (Pape and Means,1963) ที่กล่าวถึง ลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาว่าประกอบด้วยการเล่นด้วยความยุติธรรม การให้ความร่วมมือ ความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ และสอดคล้องกับของพัร์ดี (Purdy,1973) ได้ อธิบายถึงพฤติกรรมที่แสดงความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การแสดงการยอมรับคู่แข่งชั้นตลอดเวลา ยอมรับเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสิน ยอมรับทักษะการเล่นของเพื่อนร่วมทีม

1.1.3 ด้านความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้ในขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และขั้นสาธิตและฝึกปฏิบัติ โดยผู้วิจัยจะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของความสามัคคี ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนจะต้องแข่งขันปฏิบัติทักษะตามที่ครูได้มอบหมาย ซึ่งนักเรียนจะช่วยกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนร่วมกัน และสรุปความคิดเห็นของทีมทำให้ทุกคนมีพัฒนาการด้านความสามัคคี นักเรียนแสดงถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันอย่างสนุกสนาน และมีการแนะนำแก้ไข ข้อบกพร่องของเพื่อน ๆ ในกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แสดงถึงการพัฒนาด้านความสามัคคี เป็นผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮอร์ร็อค (Horrock,1977) ได้ทำการศึกษาผลของการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบิร์ก เป็นพื้นฐานในการให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจของนักกีฬาในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะทำให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลการทดลอง พบว่าทุกคนในทีมช่วยเหลือกัน แสดงความสามัคคีทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี

1.1.4 ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้ในขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยจะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของความรับผิดชอบ โดยขั้นนี้เป็นขั้นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนเองต้องฝึกปฏิบัติเพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด ผู้วิจัยสังเกตว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติให้ได้ตามเกณฑ์ และยังมีการแนะนำเพื่อน ๆ ในกลุ่มเพื่อให้เพื่อนสามารถปฏิบัติทักษะได้นอกจากนี้ยังแสดงออกถึงการดูแลรักษาความสะอาดอุปกรณ์ และความเรียบร้อยของสถานที่ แสดงถึงการพัฒนาด้านความรับผิดชอบสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของของโคลเบิร์กในขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ และขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม และสอดคล้องกับพุงส์คักดี สนเทศ (2530) ที่กล่าวว่า ความรับผิดชอบ เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชา

พลศึกษาจะต้องปลุกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล รับผิดชอบต่าง ๆ

1.1.5 ด้านความมีระเบียบวินัย

การจัดการเรียนรู้ในชั้นเตรียม อบอุ่นร่างกาย จากผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนตามกิจกรรมที่ได้สร้างขึ้นในการทดลอง นักเรียนมีวินัยมากกว่าพฤติกรรมด้านอื่น ๆ เพราะก่อนการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทุกครั้ง ผู้วิจัยจะปลุกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของความมีระเบียบวินัย และผู้วิจัยจะให้นักเรียนจัดแถวเป็นระเบียบหรือเข้าแถวตามกลุ่มของตนเอง จากนั้นจึงเริ่มมีการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ รวมทั้งฟังคำชี้แจงจากครูผู้สอน โดยสังเกตจากการเข้าแถวอย่างมีระเบียบ ความตรงต่อเวลาในการมาเข้าเรียน มีการปฏิบัติตามกิจกรรมอย่างพร้อมเพรียง ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านความมีระเบียบวินัยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พยุงศักดิ์ สนเทศ (2530) ที่ได้กล่าวถึงการปลุกฝังจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในชั่วโมงพลศึกษา ว่าความเป็นผู้มีระเบียบวินัยนั้น ครูผู้สอนพลศึกษาจะต้องปลุกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นอันดับแรกในการสอน เพราะวาระระเบียบวินัยนี้จะมีผลต่อการปลุกฝังด้านอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังทดลองไม่แตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลแบบปกติ ไม่แตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับของนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลแบบปกติ พบว่า คะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณา สามารถอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

การจัดการเรียนรู้ในขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนกลุ่มทดลองแข่งขันรักบี้ฟุตบอลตามกฎกติกาและมารยาทการเล่น โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมจะเน้นการปฏิบัติทักษะเป็นส่วนใหญ่ ครูผู้สอนได้เน้นย้ำหรือให้แรงจูงใจที่จะให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เช่น การจับมือ การปรบมือ การพูดให้กำลังใจ เป็นผลให้พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน

2.2 ด้านความยุติธรรม

การจัดการเรียนรู้ในขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ขั้นนำไปใช้ โดยที่ผู้วิจัยจะเน้นให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้ปฏิบัติโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินการแข่งขัน ให้การแข่งขันเป็นไปอย่างยุติธรรม สอดคล้องกับ ดนัย ดวงกุ่มเมศร์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้มีเป้าหมายของการเรียนการสอน และแสดงได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียน นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมที่มีการแข่งขัน นักเรียนแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ไม่เอาัดเอาเปรียบเพื่อน แข่งขันกันตามกติกา ไม่คดโกง และยอมรับผลการตัดสินไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ก็ตาม และสอดคล้องกับ แมคคาร์รี (McCarthy,1987) กล่าวว่าความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรงไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะโดยไม่ท้วงติง

2.3 ด้านความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้ในขั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนร่วมกันฝึกปฏิบัติทักษะร่วมกันภายในกลุ่ม และมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มโดยให้นักเรียนเน้นไปที่การปฏิบัติร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนแสดงออกถึงความสามัคคีช่วยกันปฏิบัติทักษะ ช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้สามารถปฏิบัติทักษะตามที่ครูกำหนดได้ สอดคล้องกับอภิวัฒน์ จั่วลาหิณ (2553) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่มและทุกคนได้มีโอกาสได้รับการฝึกทักษะทางสังคม ได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมงาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างมากต่อการปฏิบัติงานจริงในชีวิตประจำวันจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยประสบการณ์ตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในสังคม

2.4 ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้ในชั้นเตรียม ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองรับผิดชอบดูแลเอาใจใส่อุปกรณ์ในการเรียน การเข้าเรียนตรงเวลา การรักษาความสะอาดเสื้อผ้าที่ใส่ในการเรียน สอดคล้องกับพญงค์ดี สนเทศ (2530) กล่าวว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลรับผิดชอบต่างๆ เช่นการเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา นอกจากนี้ ในชั้นอธิบายและฝึกปฏิบัติผู้วิจัยได้สอดแทรกแนวคิดของโคลเบอร์ก โดยให้นักเรียนตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายคือการปฏิบัติทักษะให้ได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด เพื่อประโยชน์ของกลุ่มและเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ และให้รางวัล ครูให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันปฏิบัติทักษะ กลุ่มไหนชนะจะได้รับคำชมเชยจากครูและเพื่อน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบดีขึ้น

2.5 ด้านความมีระเบียบวินัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นเตรียมผู้วิจัยให้นักเรียนเข้าแถวอย่างมีระเบียบและในชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรมอย่างมีระเบียบเรียบร้อย ปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบข้อบังคับ ทำให้นักเรียนแสดงออกถึงการร่วมกันฝึกปฏิบัติทักษะด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบของกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของของโคลเบอร์ก ที่ว่า นักเรียนจะเกิดการพัฒนาริยธรรม โดยการใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ ขั้นนี้นักเรียนจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถพัฒนาริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาได้ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ ซึ่งการปลูกฝังการมีน้ำใจนักกีฬานี้ กระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมให้สถานศึกษาทุกแห่งได้นำกิจกรรมเหล่านี้ไปใช้เพื่อสร้างน้ำใจนักกีฬาซึ่งเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของเยาวชนไทย อันจะส่งผลต่อการพัฒนาชาติดังจะเห็นได้จากประธานาธิบดีเนลสัน แมนเดลา ได้นำกิจกรรมรักบี้ฟุตบอลเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีของคน ในชาติ ซึ่งขณะที่เขาอยู่ในเรือนจำ เขาได้ทำการศึกษาและทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนขาว เขาจับได้ว่าคนขาวนั้นชอบรักบี้เป็นชีวิตจิตใจ เขาจึงทะลุอ่านหนังสือเกี่ยวกับรักบี้ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยชอบมาก่อนเลย และจดจำรายละเอียดมากมาย เขาเชื่อว่าเป็นวิธีหนึ่งที่จะเปิดใจคนขาวให้ยอมรับคนดำว่าเป็นเพื่อนได้ เขาพบว่ารักบี้เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถเป็นสะพานพาเขาเข้าถึงหัวใจของคนขาวได้ แมนเดลาประสบความสำเร็จในการเจรจาให้คนขาวแบ่งปันอำนาจให้แก่คนดำซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ แอฟริกาใต้จึงสามารถหลีกเลี่ยง

สงครามกลางเมืองได้อย่างเฉียดฉิว รวมทั้งมีความเหมือนมากกว่าความต่าง และความเหมือนอย่างหนึ่งก็คือ เป็นแฟนรักบี้เหมือนกัน กล่าวกันว่าสิ่งบ่งชี้ความสมานฉันท์ของแอฟริกาใต้ก็คือ วันที่คนดำในสนามกีฬาร่วมส่งเสียงเชียร์ทีมรักบี้ของแอฟริกาใต้ ซึ่งมีผู้เล่นเป็นคนขาวส่วนใหญ่ ส่วนคนขาวที่ชมรักบี้ก็ร้องเพลงของชนเผ่าซูลู นี่คือภาพที่ให้ความหวังแก่เขาว่าแอฟริกาใต้จะก้าวเดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลโดยเน้นการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านความมีน้ำใจนักกีฬาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2 การพัฒนาให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ควรสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลตั้งแต่เด็ก โดยใช้เป็นเกมนำไปประกอบ และฝึกทักษะในระดับมัธยม

1.3 ครูพลศึกษาควรสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเอง ไม่เกร็งในขณะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

1.4 ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ชื่อนำไปใช้ควรจะมีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและเหมาะสมกับนักเรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา

1.5 ในขั้นสรุป ครูพลศึกษาควรมีการอภิปรายเกี่ยวกับคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาและเน้นย้ำให้นักเรียนแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแนวคิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชนิดกีฬาประเภทอื่น ๆ เช่น กีฬาต่อสู้ กีฬาประเภทบุคคล กีฬาปะทะ กีฬาไม่ปะทะ ควรนำแนวคิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกวลี เอ่งฉ้วน. (2529). *การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรมพลศึกษา. (2522). *น้ำใจนักกีฬา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กลิ่นประทุม แสงสุระ. (2550). *การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ระดับช่วงชั้นที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลธิดา เหมาเพชร. (2553). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2546). *มวยไทย มวยสากล*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จิรกรณ์ ศิริประเสริฐ. (2525). *ความต้องการและการจัดบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ของบุคลากรในมหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- दनัย ดวงภูเมศร์. (2552). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (2550). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม. (2541). *การสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประทีป พานิชชาติ. *หนังสือเพิ่มเติมวิชาพลศึกษา ยูโด สำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น*. มปท. กรุงเทพฯ.

- ประยูรทร สาริमान. (2527). *ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พยุงค์ดี สนเทศ. (กัณยายน 2530). *การปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมในการสอนวิชาพลศึกษา*.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *หนังสือรวมบทความเกี่ยวกับ ประชญา หลักการ วิธีการสอนและการวัดเพื่อประเมินทางพลศึกษา*.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2547). *การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูในการจัดทำสาระหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- สรารุณี พงษ์พิพัฒน์. (2543). *ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาและนักกีฬาตัวแทนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุมาลี เพชรศิริ. (2542). *เอกสารประกอบการสอนวิชาแอโรบิกดานซ์*. วิทยาลัยพลศึกษาสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร.
- อภิวัฒน์ จั้วลำหิน. (2553). *การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อร่าม เสียนขุนทด. (2533). *ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ภาษาอังกฤษ

- Horrock. (November-December 1977). R.N. Sportsmanship. *Journal of Physical Education and Recreation*, 9, 20-21.
- Kohlberg, L. (1969). *The Child as A Moral Philosopher. In Reading in Educational Psychology Today*. California: CRM Book.
- Mccarthy.J. (1987). Sport Violence : Caveat Vender. *Journal of Physical Education and Recreation*.
- Pape, L.A., and Mean, L.E., (1963). *A Professional Career in Physical Education*. New Jersey: Prentice Hall.

Purdy, R.T. (1973). *The Successful High School Athletic Program*. New York: Parker Publishing company.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือ

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาและแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1. รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย
อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ อินทร์ธมยา
อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภัทย์
อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร.จุฑา ดิงศภัทย์
อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. อาจารย์ ดร.วรรณศักดิ์พิจิตร บุญเสริม
อาจารย์ประจำคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ประธานชมรมกีฬารักบี้ฟุตบอลจังหวัดร้อยเอ็ด
ผู้ฝึกสอนกีฬารักบี้ฟุตบอลจังหวัดร้อยเอ็ด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2

รายวิชารักบี้ฟุตบอล

เรื่องประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล/กฎ กติกา มารยาท

การเล่นรักบี้ฟุตบอล /ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

1.สาระสำคัญ

รักบี้ฟุตบอล (Rugby football) หรือเรียกสั้นๆ ว่า รักบี้ (Rugby) เป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีม และให้มีการแข่งขันในสนามรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า สามารถแบ่งได้เป็น 2 ฝ่าย ซึ่งปัจจุบันนิยมเล่นฝ่ายละ 7 คน และ 15 คน โดยผู้เล่นแต่ละฝ่ายจะต้องพาลูกเข้าไปในเขตของฝ่ายตรงข้ามเพื่อทำคะแนนให้ได้มากกว่าฝ่ายหนึ่ง ซึ่งการเล่นรักบี้จะแตกต่างจากฟุตบอลทั้งกฎ กติกาการเล่น รวมทั้งอุปกรณ์ซึ่งมีลักษณะรูปไข่และทำด้วยวัสดุ 4 ชั้นประกอบกัน การนำพาลูกด้วยมือเข้าไปทำคะแนนจนถึงการเตะลูกเพื่อให้ข้ามคานประตูเพื่อให้ได้คะแนน

รักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีความรุนแรงและต้องมีการปะทะกันระหว่างผู้เล่นกันตลอดจนจบเกมการแข่งขัน ซึ่งจะต้องอาศัยคุณสมบัติเฉพาะของนักกีฬาที่มีความอดทน อดกลั้น ปฏิบัติตามกฎ กติกา อันเป็นผลต่อมารยาทในการเล่นและความมีน้ำใจของนักกีฬา

การเล่นรักบี้ฟุตบอลนั้นจำเป็นที่จะต้องอาศัยทักษะในการเล่นต่างๆ โดยเฉพาะ อีกทั้งยังมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ทักษะต่างๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อป้องกันการบาดเจ็บที่จะเกิดขึ้นจากการแข่งขัน เริ่มตั้งแต่ทักษะการรับลูก ส่งลูก การวิ่ง การล้ม ไปจนถึงทักษะการเล่นเป็นทีม โดยทักษะเหล่านี้เป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นและแข่งขัน ซึ่งหากผู้เล่นมีทักษะแล้วก็จะส่งผลให้เราสามารถนำพาลูกบอลไปยังจุดหมายได้สำเร็จ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 บอกประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล

2.2 รู้จักกฎ กติกา มารยาทการเล่นรักบี้ฟุตบอล

2.3 บอกทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล

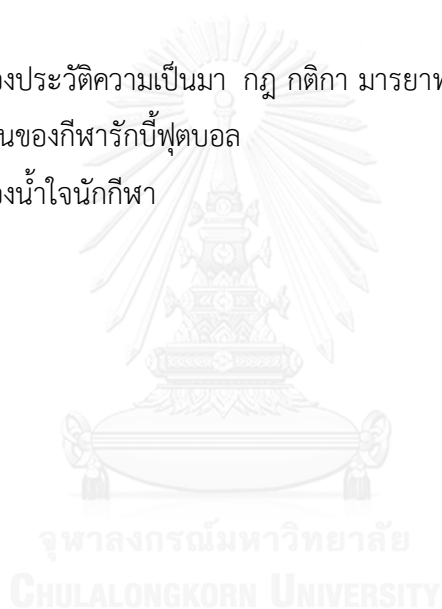
2.4 เข้าใจความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬา

3. สารการเรียนรู้

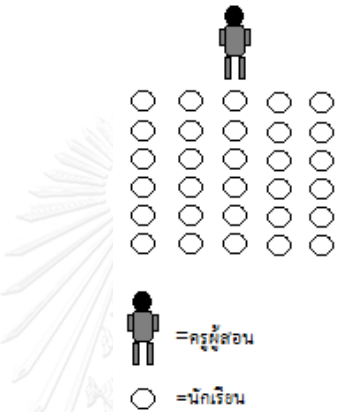
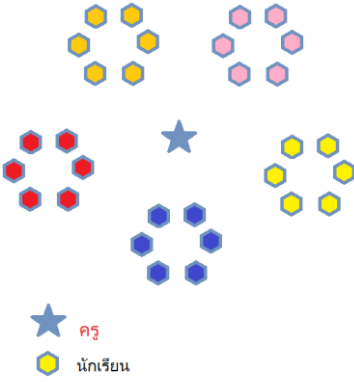
- 3.1 ประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาทของกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 3.2 การฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 3.3 ความสำคัญของการมีน้ำใจนักกีฬาและลักษณะของน้ำใจนักกีฬา

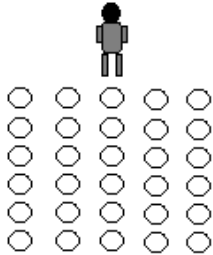
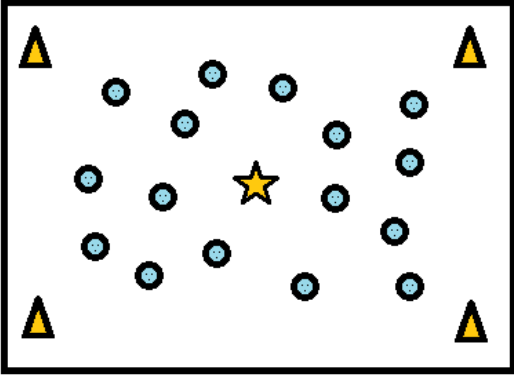
4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

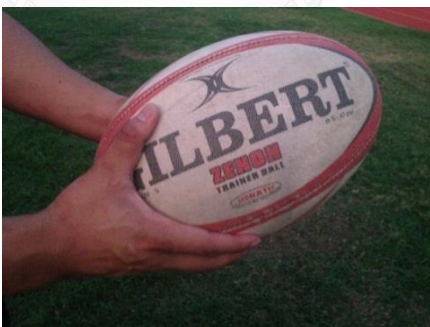
- 4.1 นาฬิกา
- 4.2 นกหวีด
- 4.3 ลูกรักบี้ฟุตบอล
- 4.3 กรวย
- 4.4 ใบความรู้เรื่องประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาทของกีฬารักบี้ฟุตบอล
ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล
- 4.5 ใบความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬา

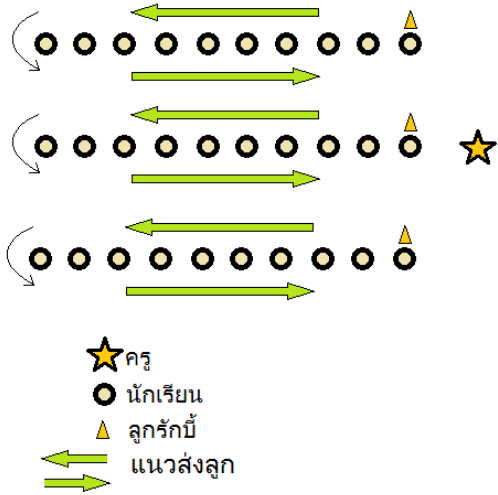
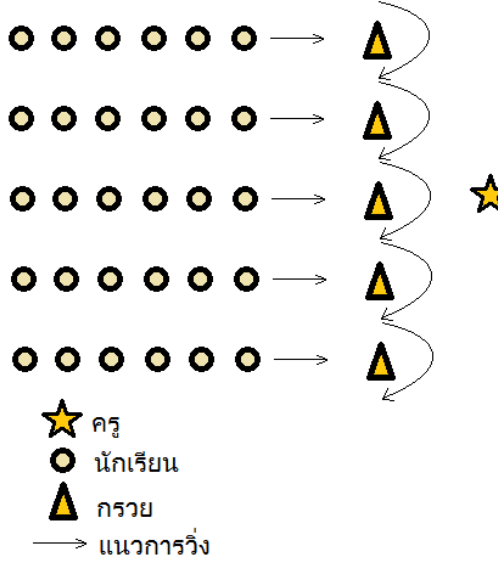

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล/กฎ กติกา มารยาทการเล่นรักบี้ฟุตบอล/
ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล/น้ำใจนักกีฬา

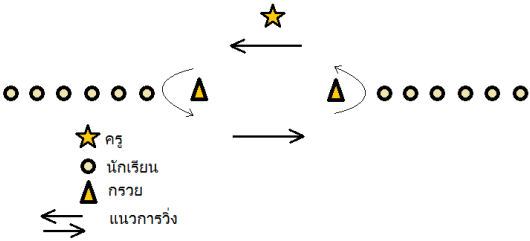
ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม/ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่องแต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียมความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินงาน กิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p style="text-align: center;">=ครูผู้สอน ○ =นักเรียน</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน เล่นเกมจับกลุ่มหรรษา โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียนวิ่งเหาะๆไปทั่วสนาม จากนั้นให้นักเรียนฟังตามคำสั่งครู เช่น กระโดด นั่ง แล้วคอยฟังสัญญาณครูสั่ง เช่น ให้จับกลุ่ม 5 คน กลุ่มไหนช้าสุดหรือนักเรียนคนใดไม่มีกลุ่ม จะต้องทำท่ากายบริหาร จำนวน 10 ครั้ง</p> <p>★ ครู ▲ กรวย ● นักเรียน</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนานหรือไม่</p>

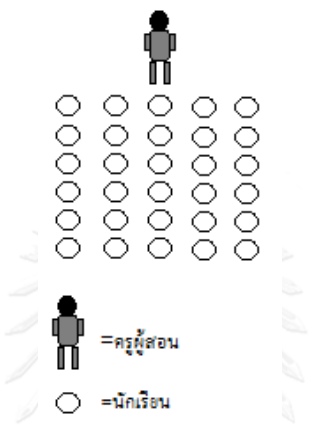
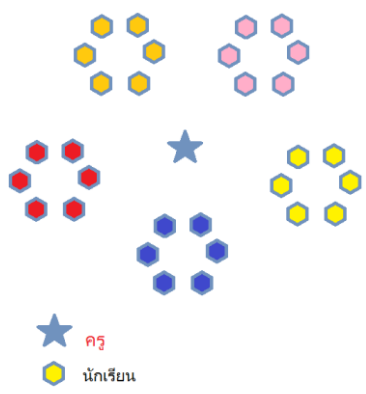
ขั้นตอนการดำเนินงาน กิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>3.ชั้นอธิบาย/ชั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p>	<p>1.ครูแจกใบความรู้เรื่องประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล กฎ กติกา มารยาทของกีฬารักบี้ฟุตบอล ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล น้ำใจนักกีฬา และให้นักเรียนตอบคำถาม</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการจับหรือการถือลูกรักบี้ที่ถูกต้อง โดยให้นิ้วมือทาบลงไปตามแนวความยาวหรือตามแนวตะเข็บของลูกบอล และให้กางนิ้วโดยรอบลูกบอล นิ้วก้อยทั้งสองเกือบชิดกันทางด้านหลังของลูกบอล ให้ถือลูกบอลในแนวตั้ง หรือเอียงทำมุมกับพื้นสนามก็ได้ โดยให้นิ้วมือทุกนิ้วชี้ลงพื้นสนามและยกลูกบอลขึ้นให้อยู่ระดับเอวหรือต่อน้อย ข้อมือและข้อศอกพับเกือบเป็นมุมฉากกับสนาม ถ้าพื้นสนามแฉะหรือลูกบอลเปียกชื้น ต้องถือลูกบอลให้นิ้ว และฝ่ามือต่ำลงไปทางด้านล่างของลูกบอล</p> <p>2.1 ให้นักเรียนจัดแถวเป็นหน้ากระดาน 3 แถวๆ ละ 10 คน ยืนตะแคงไหล่คนข้างๆ ให้มีระยะห่างกันพอประมาณ ให้นักเรียนแต่ละแถวยื่นลูกรักบี้ให้เพื่อนคนข้างๆ เริ่มจากด้านขวามือไปจนถึงคนสุดท้าย จากนั้นก็ยื่นลูกกลับมาทางขวามือจนถึงหัวแถว โดยที่ครูเดินสำรวจพร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องและแนะนำการจับลูกที่ถูกต้องให้นักเรียนทราบ</p>	<p>1.สังเกตการตอบคำถามของนักเรียนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาท ของกีฬารักบี้ฟุตบอล และลักษณะน้ำใจนักกีฬา</p> <p>2.สังเกตการปฏิบัติของนักเรียนเกี่ยวกับพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล ได้ถูกต้องหรือไม่</p> <p>3.สังเกตการจับหรือถือลูกรักบี้ได้ถูกต้อง</p>

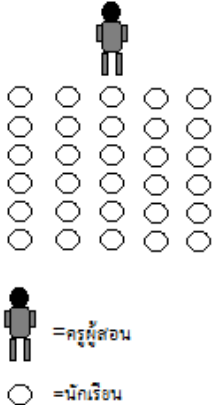
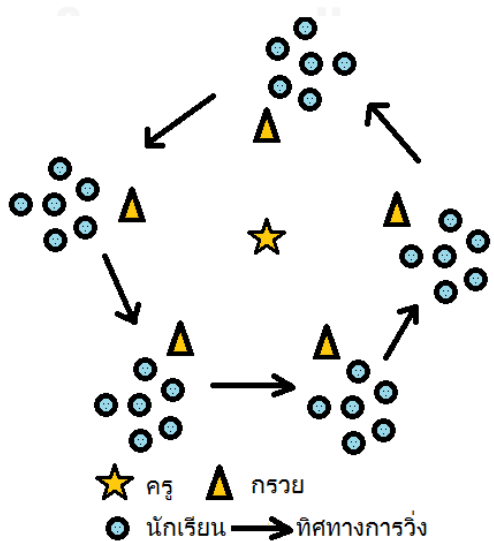
ขั้นตอนการดำเนินงาน กิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	 <p>2.2 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ฝึกปฏิบัติโดยให้แต่ละกลุ่มยืนเป็นแถวตอนลึก โดยให้คนหัวแถวยื่นถือลูก เมื่อครูให้สัญญาณนกหวีด นักเรียนที่ถือลูกวิ่งเหยาะๆ อ้อมกรวยที่เตรียมไว้แล้วยื่นต่อให้กับเพื่อนในแถวจากนั้นก็วิ่งไปต่อท้ายแถว โดยทำจนครบคนสุดท้าย โดยที่ครูคอยสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน</p> <p>★ ครู ● นักเรียน ▲ กรวย → แนวการวิ่ง</p>	<p>4.สังเกตการจับหรือถือลูกรักบี้ฟุตบอลในการเคลื่อนที่ได้ถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>4. ชื่อนำไปใช้ (20-25 นาที)</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนแข่งขันส่งลูกกรักบี้โดยยืนเป็นแถวตอนให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกัน โดยหัวแถวเอี้ยวตัวไปด้านซ้ายส่งให้กับคนที่สองจากนั้นคนที่สองเอี้ยวตัวไปด้านขวาส่งให้กับคนที่สาม ทำสลับกันซ้าย - ขวาแบบนี้จนถึงท้ายแถว จากนั้นส่งกลับไปยังหัวแถวโดยสลับซ้าย - ขวา เช่นเดียวกัน กลุ่มไหนสามารถส่งลูกกรักบี้ได้โดยไม่ตกพื้นเป็นกลุ่มชนะ โดยครูสังเกตการส่งลูกกรักบี้ และให้เพื่อนๆ ปรบมือให้กลุ่มผู้ชนะเพื่อแสดงความมีน้ำใจนักกีฬา</p> <p>2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละเท่าๆกัน เพื่อแข่งขันทัวร์นาเมนต์ส่งลูกกรักบี้ โดยให้นักเรียนยืนแถวตอนแยกเป็น 2 ฝั่งๆ หันหน้าเข้าหากัน จากนั้นให้หัวแถวแต่ละฝั่งถือลูกกรักบี้คนละลูก เมื่อครูให้สัญญาณนกหวีด นักเรียนแต่ละกลุ่มถือลูกกรักบี้วิ่งไปทางด้านขวาของตนเอง โดยวิ่งอ้อมกรวยทั้ง 2 กรวย ไล่กลุ่มตรงข้ามให้เร็วที่สุด เมื่อวิ่งวนกลับมาจุดเริ่มต้น ให้ส่งลูกกรักบี้ให้คนต่อไป คนที่วิ่งเสร็จไปต่อท้ายแถว ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าอีกกลุ่มหนึ่งจะวิ่งถือลูกมาแตะหลังของกลุ่มตรงข้าม จึงจะเป็นกลุ่มชนะ (หากกลุ่มใดทำลูกหล่นจะถือว่าแพ้ทันที) โดยครูเป็นกรรมการตัดสิน</p>	<p>1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน การยอมรับผลประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2. สังเกตการถือลูกกรักบี้ขณะเคลื่อนไหวได้ถูกต้องหรือไม่</p>

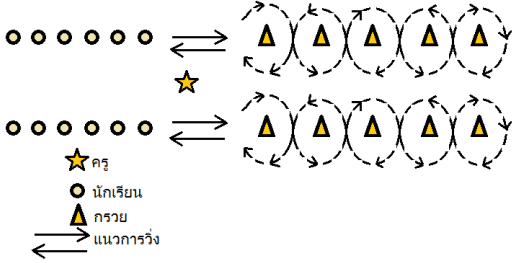
ขั้นตอนการดำเนินงาน กิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	<p>หากทีมใดชนะ เพื่อนๆ ปรับมือให้กลุ่มผู้ชนะเพื่อแสดงความมีน้ำใจนักกีฬา ส่วนกลุ่มที่ชนะก็แสดงความขอบคุณกลุ่มอื่นๆ</p> <p>★ ครู ○ นักเรียน ▲ ทราย ↔ แนวการวิ่ง</p>	
<p>5.ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1.ครูเรียกรวมแถวแล้วให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำยึดเหยียดกล้ามเนื้อ 2.ครูให้นักเรียนอธิบายสรุปเรื่องประวัติความเป็นมาและคุณค่าของกีฬารักบี้ฟุตบอลพร้อมอธิบายกฎ กติกาการเล่น และทักษะพื้นฐานในการนำไปใช้ในการเล่น พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ไม่ถูกต้องและครูเพิ่มเติมในส่วนที่ต้องการเน้นความสำคัญ 3.ครูสรุปและเน้นเรื่องระเบียบวินัยและความมีน้ำใจนักกีฬา 4.ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย และนัดหมายในครั้งต่อไป 	<ol style="list-style-type: none"> 1.สังเกตว่านักเรียนสามารถสรุปความรู้ความเข้าใจประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาท ของกีฬารักบี้ฟุตบอลได้หรือไม่ 2.นักเรียนปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอลถูกต้องหรือไม่ 3.สังเกตพฤติกรรม เรื่อง ความมีน้ำใจนักกีฬาในการแข่งขันในวันนี้

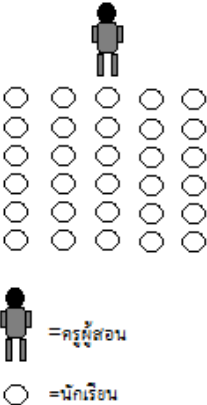
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>1.ขั้นเตรียม/ขั้น อบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่อง แต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียม ความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>สังเกตว่านักเรียนทุกคน ได้อบอุ่นร่างกายด้วยการ ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ หรือไม่และปฏิบัติถูกต้อง หรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>2.ขั้นเตรียม</p> <p>เสริมสร้าง</p> <p>สมรรถภาพทาง</p> <p>กาย</p> <p>(5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆไปตามกรวยที่ตั้งไว้ เมื่อวิ่งไปถึงกรวย ให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูได้ตั้งไว้ คือ กรวยที่ 1 กระโดดตบ กรวยที่ 2 ดันพื้น กรวยที่ 3 ซิทอ๊พ กรวยที่ 4 ลูก-นั่ง และกรวยที่ 5 ฝึกสปีดด้วยความเร็ว</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>★ ครู ▲ กรวย</p> <p>● นักเรียน → ทิศทางการวิ่ง</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติตามกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>3.ชั้นอธิบาย/ ชั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p>	<p>1.ครูแจกใบความรู้เรื่องทักษะพื้นฐานของกีฬา รักบี้ฟุตบอล</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการจับหรือการถือลูก รักบี้</p> <p style="padding-left: 40px;">-การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบมือเดียว โดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว</p> <p style="padding-left: 40px;">-การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบสองมือ โดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว</p> <p style="padding-left: 40px;">-การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบมือเดียว โดยการวิ่งแบบซิกแซก</p> <p style="padding-left: 40px;">-การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบสองมือ โดย การวิ่งแบบซิกแซก</p> <p>3.แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน ใ้ นักเรียนปฏิบัติทักษะการจับหรือถือลูกรักบี้ใน ลักษณะต่างๆ ที่ครูอธิบายและสาธิตแล้วโดยที่ครู ตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติทักษะได้ดีจะ ได้รับคำชมเชยและให้นักเรียนในกลุ่มนั้นช่วยกัน สอนเพื่อนในกลุ่มอื่น</p> <p style="padding-left: 40px;">3.1 ครูให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติ ทักษะการจับหรือการถือลูกรักบี้เคลื่อนที่ในแบบ ต่างๆ จากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่งโดยการจับเวลา โดยที่ให้ทุกคนออกมาปฏิบัติ หน้าชั้นเรียน กลุ่ม ไหนปฏิบัติทักษะได้ถูกต้อง รวดเร็ว ได้คะแนน สูงสุด (จับเวลาที่ดีที่สุด) อันดับ 1,2,3 จะได้ไปพัก ก่อน ส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องออกมา ฝึกทักษะเพิ่ม โดยครูสังเกตการช่วยเหลือกันของ นักเรียนในแต่ละกลุ่ม</p>	<p>1.สังเกตนักเรียนสามารถ ปฏิบัติตามที่ครูอธิบายได้ ถูกต้องหรือไม่</p> <p>2.สังเกตการช่วยเหลือกัน ภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคน ในกลุ่มสามารถปฏิบัติ ทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครู กำหนด</p> <p>3.สังเกตการช่วยเหลือกัน ภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคน ในกลุ่มสามารถปฏิบัติ ทักษะได้ตามที่ครูกำหนด</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>4. ชื่อนำไปใช้ (20-25 นาที)</p>	<p>1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันโดยการจับหรือถือลูกกรักบี้ฟุตบอลด้วยมือเดียว วิ่งซิกแซกไปตามกรวยที่กำหนด แล้ววิ่งกลับมาส่งลูกให้เพื่อนคนต่อไป นับจำนวนรอบที่ทำได้โดยครูกำหนดเวลา</p> <p>2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม เท่าๆ กันเพื่อแข่งขันกันเล่นลิงชิงบอล</p> <p>2.1 ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่กันโดยหาคนที่เป็นลิงก่อนคนแรก</p> <p>2.2 ให้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม เล่นลิงชิงบอลตามกฎ กติกา มารยาท (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและความสามัคคี) โดยครูเดินสำรวจแต่ละกลุ่มว่ามีความตั้งใจในการเล่นและมีน้ำใจนักกีฬา</p>	<p>1. สังเกตการจับหรือถือลูกกรักบี้ด้วยมือเดียวของนักเรียนได้ถูกต้องหรือไม่</p> <p>2. สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ได้มอบหมาย</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>5.ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้ตัวแทนนักเรียนออกมา นำ ยืดเหยียด กล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูให้นักเรียนอธิบายสรุปเรื่องวิธีการจับหรือการ ถือลูกรักบี้ พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ทำไม่ ถูกต้องให้แก้ไขได้ถูกวิธี</p> <p>4.ครูสรุปและเน้นเรื่องระเบียบวินัยและความมี น้ำใจนักกีฬา</p> <p>5.ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนคลาย อุ่นโดยการยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้หรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนสามารถ สรุปวิธีการจับหรือถือลูก รักบี้ได้ถูกต้องหรือไม่</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4

รายวิชารักบี้ฟุตบอล

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรื่อง การส่งลูก-รับลูก/การวางและเก็บลูกบอล

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

1.สาระสำคัญ

การเล่นรักบี้ฟุตบอลนั้นต้องอาศัยทักษะในการเล่นต่างๆ โดยเฉพาะ การส่งลูก - รับลูก การวางและการเก็บลูกบอล โดยทักษะเหล่านี้เป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นและแข่งขัน ซึ่งหากมีการฝึกที่ถูกต้องและหลักการที่ถูกต้องจะเป็นการลดการบาดเจ็บจากการเล่นได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนมีความรู้พื้นฐานในการส่งลูก - รับลูกรักบี้ฟุตบอล
- 2.2 สามารถแสดงทักษะพื้นฐานในการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

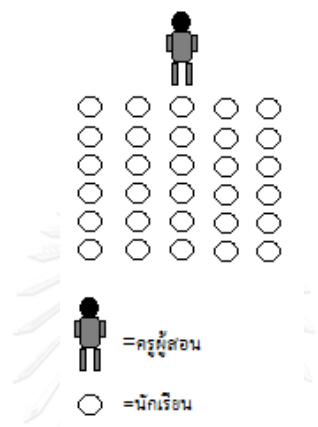
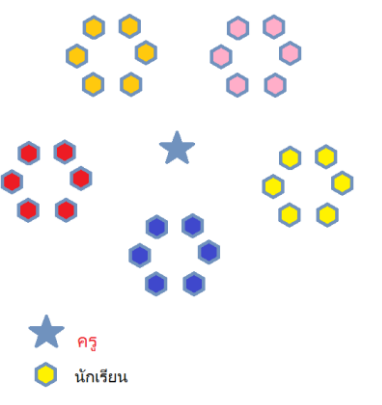
3. สาระการเรียนรู้

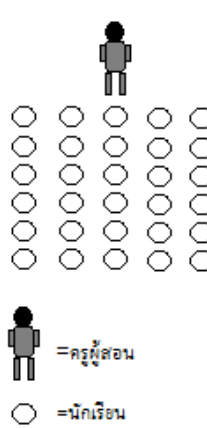
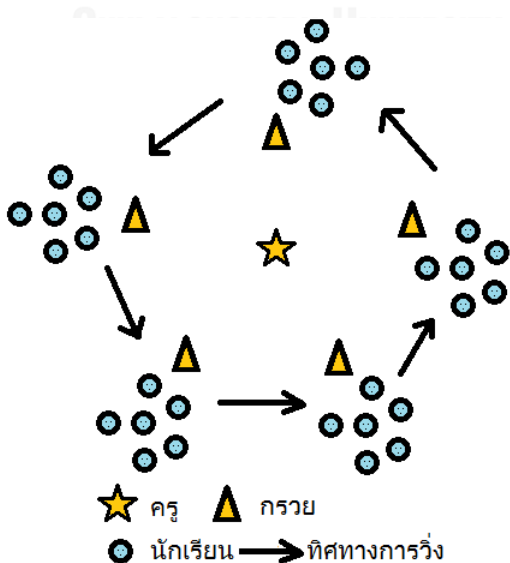
- 3.1 การส่งลูก - รับลูกรักบี้ฟุตบอล
- 3.2 การวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล
- 3.3 การฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล

4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

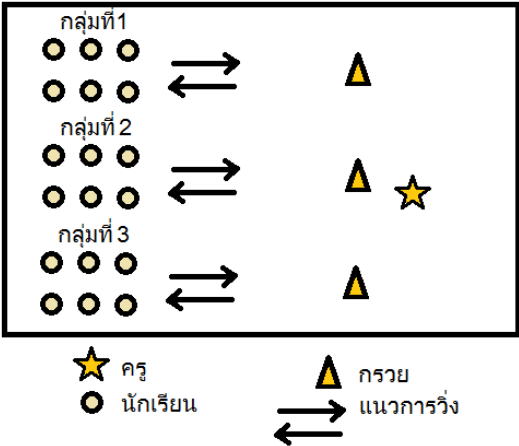
- 4.1 นาฬิกา
- 4.2 นกหวีด
- 4.3 ลูกรักบี้ฟุตบอล
- 4.3 กรวย
- 4.4 ใบความรู้เรื่องการส่งลูก - รับลูกรักบี้ฟุตบอล
- 4.5 ใบความรู้เรื่องการวางและเก็บลูกรักบี้ฟุตบอล

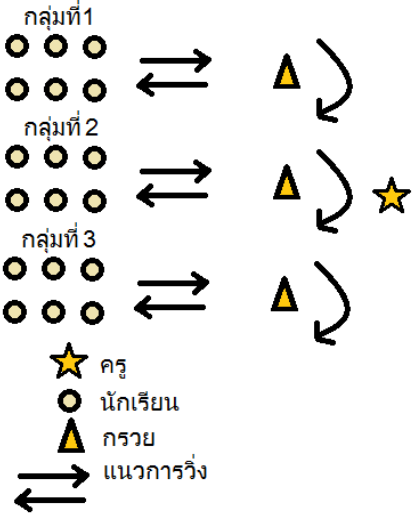
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
การส่งลูก-รับลูก

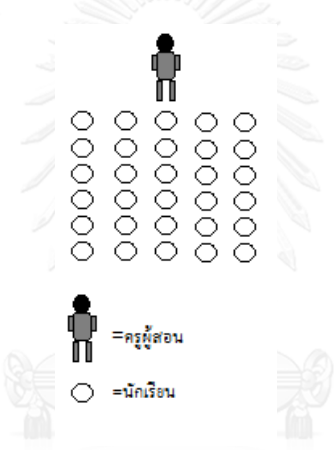
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่องแต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียมความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้น เสริมสร้าง สมรรถภาพทาง กาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆไปตามกรวยที่ตั้งไว้ เมื่อวิ่งไปถึงกรวย ให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูได้ตั้งไว้ คือ กรวยที่ 1 กระโดดตบ กรวยที่ 2 ดันพื้น กรวยที่ 3 ซิทอัพ กรวยที่ 4 ลูก-นั่ง และกรวยที่ 5 ฝึกสปีดด้วยความเร็ว</p> <p>★ ครู ▲ กรวย ● นักเรียน → ทิศทางการวิ่ง</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

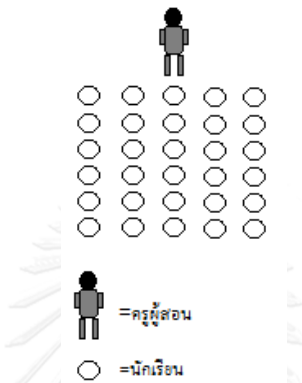
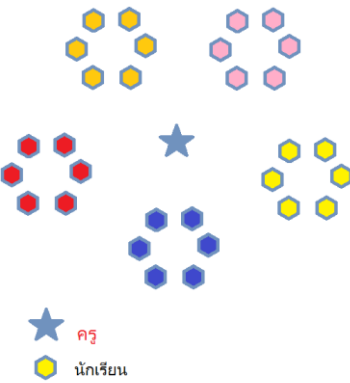
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>3.ชั้นอธิบาย/ชั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p>	<p>1.ครูแจกใบความรู้เรื่องการเล่นและส่งลูกและรับลูกรักบี้ฟุตบอล</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการส่งและรับลูกรักบี้ฟุตบอลจากการส่ง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.การเล่นส่งลูกบอลอยู่กับที่ 2.การเล่นส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ 3.การเล่นรับลูกบอลจากการส่ง 	

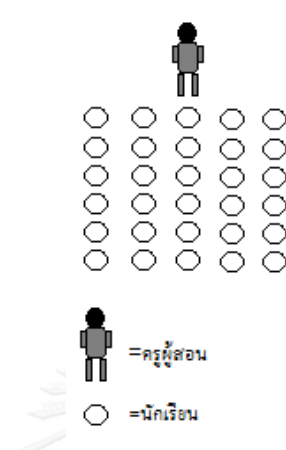
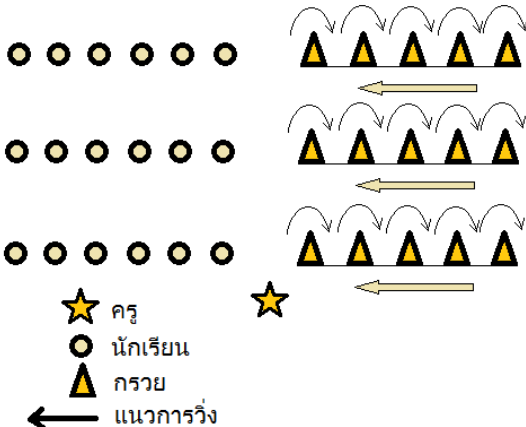
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>3.แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิต หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะการส่งลูกบอลอยู่กับที่ การส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ และการรับลูกบอลจากการส่ง ออกมาให้ครบทั้ง 5 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาทีละคู่ ปฏิบัติทักษะละ 5 ครั้ง โดยจะต้องปฏิบัติทักษะให้ได้อย่างน้อย 3 ครั้ง โดยลูกไม่หล่น กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดโดยที่ลูกไม่หล่นก็จะได้รับการชมเชยจากครูและเพื่อนๆ ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนน้อยที่สุดจะต้องฝึกปฏิบัติทักษะเพิ่มเติมโดยที่ครูให้เพื่อนกลุ่มที่ปฏิบัติทักษะได้ช่วยสอนเพื่อนๆ ซึ่งครูสังเกตการช่วยเหลือของเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้เป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา</p> <p style="text-align: center;">จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p> นักเรียน ครู กรวย แนวการวิ่ง </p>	<p>1.สังเกตทักษะการส่งและรับการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้นัดเรียนมารดปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>2.สังเกตนักเรียนสามารถปฏิบัติการส่งลูกบอลอยู่กับที่ ส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ และรับลูกบอลจากการส่งได้ถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)</p>	<p>1.ครูให้นักเรียนแข่งขันกันส่งลูกบอลอยู่กับที่ ส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ และรับลูกบอลจากการส่ง โดยสมาชิกในกลุ่มจับคู่กันปฏิบัติทีละคู่ภายในกลุ่มแล้ววิ่งไปถึงกรวยที่ตั้งอยู่อีกฝั่งแล้ววิ่งกลับมาส่งให้เพื่อนในกลุ่มที่รออยู่ จากนั้นวิ่งไปต่อท้าย โดยทุกกลุ่มจะทำพร้อมกัน ภายในเวลา 5 นาที โดยนับคะแนนรวมทั้งกลุ่ม กลุ่มไหนทำได้มากที่สุดชนะ ครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน และเมื่อมีกลุ่มใดชนะครูสังเกตการแสดงความยินดีของเพื่อนกลุ่มอื่นๆ และการแสดงความขอบคุณของกลุ่มที่ชนะ</p> <p>2.ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กันเพื่อแบ่งทีมเล่นรักบี้ฟุตบอลโดยใช้ทักษะพื้นฐานที่เรียนมาในการเล่น</p> <p>2.1 ครูให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ของแต่ละบุคคลให้ตรงกับตำแหน่งผู้เล่นตามกฎ กติกาของรักบี้ฟุตบอล</p>	<p>1.สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน การยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2.สังเกตนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการส่งลูกบอลอยู่กับที่ ส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ และรับลูกบอลจากการส่งได้ถูกต้องหรือไม่</p> <p>3.สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ในกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>2.2 ครูให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแข่งขันรักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นรักบี้ฟุตบอล โดยใช้ทักษะพื้นฐานที่เรียนมาในการเล่น (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และความสามัคคี</p>	
<p>5.ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาหน้ายึดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูอธิบายสรุปเรื่องทักษะการส่งลูกบอลอยู่กับที่ การส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ และการรับลูกบอลจากการส่ง พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ไม่ถูกต้อง และครูเพิ่มเติมส่วนที่ต้องการเน้นความสำคัญ</p> <p>4.ครูสรุปเรื่องการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในชั้นเรียน</p> <p>5.ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่น โดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่</p> <p>2.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการส่งลูกบอลอยู่กับที่ การส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ และการรับลูกบอลจากการส่งหรือไม่</p> <p>3.สังเกตการปฏิบัติของนักเรียนว่ามีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่</p>

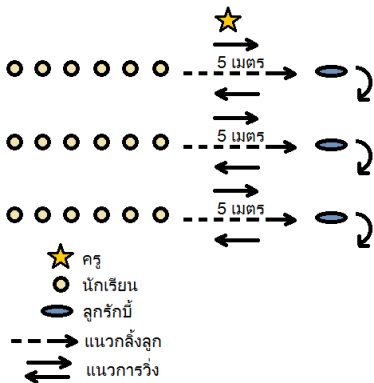
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
การวางและเก็บลูกบอล

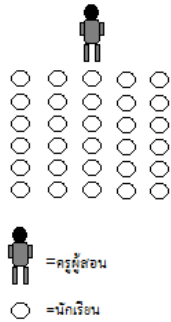
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ขั้น ที่ 1 ขั้น เตรียม/ขึ้นอบอุ่น ร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่อง แต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียม ความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>สังเกตว่านักเรียนทุกคน ได้อบอุ่นร่างกายด้วยการ ยืดเหยียดกล้ามเนื้อและ ปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ชั้นที่ 2 ชั้น เสริมสร้าง สมรรถภาพทาง กาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน กระโดดข้ามกรวย การปฏิบัติโดยเท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน และให้แต่ละกลุ่มกระโดดข้ามกรวยที่วางเรียงอยู่จนถึงกรวยสุดท้าย จากนั้นให้วิ่งกลับไปต่อหลังเพื่อนในกลุ่ม โดยปฏิบัติให้ครบทุกคน ครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนว่าได้ปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถหรือไม่</p> 	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
3.ชั้นอธิบาย/ชั้น ฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	<p>1.ครูแจกใบความรู้เรื่องการวางและเก็บลูกบอล</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการเก็บและวางลูกกรักบี้ฟุตบอล</p> <p>2.1 การเก็บลูกบอลที่อยู่บนพื้น</p> <p>2.2 การเก็บลูกบอลที่กึ่งอยู่บนพื้น</p> <p>2.3 การวางลูกบอล</p> 	

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	<p>3.แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆละเท่าๆกัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติทักษะตามที่ครูอธิบายและสาธิต หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะการเก็บลูกบอลที่อยู่บนพื้น การเก็บลูกบอลที่ลิ่งอยู่บนพื้น และการวางลูกบอล โดยแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติที่ละคู่จนครบทั้งหมดให้กลุ่ม โดยให้ปฏิบัติทักษะละ 5 ครั้ง ซึ่งจะต้องปฏิบัติแต่ละทักษะให้ได้อย่างน้อย 3 ครั้ง กลุ่มไหนปฏิบัติได้ถูกต้อง รวดเร็วจะได้คะแนนสูงสุด 1,2,3 จะได้พักก่อน ส่วนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดจะต้องฝึกทักษะเพิ่ม ครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนว่าทำได้ถูกต้องหรือไม่</p>	<p>สังเกตการปฏิบัติทักษะและช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องหรือไม่</p>
<p>4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)</p>	<p>1.ครูให้นักเรียนแข่งขันกันโดยที่ให้นักเรียนยืนเป็นแถวตอนตามกลุ่มของตนเอง เมื่อครูให้สัญญาณเริ่ม นักเรียนกลิ้งลูกกรักบี้ไปข้างหน้าตัวเองประมาณ 5 เมตร จากนั้นวิ่งไปเก็บลูกที่กำลังกลิ้งอยู่บนพื้นแล้ววิ่งกลับมายังกรวยแล้ววางลูกกับพื้นให้หนึ่งแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถว จากนั้นคนที่สองก็ปฏิบัติเช่นเดียวกันจนครบทุกคน กลุ่มใดปฏิบัติเสร็จก่อน กลุ่มนั้นถือว่าเป็นกลุ่มชนะ โดยครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ถูกต้องหรือไม่ และเมื่อมีกลุ่มชนะครูสังเกตการแสดงความคิดเห็นของเพื่อนๆ และการแสดงการขอบคุณเพื่อนกลุ่มอื่น ของกลุ่มที่ชนะ</p>	<p>1.สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน การยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2.นักเรียนทุกคนสามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	 <p>2.ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ เท่าๆ กันเพื่อแบ่งทีมเล่นรักบี้ฟุตบอล โดยใช้ทักษะพื้นฐานที่เรียนมา</p> <p>2.1 ครูให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแข่งขันรักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นรักบี้ฟุตบอล โดยใช้ทักษะพื้นฐานที่เรียนมาในการเล่น (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และความสามัคคี)</p>	<p>1.สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ในกลุ่มได้มอบหมาย</p> <p>2.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะได้หรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>5.ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <div style="text-align: center;"> <p>○ ○</p> <p>● = ครูผู้สอน ○ = นักเรียน</p> </div> <p>2.ให้ตัวแทนนักเรียนออกมา นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูให้นักเรียนอธิบายสรุปเรื่องทักษะการเก็บลูกบอลที่อยู่บนพื้น การเก็บลูกบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น และการวางลูกบอล พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ไม่ถูกต้อง</p> <p>4.ครูสรุปเรื่องการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในชั้นเรียน</p> <p>5.ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อและ นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอลหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการเก็บลูกบอลที่อยู่บนพื้น การเก็บลูกบอลที่กลิ้งอยู่บนพื้น และการวาง ลูกบอลหรือไม่</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6

รายวิชารักบี้ฟุตบอล

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรื่อง การใช้มือผลัก/การปะทะและวิ่งหลบหลีก/การเตะลูก

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: ระวังการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

1.สาระสำคัญ

การเล่นรักบี้ฟุตบอลนั้นต้องอาศัยทักษะในการเล่นต่างๆ โดยเฉพาะ การผลักและการเตะก็เช่นเดียวกัน โดยทักษะเหล่านี้เป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้ในการเล่นและแข่งขัน ซึ่งหากมีการฝึกที่ถูกต้อง และหลักการที่ถูกต้องจะเป็นการลดการบาดเจ็บจากการเล่นและการแข่งขันได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 มีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง ทักษะพื้นฐานในการใช้มือผลัก การปะทะและวิ่งหลบหลีก การเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

2.2 สามารถแสดงทักษะพื้นฐานในการเตะลูกรักบี้

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ทักษะพื้นฐานในการใช้มือผลัก

3.2 ทักษะในการปะทะและวิ่งหลบหลีก

3.3 ทักษะในการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

3.4 การฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล

4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกา

4.2 นกหวีด

4.3 ลูกรักบี้ฟุตบอล

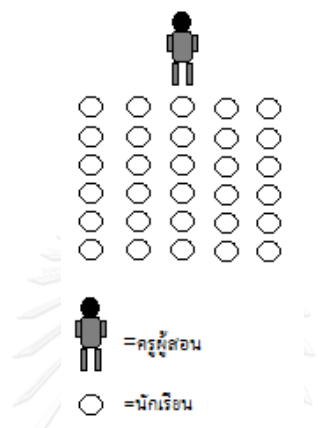
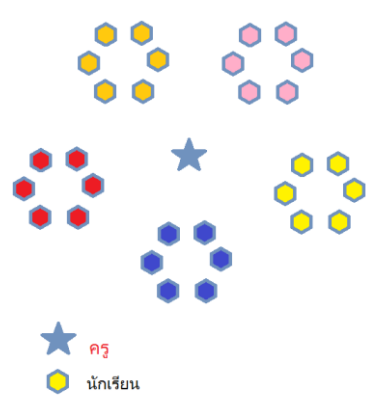
4.4 กรวย

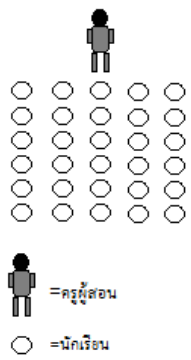
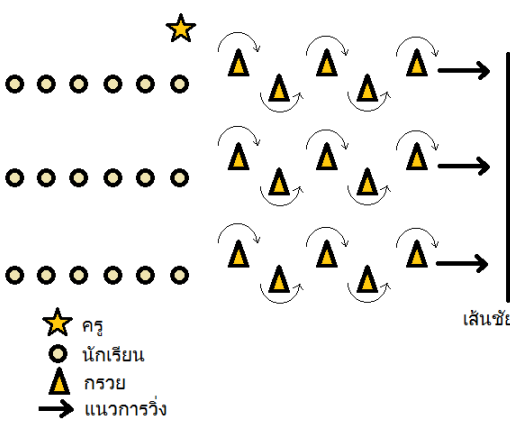
4.5 ใบความรู้เรื่องการใช้มือผลัก

4.6 ใบความรู้เรื่องการปะทะและวิ่งหลบหลีก

4.7 ใบความรู้เรื่องการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5
การใช้มือผลัก/การปะทะและวิ่งหลบหลีก

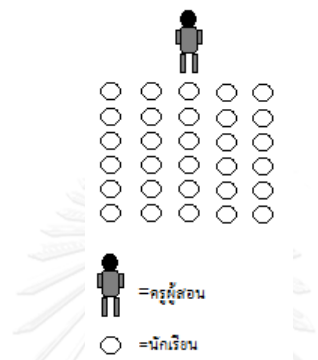
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่องแต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียมความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนนำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ชั้นที่ 2 ชั้น เสริมสร้าง สมรรถภาพทาง กาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน วิ่งซิกแซกอ้อมกรวย โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิ่ง ซิกแซก อ้อมกรวยที่ตั้งสลับฟันปลาอยู่ โดยวิ่งจาก จุดเริ่มต้นไปจนถึงกรวยสุดท้าย จากนั้นก็วิ่งสปีด เข้าเส้นชัยซึ่งอยู่อีกฝั่งหนึ่ง เมื่อเพื่อนวิ่งเข้าเส้นชัย แล้วจากนั้นเพื่อนในกลุ่มปฏิบัติเช่นเดียวกันจน ครบทุกคน โดยครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนว่า ปฏิบัติครบทุกคนหรือไม่ ดังรูป</p> 	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามและมีความสนุกสนานหรือไม่</p>

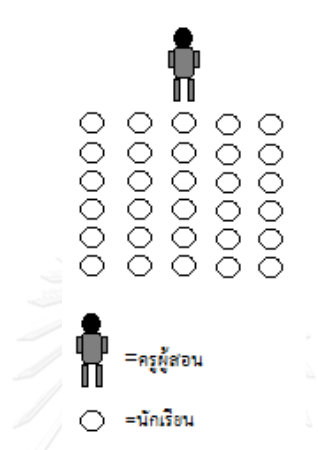
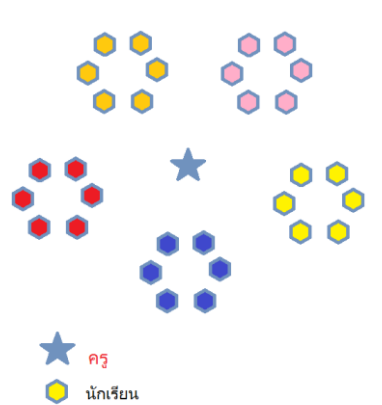
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>3.ชั้นอธิบาย/ชั้น ฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p>	<p>1.ครูแจกใบความรู้เรื่องการใช้มือผลัก/การปะทะ และวิ่งหลบหลีก</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการใช้มือผลัก (Hand-Off)</p> <p>การใช้มือผลัก (Hand-Off) มี 2 ลักษณะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.การผลักผู้ที่เข้าจับสูง 2.การผลักผู้ที่เข้าจับต่ำตามระดับปกติ <div style="text-align: center;"> <p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p> </div>	

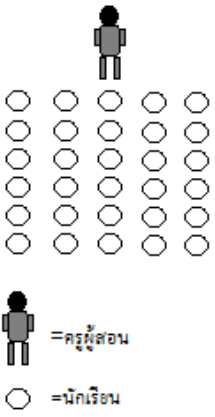
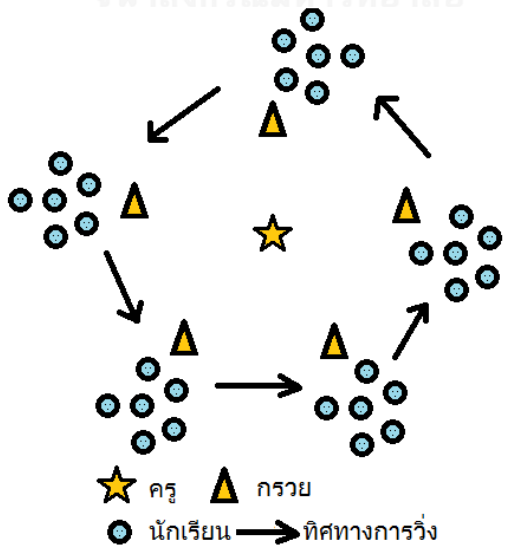
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	<p>3.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการปะทะและวิ่งหลบหลีก</p> <p>4.แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิต หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ออกมาปฏิบัติทักษะการใช้มือผลัก และการปะทะและวิ่งหลบหลีก ทักษะละ 5 ครั้ง โดยจะต้องปฏิบัติทักษะให้ได้อย่างน้อย 3 ครั้ง โดยลูกไม่หล่น และหนีจากการจับได้ หากทำได้ถูกต้อง รวดเร็วจะได้พักก่อน ส่วนกลุ่มที่ทำได้ช้าสุดจะต้องฝึกทักษะเพิ่ม</p>	<p>สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>4. ชื่อนำไปใช้ (20-25 นาที)</p>	<p>1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน แข่งขันกันปฏิบัติทักษะการใช้มือผลัก โดยให้นักเรียนสองกลุ่มจับคู่กัน แล้วยืนแถวเป็นหน้ากระดานหันหน้าเข้าหากัน ในการปฏิบัติให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เริ่มปฏิบัติก่อน และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายป้องกัน โดยการจับไม้ให้ฝ่ายที่ปฏิบัตินำลูกกรักบี้ไปวางที่กรวยได้ ซึ่งกลุ่มที่เป็นฝ่ายปฏิบัติจะต้องนำลูกกรักบี้เข้าไปวางที่กรวยซึ่งในการปฏิบัติจะต้องใช้ทักษะการใช้มือผลักในการหลีกหนีฝ่ายตรงข้าม กลุ่มไหนปฏิบัติเสร็จก่อนเป็นฝ่ายชนะโดยครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนว่าปฏิบัติได้ถูกต้องหรือไม่ การช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม และเมื่อมีกลุ่มชนะครูสังเกตการแสดงความคิดเห็นของเพื่อนๆ และการแสดงการขอบคุณเพื่อนกลุ่มอื่น ของกลุ่มที่ชนะ</p> <div data-bbox="544 1216 1054 1637" style="text-align: center;"> <p>★ ครู ● ฝ่ายรุก ● ฝ่ายป้องกัน</p> <p>↑ ↓ แนวการวิ่ง</p> </div> <p>2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละเท่าๆ กันเพื่อแบ่งทีมเล่นรักบี้ฟุตบอลโดยใช้ทักษะที่เรียนมา</p> <p>2.1 ครูให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแข่งขันรักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นรักบี้ฟุตบอลโดยใช้ทักษะที่เรียนมา (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา</p>	<p>1. สังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียน การยอมรับผล การ ประเมิน ความสามารถ และ ยินยอมปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการใช้มือผลัก และการปะทะและวิ่งหลบหลีกได้หรือไม่</p> <p>3. สังเกตการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ในกลุ่มได้มอบหมาย</p>

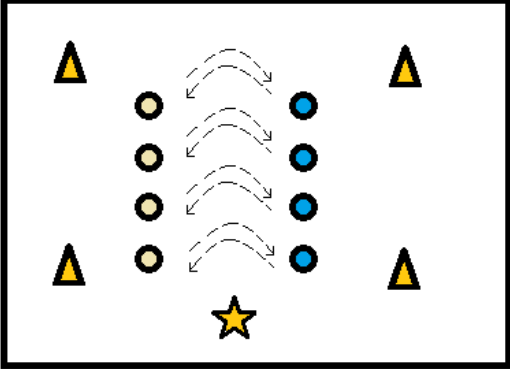

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และความสามัคคี	
5.ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาอธิบายยกกลุ่มเนื้อ</p> <p>3.ครูให้นักเรียนอธิบายสรุปเรื่องทักษะการใช้มือ ผลักและการปะทะและวิ่งหลบหลีก พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ไม่ถูกต้อง</p> <p>4.ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกพฤติกรรมเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาของการเล่นทีมในวันนี้</p> <p>5.ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนคลาย อ่อนโดยการยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้หรือไม่ นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะ พื้นฐานของกีฬารักบี้ ฟุตบอล</p> <p>2.นักเรียนมีความรู้ความ เข้าใจทักษะการใช้มือ ผลักและการปะทะและ การวิ่งหลบหลีกหรือไม่</p> <p>3.สังเกตการปฏิบัติของ นักเรียนในเรื่องน้ำใจ นักกีฬา</p>

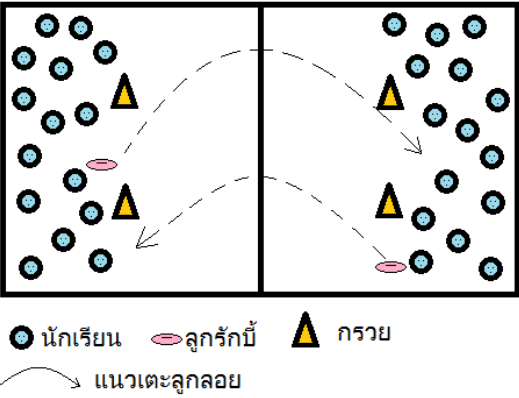
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6
การเตะลูกรั๊กบี้ฟุตบอล

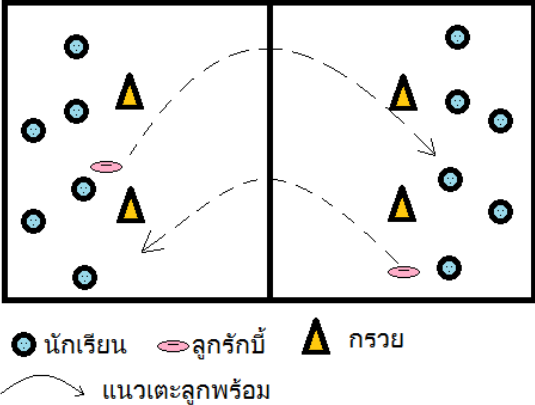
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ขั้น ที่ 1 ขั้น เตรียม/ขึ้นอบอุ่น ร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่อง แต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียม ความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ ตัวแทนนักเรียนออกมาทำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุก คนได้อบอุ่นร่างกายด้วย การยืดเหยียดกล้ามเนื้อ หรือไม่และปฏิบัติถูกต้อง หรือไม่</p>

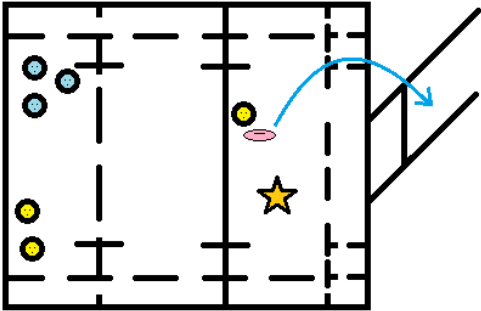
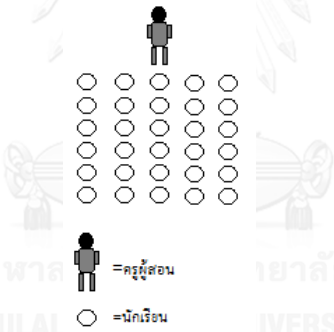
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ชั้นที่ 2 ชั้น เสริมสร้าง สมรรถภาพทาง กาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆไปตามกรวยที่ตั้งไว้ เมื่อวิ่งไปถึงกรวย ให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูได้ตั้งไว้ คือ กรวยที่ 1 กระโดดตบ กรวยที่ 2 ดันพื้น กรวยที่ 3 ซิทอัพ กรวยที่ 4 ลูก-นั่ง และกรวยที่ 5 ฝึกสปีดด้วยความเร็ว</p> 	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>3.ชั้นอธิบาย/ชั้น ฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)</p>	<p>1.ครูแจกใบความรู้เรื่องการเตะลูกรักบี้ฟุตบอล 2.ครูอธิบายและสาธิตวิธีการ การเตะลูก</p> <p>1 การเตะลูกลอย (The Punt Kick) 2 การเตะลูกพร้อม (The Drop Kick) 3 การเตะลูกวางบนพื้น (The Place Kick)</p> 	<p>1.นักเรียนมีความรู้ความ เข้าใจในการเตะลูก-รับ ลูกรักบี้ฟุตบอล 2.นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะ พื้นฐานของกีฬารักบี้ ฟุตบอล</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	<p>3.แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิต จากนั้นครู กำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติทักษะการเตะลูกลอย การเตะลูกพร้อม และการเตะลูกวางบนพื้น ทักษะละ 5 ครั้ง โดยปฏิบัติให้ได้อย่างน้อยทักษะละ 3 ครั้ง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่ม ออกมาปฏิบัติทักษะ โดยสมาชิกในกลุ่มจับคู่กันปฏิบัติทีละคู่โดยให้ยืนหันหน้าเข้าหากัน ระยะห่างกัน 5 เมตร ให้ปฏิบัติทักษะการรับลูก –เตะลูกรักบี้ โดยคนที่เตะ ให้เตะลูกรักบี้ตรงกับคนรับ ส่วนคนที่รับลูกเตะก็ต้องรับให้ได้ แล้วเตะลูกรักบี้กลับไปมาจนครบจำนวนครั้ง กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะ ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนน้อยที่สุดจะต้องฝึกปฏิบัติทักษะเพิ่มเติม โดยครูสังเกตการช่วยเหลือเพื่อนๆ ของกลุ่มอื่นๆ</p> <p style="text-align: center;">จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>★ ครู ▲ กรวย ● นักเรียน ทิศทางเตะลูก</p>	<p>1.สังเกตการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้ทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <p>2.สังเกตทุกคนในกลุ่มสามารถปฏิบัติทักษะการเตะลูกลอย การเตะลูกพร้อม และการเตะลูกวางบนพื้นได้หรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
4. ชื่อนำไปใช้ (20-25 นาที)	<p>1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันปฏิบัติทักษะการเตะ</p> <p>ลูกลอย การเตะลูกพร้อม และการเตะลูกวางบนพื้น ดังนี้</p> <p>1.1 การเตะลูกลอย โดยให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 15 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง แต่ละคนยืนจุดใดก็ได้ให้อยู่ภายในฝั่งของตนเอง ให้เตะลูกลอยไปยังฝั่งตรงข้าม ถ้าฝ่ายตรงข้ามรับลูกจากการเตะลูกลอยไม่ได้ ก็ให้ออกจากการแข่งขัน ผู้เล่นฝ่ายไหนเหลือผู้เล่นในสนามมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ โดยครูสังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียน และสังเกตการแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนที่ได้รับชัยชนะ</p> 	1. สังเกตนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะของการเตะลูกลอยได้หรือไม่

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	<p>1.2 การเตะลูกพร้อม โดยให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 15 คน แบ่งเป็น 2 ฝั่ง แต่ละคนยืนจุดใดก็ได้ให้อยู่ภายในฝั่งของตนเอง ให้เตะลูกพร้อมไปยังฝั่งตรงข้าม ถ้าฝ่ายไหนเตะลูกพร้อมไม่ถึงเขตของฝ่ายตรงข้ามก็ให้ออกจากการแข่งขัน ผู้เล่นฝ่ายไหนเหลือผู้เล่นในสนามมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ ครูสังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียน และสังเกตการแสดงความยินดีต่อเพื่อนที่ได้รับชัยชนะ</p> <p>1.3 การเตะลูกวางบนพื้น โดยให้แบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มๆ ละ 15 คน ให้แข่งเตะลูกวางบนพื้นให้เข้าประตูรั้วฟุตบอล หรือเตะข้ามคานที่อยู่ระหว่างเสาทั้งสองที่เป็นรูปตัว H ระยะระหว่างประตูกับจุดเตะ 10 เมตร ทีมไหนทำการเตะลูกวางบนพื้นได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนดจะเป็นฝ่ายชนะ ครูสังเกตการปฏิบัติทักษะของนักเรียน และสังเกตการแสดงความยินดีต่อเพื่อนที่ได้รับชัยชนะ</p>	<p>2.สังเกตนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะของการเตะลูกพร้อมได้หรือไม่</p> <p>3.สังเกตนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะของการเตะลูกวางบนพื้นได้หรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	 <p>★ ครู ◌ ลูกرمى ● นักเรียน → แนวการเตะลูก</p>	
<p>5. ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)</p>	<p>1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>ครูผู้สอน นักเรียน</p> <p>2. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมา นำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3. ครูอธิบายสรุปเรื่องทักษะการเตะลูกลอย การเตะลูกพร้อม และการเตะลูกวางบนพื้น พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ไม่ถูกต้อง</p> <p>4. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกพฤติกรรมเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาของการเล่นทีมในวันนี้</p> <p>5. ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย</p>	<p>1. สังเกตว่านักเรียนคลายอุ่นโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อได้หรือไม่ นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอลหรือไม่</p> <p>2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะการเตะลูกลอย การเตะลูกพร้อม และการเตะลูกวางบนพื้นหรือไม่</p> <p>3. สังเกตการปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องน้ำใจนักกีฬา</p>

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8

รายวิชารักบี้ฟุตบอล

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

เรื่อง การจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)

เวลา 1 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 3.1: เข้าใจทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

1.สาระสำคัญ

การจับโดยสมบูรณ์หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่าการแท็คเกิ้ล (Tackles) เป็นการวิ่งเข้าหาฝ่ายตรงข้ามที่ถือลูกบอลอยู่ เพื่อเป็นการหยุดลูกบอล (Stopping The Ball) โดยใช้แขนกอดรัดหรือพุ่งตัวเข้ากอดคู่ต่อสู้ เพื่อไม่ให้สามารถเคลื่อนที่ต่อไปได้ และให้ล้มลงกับพื้นสนาม ซึ่งการแท็คเกิ้ลนี้เป็นพื้นฐานที่ต้องอาศัยทักษะในการเล่นและต้องมีการฝึกที่ถูกต้องและหลักการที่ถูกวิธีซึ่งจะสามารถลดการบาดเจ็บจากการเล่นและการแข่งขันได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 อธิบายทักษะพื้นฐานในการจับโดยสมบูรณ์ (Tackles) ได้ถูกต้อง

3. สาระการเรียนรู้

3.1 มีทักษะพื้นฐานในการจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)

3.2 การฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล

4. อุปกรณ์ / สื่อ / แหล่งเรียนรู้

4.1 นาฬิกา

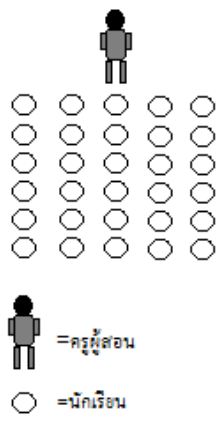
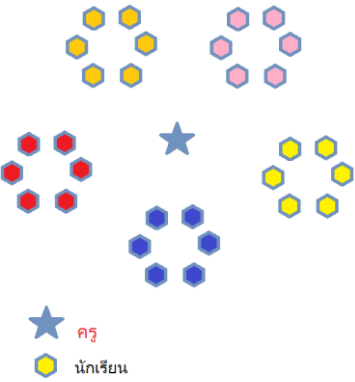
4.2 นกหวีด

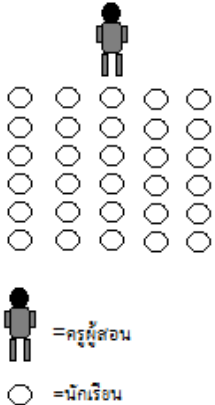
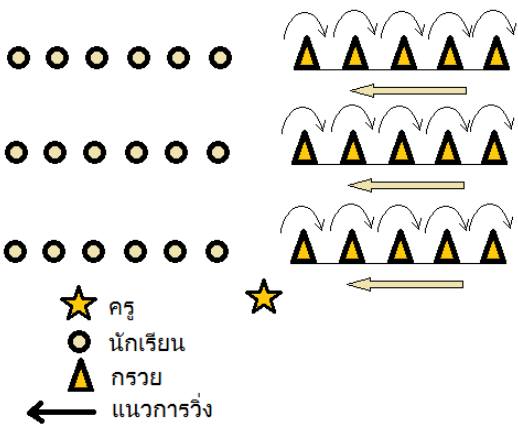
4.3 ลูกรักบี้ฟุตบอล

4.3 กรวย

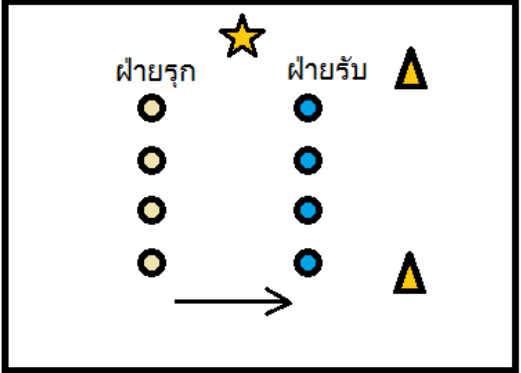
4.4 ใบความรู้เรื่องการจับโดยสมบูรณ์

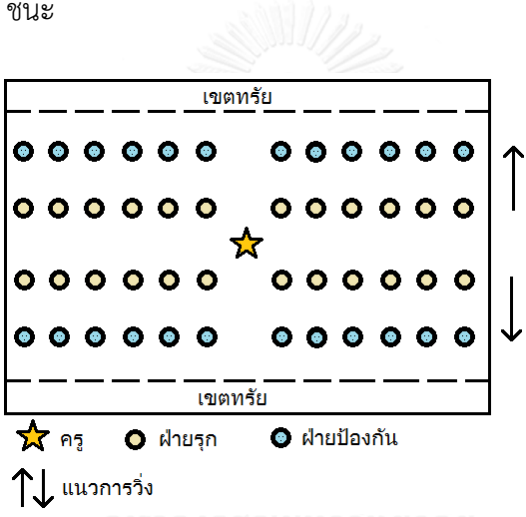
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7
การจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)

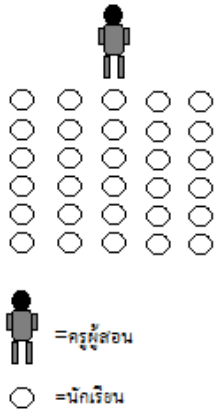
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม / ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่องแต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียมความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้น เสริมสร้าง สมรรถภาพทาง กาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดัง รูป</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน กระโดดข้ามกรวย การปฏิบัติโดยทำทั้งสองข้าง ชิดติดกันและให้แต่ละกลุ่มกระโดดข้ามกรวยที่ วางเรียงอยู่จนถึงกรวยสุดท้าย จากนั้นให้วิ่ง กลับไปต่อหลังเพื่อนในกลุ่ม โดยปฏิบัติให้ครบ ทุกคน ครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนว่าได้ ปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถหรือไม่</p> <p>★ ครู ○ นักเรียน ▲ กรวย ← แนวการวิ่ง</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคน ได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนา สมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคน ปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็ม ความสามารถ ถูกต้องตาม กฎกติกา และมีความ สนุกสนาน</p>

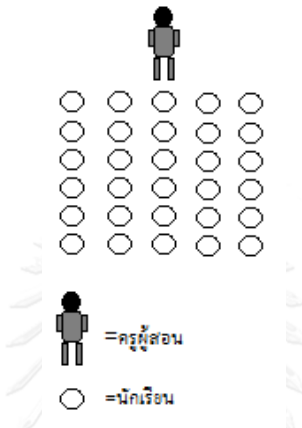
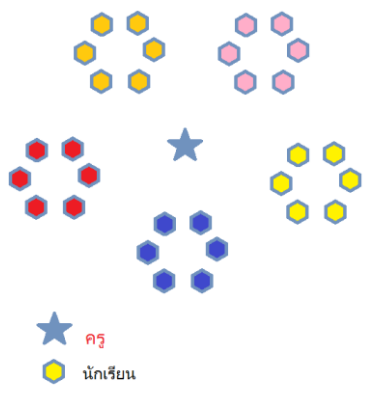
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
3.ชั้นอธิบาย/ ชั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	<p>1.ครูแจกใบความรู้เรื่องการจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตการจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)</p> <p>2.1. การจับด้านข้าง (side On Trackle)</p> <p>2.2. การจับด้านหน้า (Front Tackle or Head On Tackle)</p> 	1.นักเรียนอธิบายการจับ โดยสมบูรณ์ได้ถูกต้อง หรือไม่

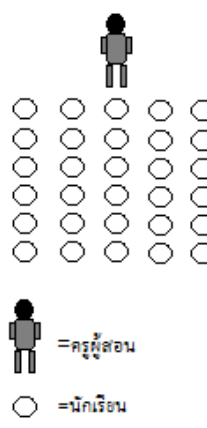
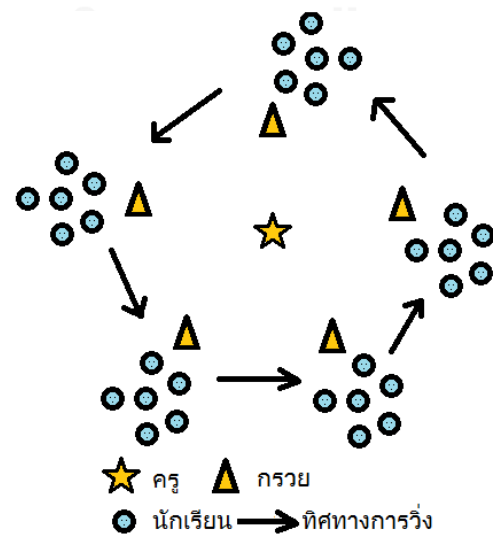
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>3.แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิต โดยครูกำหนดให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มฝึกปฏิบัติ ทักษะการจับโดยสมบูรณ์ 5 ครั้ง โดยปฏิบัติให้ได้อย่างน้อยทักษะละ 3 ครั้ง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนทุกกลุ่มออกมาปฏิบัติทักษะ โดยออกมาทีละคู่ จนครบทุกคู่ กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนน้อยที่สุดจะต้องฝึกปฏิบัติทักษะเพิ่มเติม โดยครูสังเกตการณ์ช่วยเหลือของเพื่อนกลุ่มอื่นๆ การแสดงความยินดีต่อกลุ่มผู้ชนะ และการแสดงการขอบคุณ</p> <p>★ ครู ▲ กรวย ● นักเรียน → ทิศทางการวิ่ง</p>	<p>2.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการจับโดยสมบูรณ์ของกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้องหรือไม่</p> <p>3.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอลได้ถูกต้องหรือไม่</p>
4.ขั้นนำไปใช้ (20-25 นาที)	<p>1.ครูแบ่งนักเรียนเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนสองกลุ่มจับคู่กันแข่งขันกันปฏิบัติทักษะการจับโดยสมบูรณ์ โดยทั้งสองกลุ่มกลุ่มยืนเป็นหน้ากระดานหันหน้าเข้าหาฝ่ายตรงข้าม โดยยืนห่างกัน 5 เมตร ในการปฏิบัติให้ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เล่นโดยให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอล แล้วพยายามวิ่งนำลูกไปวางที่กรวยที่กำหนด</p>	<p>1.สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน การยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
	<p>โดยมีอีกฝ่ายเป็นผู้ป้องกันด้วยการจับโดยสมบูรณ์ (Tackles) ไม่ให้อีกฝ่ายนำลูกไปวางที่กรวยได้ ส่วนฝ่ายรุกใครสามารถหนีการป้องกันและนำลูกไปวางได้และได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะโดยที่ครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียนและสังเกตการแสดงความยินดีของเพื่อนๆ ต่อกลุ่มที่ชนะ และการแสดงความขอบคุณของผู้ชนะ</p> <p>★ ครู ● ฝ่ายรุก ● ฝ่ายป้องกัน ↑↓ แนวการวิ่ง</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>2.ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กันเพื่อแบ่งทีมเล่นรักบี้ฟุตบอลโดยใช้ทักษะที่เรียนมา</p> <p>2.1 ครูให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแข่งขันรักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นรักบี้ฟุตบอลโดยใช้ทักษะที่เรียนมา (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และความสามัคคี)</p>	<p>1.สังเกตการแบ่งหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบในทีมของนักเรียนและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ ในกลุ่มได้มอบหมาย</p> <p>2.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการจับโดยสมบูรณ์ได้หรือไม่</p>

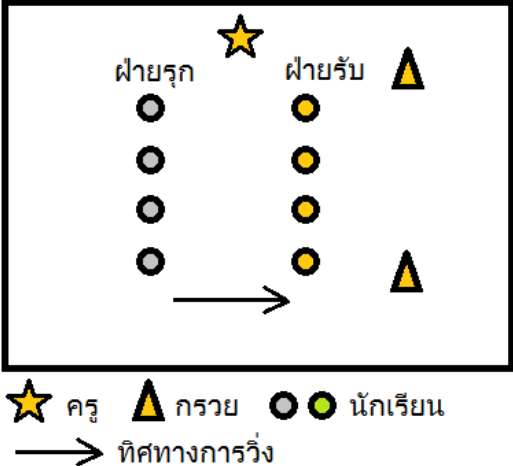
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการเรียนรู้
<p>5.ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาหน้ายึดเหยียด กล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูอธิบายสรุปเรื่องทักษะการการจับโดย สมบุรณ์ (Tackles) การจับด้านข้าง และการจับ ด้านหน้า พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ทำ ไม่ถูกต้อง</p> <p>4.ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกพฤติกรรมเรื่องความ มีน้ำใจนักกีฬาของการเล่นทีมในวันนี้</p> <p>5.ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและ เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนคลาย อุ่นโดยการยึดเหยียด กล้ามเนื้อได้หรือไม่นักเรียน ได้ปฏิบัติทักษะพื้นฐานของ กีฬารักบี้ฟุตบอล</p> <p>2.นักเรียนมีความรู้ความ เข้าใจทักษะการจับ โดยสมบุรณ์ (Tackles) หรือไม่</p> <p>3.สังเกตการปฏิบัติของ นักเรียนในเรื่องน้ำใจ นักกีฬา</p>

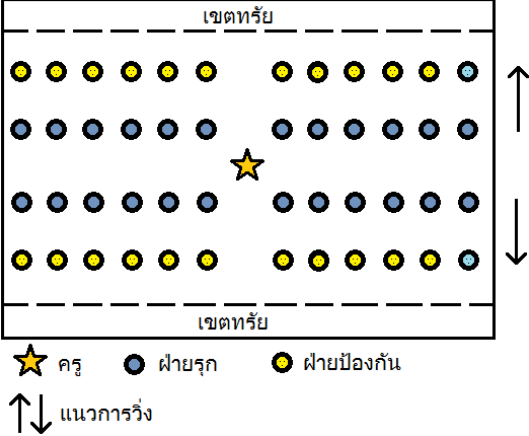
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8
การจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)

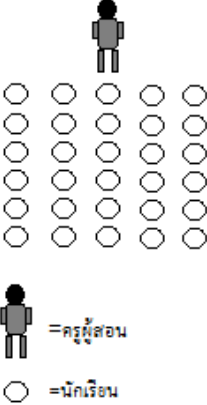
ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม/ขั้นอบอุ่นร่างกาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.สำรวจจำนวน ความสะอาด สุขภาพ และเครื่องแต่งกายของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเพื่อเตรียมความพร้อม และความปลอดภัยในการเรียน</p> <p>3.แบ่งกลุ่มนักเรียน 5 กลุ่มตามแถว แล้วให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำยืดเหยียดกล้ามเนื้อ 10 ท่า</p> 	<p>การสังเกตว่านักเรียนทุกคนได้อบอุ่นร่างกายด้วยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อหรือไม่และปฏิบัติถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้น เสริมสร้าง สมรรถภาพทาง กาย (5-10 นาที)</p>	<p>1.นักเรียนเข้าแถวตอนลึก แบ่งเป็น 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน โดยที่ครูผู้สอนให้นักเรียนวิ่งเหยาะๆไปตามกรวยที่ตั้งไว้ เมื่อวิ่งไปถึงกรวย ให้นักเรียนปฏิบัติตามที่ครูได้ตั้งไว้ คือ กรวยที่ 1 กระโดดตบ กรวยที่ 2 ดันพื้น กรวยที่ 3 ซิทอ๊พ กรวยที่ 4 ลูก-นั่ง และกรวยที่ 5 ฝึกสปีดด้วยความเร็ว</p> 	<p>1.สังเกตว่านักเรียนทุกคนได้ออกกำลังกายเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายหรือไม่</p> <p>2.สังเกตนักเรียนทุกคนปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถอย่างถูกต้องตามกฎกติกาและมีความสุขสนุกสนาน</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
3.ชั้นอธิบาย/ ชั้นฝึกปฏิบัติ (10-15 นาที)	<p>1.ครูแจกใบความรู้ เรื่อง การจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)</p> <p>2.ครูอธิบายและสาธิตวิธี การจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)</p> <p style="padding-left: 40px;">2.1. การจับด้านหลัง (Tackle From Behind or Rear Tackles)</p> <p style="padding-left: 40px;">2.2. การโอบจับหรือจับสูง (The High or Smother Tackle)</p> <p>3.แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกตามที่ครูอธิบายและสาธิต จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติโดยให้ออกมาที่ละคู่ปฏิบัติจนครบทุกคู่ คู่ละ 5 ครั้ง โดยจะต้องปฏิบัติทักษะให้ได้อย่างน้อย 3 ครั้ง กลุ่มไหนปฏิบัติทักษะได้คะแนนสูงสุดจะได้</p>	<p>1.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจับโดยสมบูรณ์ของรักบี้ฟุตบอล</p> <p>2.นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะการจับโดยสมบูรณ์ได้ถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	<p>รับคำชมเชย ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนน้อยที่สุดจะต้องฝึกปฏิบัติทักษะเพิ่มเติม โดยครูสังเกตการช่วยเหลือเพื่อนๆ ในกลุ่ม และเพื่อนๆ ในชั้นเรียน</p> 	
<p>4. ชี้นำไปใช้ (20-25 นาที)</p>	<p>1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน โดยให้นักเรียนสองกลุ่มจับคู่กัน แข่งขันกันปฏิบัติทักษะการจับโดยสมบูรณ์ โดยทั้งสองกลุ่มกลุ่มยืนเป็นหน้ากระดานหันหน้าเข้าหาฝ่ายตรงข้าม โดยยืนห่างกัน 5 เมตร ในการปฏิบัติให้ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เล่นโดยให้ถือลูกรักบี้ฟุตบอล แล้วพยายามวิ่งนำลูกไปวางที่กรวยที่กำหนด โดยมีอีกฝ่ายเป็นผู้ป้องกันด้วยการจับโดยสมบูรณ์ (Tackles) ไม่ให้อีกฝ่ายนำลูกไปวางที่กรวยได้ ส่วนฝ่ายรุกใครสามารถหนีการป้องกันและนำลูกไปวางได้และได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ โดยที่ครูสังเกตการปฏิบัติของนักเรียน และสังเกตการแสดงความยินดีของเพื่อนๆ ต่อกลุ่มที่ชนะ และการแสดงความขอบคุณของผู้ชนะ</p>	<p>1. สังเกตการร่วมปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน การยอมรับผลการประเมินความสามารถและยินยอมปรับปรุงไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะการจับโดยสมบูรณ์ได้หรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
	 <p>2.ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มๆละ เท่าๆ กันเพื่อแบ่งทีมเล่นรักบี้ฟุตบอลโดยใช้ทักษะที่เรียนมา</p> <p>2.1 ครูให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแข่งขันรักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทของการเล่นรักบี้ฟุตบอลโดยใช้ทักษะที่เรียนมา (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลตามกฎ กติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และความสามัคคี</p>	<p>3.นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานของรักบี้ฟุตบอลถูกต้องหรือไม่</p>

ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	การจัดการเรียนการสอน	การประเมินผลการ เรียนรู้
<p>5.ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ (5-10 นาที)</p>	<p>1.ให้นักเรียนเข้าแถวตอน 5 แถว ดังรูป</p> <p>2.ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาหน้ายึดเหยียดกล้ามเนื้อ</p> <p>3.ครูอธิบายสรุปเรื่องทักษะการจับโดยสมบูรณ์ พร้อมทั้งชมเชยนักเรียนที่ปฏิบัติได้ถูกต้องและแนะนำข้อบกพร่องแก่นักเรียนที่ไม่ถูกต้อง</p> <p>4.ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกพฤติกรรมเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาของการเล่นทีมในวันนี้</p> <p>5.ครูให้นักเรียนทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย</p>	<p>1.สังเกตว่านักเรียนคลาย อุ่นโดยการยืดเหยียด กล้ามเนื้อได้หรือไม่ นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะ พื้นฐานของกีฬารักบี้ ฟุตบอล</p> <p>2.นักเรียนมีความรู้ความ เข้าใจทักษะการจับโดย สมบูรณ์หรือไม่</p> <p>3.สังเกตการปฏิบัติของ นักเรียนในเรื่องน้ำใจ นักกีฬา</p>

ใบความรู้ที่ 1

ประวัติความเป็นมาของกีฬารักบี้ฟุตบอล

กีฬารักบี้ฟุตบอล หรือเรียกสั้น ๆ ว่า รักบี้ หรือเรียกกันเล่น ๆ ว่า กีฬาลูกหน้าเลี้ยง ก่อกำเนิดครั้งแรกที่ประเทศ อังกฤษ เช่นเดียวกับกีฬาสากลหลายต่อหลายชนิด เล่ากันว่าโรงเรียนในประเทศอังกฤษ นิยมเล่นรักบี้ฟุตบอลเพราะถือว่าเป็นกีฬาที่มีชื่อเสียงและฝึกฝนให้เป็นสุภาพบุรุษ รักบี้ก่อกำเนิดครั้งแรกในราวปี ค.ศ.1823 ที่โรงเรียน Rugby School โดยมีพัฒนาการจากกีฬาฟุตบอล กล่าวคือ มีนักเรียนคนหนึ่งชื่อ William Webb Ellis ในขณะที่แข่งขันฟุตบอล เขาได้เตะฟุตบอลกระดอนผิด เขาจึงก้มเก็บด้วยมือ และอุ้มพาลูกวิ่งไปยังเส้นประตูฝ่ายตรงข้าม เมื่อข่าวการเล่นฟุตบอลแบบประหลาดของนาย Ellis ได้แพร่กระจายไปยังนักเรียนโรงเรียนต่าง ๆ ในเกาะอังกฤษ ทำให้เกิดการคิดเกมใหม่เกิดขึ้น คือ รักบี้ฟุตบอล โดยนักเรียนของ Cambridge ได้มีความสนใจเป็นพิเศษ และทดลองเล่น และมีการแข่งขันระหว่างชั้นขึ้น และเมื่อปี ค.ศ. 1848 กติกากีฬารักบี้ฟุตบอลฉบับแรกจึงเกิดขึ้น อนุสาวรีย์ของ William Webb Ellis ที่โรงเรียน Rugby School ที่ประเทศอังกฤษ

ปัจจุบันกีฬารักบี้ฟุตบอลมีประเทศทั่วโลกเล่นกีฬาประเภทนี้อยู่ถึง 94 ประเทศ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบกีฬารักบี้ฟุตบอลระดับนานาชาติชื่อว่า International Rugby Board หรือ IRB ทุก ๆ 4 ปี จะมีการจัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลชิงแชมป์โลก ในปี 2003 ได้จัดที่ประเทศออสเตรเลีย เรียกการแข่งขันว่า รักบี้เวิลด์คัพ 2003 ประเทศที่เป็นแชมป์โลก คือ ประเทศอังกฤษ ซึ่งถือเป็นแชมป์โลกครั้งแรกของอังกฤษ เพราะส่วนใหญ่ประเทศที่ได้แชมป์มักจะอยู่ในเขตซีกโลกตอนใต้

รักบี้ฟุตบอลในประเทศไทย

เริ่มต้นด้วยชาวยุโรปโดยเฉพาะชาวอังกฤษที่ เข้ามาทำการค้าหรือเข้ามาเป็นครูในโรงเรียนของรัฐ ได้นำรักบี้เข้ามาเล่น โดยใช้สถานที่เล่นคือทุ่งพระสุเมรุ (ท้องสนามหลวงปัจจุบัน) ต่อมาปี 2444 พระพุทธเจ้าหลวงได้ให้ใช้ที่ดินว่างเปล่าที่ทุ่งสระปทุมวันเป็นที่เล่นกีฬา ของชาวต่างชาติที่อยู่ในเมืองไทย โดยใช้ชื่อว่า “ราชกรีฑาสโมสร” เกิดเป็นสโมสรกีฬาหลายชนิดมาถึงปี 2452 มีการเล่นรักบี้ อย่างจริงจัง ทุกวันเสาร์โดยขึ้นแรกเป็นการเล่นกันเองระหว่างต่างชาติล้วนๆหลังจากนั้นคน ไทยที่ไปศึกษายังประเทศอังกฤษและเล่นรักบี้ที่นั่นเมื่อกลับมาเมืองไทยได้ เข้าร่วมเล่นเรื่อยมา ครั้นต่อมาเมื่อมีจำนวนคนไทยและที่ไม่ใช่คนอังกฤษเล่นมากขึ้น ได้รวมตัวกันตั้งเป็นทีมแข่งขัน กันเอง 3 ทีม คือ อังกฤษ สก็อตแลนด์ และทีมรวมจากหลาย ๆ ชาติรวมทั้งคนไทย ซึ่งถ้วย HAMSAIRS ปี พ.ศ.2454 มีการเริ่มเล่นครั้งแรกที่ราชกรีฑาสโมสร Royal Bangkok Sport Club โดย

กลุ่มสมาชิกของสโมสร ซึ่งเป็นชาวอังกฤษและชาวยุโรปที่เคยเล่นรักบี้ฟุตบอลมาก่อน และยังจัดให้มีการแข่งขันชิงถ้วย Hampshire ระหว่างสมาชิกของราชกรีฑาเอง โดยมีชุดเข้าแข่งขัน 3 ทีม

คือ England, Scotland และ The Rest ปี พ.ศ.2463 คนไทยที่ได้ไปศึกษาที่ประเทศอังกฤษ และได้เคยเล่นรักบี้ฟุตบอลเมื่อ กลับมาก็ได้ไปร่วมเล่นอยู่ที่ราชกรีฑาสโมสร ได้แก่ คุณล้วน ณ ระนอง ซึ่งเคยเล่นในทีมของ มหาวิทยาลัย Oxford และได้เสื้อสามารถ (Greyhound) หม่อมเจ้าศักดิ์สตาวัส จักรพันธ์ หม่อมเจ้าประสพศรี จีระประวัตติ พระสุทัศน์ พงศ์พิสุทธิ และหม่อมเจ้าจันทร์จิรายุวัฒน์ รัชนิ ในปีเดียวกันนี้เองได้มีการแข่งขันระหว่างทีม Penang Sport Club กับทีม Royal Bangkok Sport Club ขึ้นเพื่อชิงถ้วย Davy เป็นการแข่งขันแบบทีมเหย้าทีมเยือน โดยผลัดกันเป็นเจ้าภาพฝ่ายละปี ในราวปี พ.ศ. 2473 นักรักบี้ฟุตบอลที่เป็นคนไทยที่ไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษได้กลับมามากขึ้น ก็ได้ช่วยกันวางรากฐานกีฬารักบี้ฟุตบอลให้แก่คนไทย และในปีเดียวกันก็ได้ มีการแข่งขันทำนองเดียวกับ Davy Club ขึ้น ระหว่างทีม Royal Bangkok Sport Club กับทีม Cercle Sport if Saigonais และในระยะนี้ก็ได้มีทีมรักบี้ฟุตบอลที่เป็นคนไทย เช่น ทีมกรมไปรษณีย์ของพระสุทัศน์และทีมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

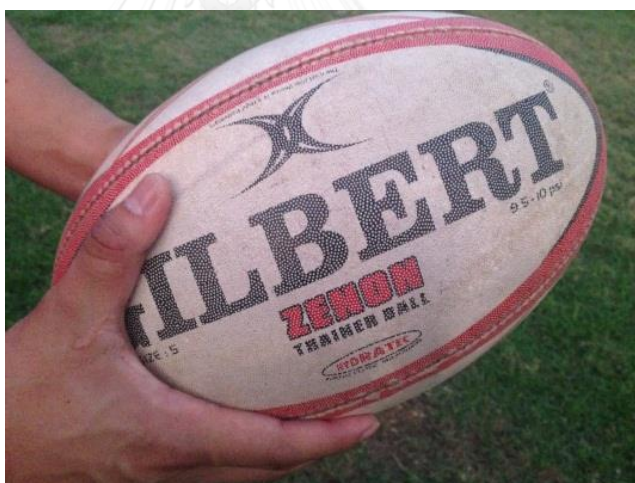
ปี พ.ศ.2481 กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ จึงได้ริเริ่มก่อตั้งสมาคมรักบี้ฟุตบอล แห่งประเทศไทย ขึ้น เพื่อส่งเสริมกีฬาชนิดนี้ และได้มีการเรียกประชุมผู้สนใจเป็นครั้งแรกที่ราชกรีฑาสโมสร ได้มีชาวต่างประเทศเข้าประชุมหลายท่าน ส่วนคนไทยก็มีผู้แทนของราชตฤณมัยสมาคม ผู้แทนกองทัพอากาศ และผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ นาย E.W. Dean หม่อมเจ้าจันทร์รัชนิหม่อมเจ้าประสพศรี จีระประวัตติ เป็นอากาศ ปี พ.ศ. 2486 ซึ่งอยู่ในภาวะสงคราม สมาคมไม่อาจจัดการแข่งขันประเภทสโมสรได้แต่สมาคมก็ไม่ได้หยุดนิ่ง โดยความร่วมมือของพระยาจินดารักษ์อธิบดีกรมพลศึกษา ในสมัยนั้นได้จัดการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเภทมหาวิทยาลัย (อุดมศึกษา) ขึ้น โดยชิงโล่ของสมาคมรักบี้ฟุตบอล ปี พ.ศ.2493 สมาคมรักบี้ฟุตบอลได้รับให้อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ต่อมาสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทยก็ได้จัดการแข่งขันมากขึ้นแต่ก็ยังจัด อยู่เพียงภายในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น ได้จัดการแข่งขันออกเป็นประเภทโรงเรียน ได้จัดการแข่งขันประเภทโรงเรียนชิงโล่ห่อขุนายก ซึ่งตอนนั้นมีอยู่ 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนเทพศิรินทร์ เตรียมอุดมศึกษา เตรียมธรรมศาสตร์โรงเรียนเตรียมนายเรือ และยังมี การจัดแข่งขันประเภทอุดมศึกษาและประเภทสโมสร อีกด้วย นอกจากนั้นยังได้บรรจุวิชารักบี้ฟุตบอลไว้ในหลักสูตรของวิทยาลัย พลศึกษาปี พ.ศ. 2494 สมาคมได้ส่งทีมรักบี้ฟุตบอลของสมาคม T.R.U. ไปเล่นที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ การไปครั้งนี้ทำให้ได้เรียนรู้ถึงวิธีการเล่นรักบี้ฟุตบอลที่เพิ่มขึ้นอีกมาก ปี พ.ศ. 2497 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทานถ้วยรางวัลตามพระนามเจ้าฟ้าวชิราลงกรณ์เป็นรางวัลในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอลประเพณี ระหว่างทีมประเทศไทยกับทีมมาเลเซียซึ่งได้จัดการแข่งขันเป็นครั้งแรกด้วย ปี พ.ศ. 2502 สมาคมได้จัดการแข่งขันขึ้นอีกประเภทหนึ่งเป็นการแข่งขันทั่วไปประเภทแพ็คค็อก โดยชิงถ้วยของ ฯพณฯ พลเอกประภาส จารุเสถียร ปี พ.ศ.2517 ได้มีการบรรจุกีฬารักบี้ฟุตบอลในการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัย ปี พ.ศ.2519 ได้บรรจุวิชารักบี้ฟุตบอลไว้ใน

หลักสูตรการฝึกหัดครูของสภาการฝึกหัด ครู ปี พ.ศ.2524 ได้บรรจุวิชาทักษะกีฬารักบี้ฟุตบอลไว้ในวิชาเลือกในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี พ.ศ.2524 ปัจจุบันกีฬารักบี้ฟุตบอลได้เป็นวิชาหนึ่งซึ่งทำการสอนทั้งในโรงเรียน วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จนถึงปัจจุบัน

ทักษะพื้นฐานของกีฬารักบี้ฟุตบอล

การถือลูก

การจับหรือถือลูกบอลนั้นจะต้องจับหรือถือลูกบอลให้นิ้วมือทาบลงไปตามแนว ความยาวหรือตามแนวตะเข็บของลูกบอล และให้กางนิ้วโดยรอบลูกบอล นิ้วก้อยทั้งสองเกือบชิดกันทางด้านหลังของลูกบอล ให้ถือลูกบอลในแนวตั้ง หรือเอียงทำมุมกับพื้นสนามก็ได้ โดยให้ นิ้วมือทุกนิ้วชี้ลงพื้นสนามและยกลูกบอลขึ้นให้อยู่ระดับเอวหรือต่อน้อย ข้อมือและข้อศอกพับเกือบเป็นมุมฉากกับสนาม ถ้าพื้นสนามแฉะหรือลูกบอลเปียกชื้น ต้องถือลูกบอลให้นิ้ว และฝ่ามือต่ำลงไปทางด้านล่างของลูกบอล ดังภาพ

ความมีน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบไปด้วยคุณธรรม จริยธรรมที่สำคัญยิ่งในตัวของบุคคล ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นหลักหรือคุณธรรมที่ยึดถือปฏิบัติในการอยู่ร่วมกัน ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีความยุติธรรม มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเมตตากรุณา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ไม่คิดอาฆาต มีความโอป

อ้อมอารี ไม่เป็นผู้มีอคติ มีความอดทนอดกลั้น มีความสุภาพอ่อนน้อม เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี มีความสำนึกในหน้าที่

ปัจจัยแห่งการเป็นนักกีฬาที่ดี และมีน้ำใจนักกีฬา เช่น

1. มีความรับผิดชอบ มุ่งมั่นเต็มที่ในสิ่งที่กำลังปฏิบัติอยู่ เช่น ทุ่มเทตลอดการซ้อม และการแข่งขัน ยอมรับทุกความผิดพลาด และพยายามปรับปรุง
2. เคารพและให้ความสำคัญกับ กฎ กติกา ผู้ตัดสิน และผู้ชม
3. ตระหนักถึงความสง่างามของนักกีฬาที่ดี และเป็นที่ยอมรับของผู้ชม เช่น การจับมือกัน การยอมรับ และเห็นคุณค่าในการเล่นที่สวยงามของคู่ต่อสู้ ยินดีกับชัยชนะของคู่ต่อสู้ ไม่ถากถางคู่ต่อสู้
4. ให้ความสำคัญกับการเล่นด้วยความยุติธรรม ตรงไปตรงมา เช่น ให้อภัยคู่แข่ง ยอมรับการแพ้ การแข่งขัน ยอมรับที่จะแข่งขันต่อไปแม้จะประสบกับความไม่ยุติธรรม ไม่ฉกฉวยความได้เปรียบยามคู่แข่งได้รับบาดเจ็บ
5. หลีกเลี่ยงทัศนคติที่ไม่ดีต่อเกมการแข่งขัน เช่น ไม่ใช้ความพยายามทุกวิถีทางในการเอาชนะ ไม่แข่งขันเพื่อความสำเร็จของตนเองแต่ผู้เดียว

(วุฒิชัย เทียมศิริ:2556)

10 วิธีของการมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

1. ปฏิบัติตามกฎกติกาการแข่งขัน
การจะเป็นผู้แข่งขันที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา จำเป็นต้องเล่นตามกฎกติกาการแข่งขัน และยอมรับกฎที่กำหนดเอาไว้ ยิ่งปฏิบัติตามกฎได้มากเท่าไร ก็จะยิ่งสนุกกับการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น
2. พยายามหลีกเลี่ยงการโต้เถียง
การโต้เถียงกับผู้ตัดสิน, กรรมการ, โค้ช หรือคู่แข่ง มีแต่จะทำให้คุณหมกมุ่นในการแข่งขันดูเดือด นักกีฬาที่ดีควรจะรู้จักหลีกเลี่ยงการโต้แย้งหรือการโต้เถียง และพุ่งความสนใจไปที่การแข่งขันที่กำลังดำเนินอยู่แทน
3. รับผิดชอบร่วมกับทีม
ผู้เล่นที่ดีควรจะต้องมีความรับผิดชอบต่อทีมร่วมกัน เพราะกีฬาที่เล่นกันเป็นทีม ความประพฤติของนักเตะแต่ละคนล้วนส่งผลกระทบต่อทีมทั้งสิ้น ทุกคนจึงควรรับผิดชอบร่วมกัน

4. ช่วยเหลือเพื่อนนักกีฬาที่อ่อนกว่า
นักกีฬาประเภททีมที่ดีต้องคอยช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมที่เล่นด้อยกว่าคนอื่น และคอยช่วยกระตุ้นให้เพื่อนอยากพัฒนาตัวเอง
5. เล่นอย่างขาวสะอาด
ชัยชนะที่ได้มาจากการแข่งขันต้องเกิดจากการเล่นอย่างขาวสะอาด ไม่ใช่มุ่งหวังแต่ผลชนะด้วยการเข้าสกัดอย่างรุนแรง, ทำฟาวล์คู่แข่งอย่างสกปรก หรือใช้สารต้องห้ามต่าง ๆ
6. ทำตามคำสั่งของโค้ช
ควรปฏิบัติตามคำสั่งของโค้ช และระลึกไว้ว่าการเล่นของทุกคนล้วนส่งผลต่อเพื่อนร่วมทีม ถ้าไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของโค้ช ควรหาโอกาสปรับความเข้าใจกันตามลำพัง โดยให้ไกลจากสายตาผู้อื่น
7. เคารพความสามารถของทีมคู่แข่ง
ไม่ว่าทีมคู่แข่งจะเล่นดีกว่าหรือแย่กว่า ยามเมื่ออยู่ในสนามแข่งขันควรจะเคารพคู่แข่ง ไม่ควรโทษคู่แข่งต่อเวลาที่ทีมตัวเองเล่นได้แย่กว่า แต่ควรจะยอมรับผลการแข่งขันนั้น และหากทีมเล่นได้ดีกว่าก็ไม่ควรประมาทหรือดูถูกฝีมือคู่แข่งเช่นกัน
8. กระตุ้นเพื่อนร่วมทีม
นักกีฬาที่ดีควรชื่นชมเพื่อนร่วมทีมเวลาที่พวกเขาเล่นได้ดี ให้กำลังใจและคอยกระตุ้นเพื่อนร่วมทีมเวลาที่พวกเขาเล่นผิดพลาด การวิจารณ์เพื่อนอย่างรุนแรงจะทำให้เกิดความรุนแรงขึ้นภายในได้ และเป็นจุดอ่อนสำคัญที่ทีมคู่แข่งจะเลือกโจมตีได้ เมื่อเห็นว่านักเตะฝ่ายตรงข้ามไม่มีความสมัครสมานสามัคคีกันเอง
9. ยอมรับคำตัดสินของกรรมการ
การโต้เถียงคำตัดสินของกรรมการเป็นการกระทำที่เสียแรงเปล่า นักกีฬาที่ดีควรจะรู้ว่าทุกคนมีสิทธิทำผิดพลาดได้ ดังนั้น นักกีฬาควรใส่ใจกับการเล่นของตัวเอง และเล่นให้ดีที่สุดในช่วงเวลาที่เหลืออยู่ แทนที่จะคอยประท้วงแต่คำตัดสินของกรรมการ
10. จบเกมอย่างราบรื่น
เมื่อเกมจบ ความรู้สึกทุกอย่างที่เกิดขึ้นในระหว่างการแข่งขันควรจะจบตามไปด้วย โดยเฉพาะความคิดในแง่ลบทั้งหลาย อาทิ ความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์กับคู่แข่ง เพื่อให้เกมจบลงอย่างราบรื่นและเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน (วุฒิชัย เทียมศิริ:2556)

ใบความรู้ที่ 2

การจับหรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล

เป็นการวิ่งพาลูกบอลไปข้างหน้าด้วยความเร็ว โดยถือลูกในแนวนอน หรือตั้งให้ปลายลูกด้านหนึ่งหันไปในแดนรุก มือทั้งข้างนี้วอยู่ใต้ลูกบอล จับให้แน่นไม่ต้องเกร็ง ตามองคู่ต่อสู้ตลอดเวลา สามารถปฏิบัติได้หลายแบบ ดังภาพ

การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบมือเดียวโดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว

การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบสองมือโดยเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว

การจับหรือการถือลูกรักบี้ฟุตบอล (ต่อ)

การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบมือเดียวโดยการวิ่งแบบซิกแซก

การจับหรือการถือลูกรักบี้แบบสองมือโดยการวิ่งแบบซิกแซก

ใบความรู้ที่ 3

การส่งและรับลูกบอลจากการส่ง

1. การส่งลูกบอล (Passing)

1.1 การส่งลูกบอลอยู่กับที่

ผู้เล่นถือลูกบอลไว้ให้ลูกบอลอยู่ระดับเอว ถ้าจะส่งลูกไปทางซ้ายมือต้องถือลูกบอลให้คล้อยไปทางสะโพกขวา หัวไหล่ แขน และมือขวาออกแรงเหวี่ยงลูกบอลให้หลุดไปทางขวามือ โดยใช้มือซ้ายพยุงลูกบอลและช่วยบังคับให้ลูกบอลลอยตรงไปตามทิศทางที่ต้องการ ในขณะที่ส่งลูกบอลนั้นให้น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา สำหรับการส่งลูกบอลไปทางขวาให้ปฏิบัติตรงกันข้าม ดังภาพ

การส่งลูกบอลให้ผู้รับนั้นจะต้องหันหน้าไปทางผู้รับ การเหวี่ยงและการผลักลูกบอลต้องออกแรงผลักให้แรงและเร็ว และจะต้องให้ลูกบอลลอยผ่านหน้าคนรับเสมอ อย่างกระดกมือช่วยในการส่งลูก เพราะจะทำให้ลูกบอลสะบัดพลี๊วและลอยสูงเกินไป ทำให้รับยาก

1.2 การ ส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่

การส่งลูกบอลขณะวิ่งหรือเคลื่อนที่ ผู้รับและผู้ส่งจะต้องวิ่งตามกันไป โดยผู้รับจะต้องอยู่ต่ำกว่าผู้ส่งเสมอ คือ ผู้รับจะวิ่งตามผู้ส่งระยะห่างประมาณ 2 – 5 เมตร และห่างจาก ผู้ส่งออกไปทางด้านข้างส่วนจะห่างเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพสนาม ถ้าสนามไม่เปียกแฉะก็ห่างได้มาก ถ้าสนามเปียกลูกบอลลื่นต้องอยู่ใกล้ ดังภาพ

การส่งลูกบอลให้ผู้รับทางซ้ายมือในขณะที่วิ่งด้วยความเร็ว ให้ก้าวเท้าขวามาพร้อมกับบิดลำตัวให้ไหล่ขวาหันไปทางแดนรุก และหันหน้าไปทางผู้รับ น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา แล้วจึงส่งลูกบอลให้ผู้รับโดยให้ลูกบอลลอยผ่านหน้าผู้รับในระยะที่สามารถวิ่งขึ้นมารับลูกบอลได้ทัน อย่าส่งลูกบอลย้อนหลังหรือตรงตัวผู้รับเพราะจะทำให้ความเร็วลดลงและรับลูกบอลยาก เมื่อผู้ส่งลูกบอลให้ผู้รับผู้ส่งต้องวิ่งซ้อนผู้รับด้วย สำหรับการส่งลูกบอลไปทางขวามือให้ปฏิบัติตรงกันข้าม

2. การรับลูกบอลจากการส่ง

วิธีการรับลูกบอลจากการส่ง ให้กางนิ้วออกรับลูกบอลโดยรับแบบรับลูกบาสเกตบอล แต่ถ้าลูกบอลเปียกน้ำและลื่น ต้องหันลำตัวบังหรือขวางลูกบอลที่ลอยมา พร้อมกับหงายหน้าแขนรับคล้ายกับอุ้มเด็กหรือหอบลูกบอลไว้ที่หน้าท้อง เมื่อรับลูกบอลได้แล้วต้องรีบจับหรือถือลูกบอลในลักษณะที่พร้อมจะส่งต่อไปได้ทันที ในขณะที่เดียวกันต้องรีบวิ่งขึ้นไปข้างหน้าด้วยความเร็ว เพื่อให้ตำแหน่งของตนเองสูงขึ้นพร้อมกับส่งลูกบอลให้ผู้เล่นคนอื่นที่อยู่ข้างหลังโดยไม่ล้ำหน้า ดังภาพ

ใบความรู้ที่ 4

การเก็บและวางลูก

1. การเก็บและวางลูกบอล (Pick – Up The Ball)

1.1 การเก็บลูกบอลที่อยู่บนพื้น

เป็นการก้าวเท้าซ้ายหรือเท้าขวาคร่อมลูกบอลพร้อมกับหันไหล่ซ้ายหรือไหล่ขวาไปในทิศทางฝ่ายตรงข้าม แล้วใช้มือทั้งสองซ้อนเข้าหากัน หรือใช้มือข้างเดียวเก็บลูกบอลขึ้นมา เพื่อเล่นต่อไป ฝึกจนเกิดความชำนาญทั้งซ้ายและขวา ดังภาพ

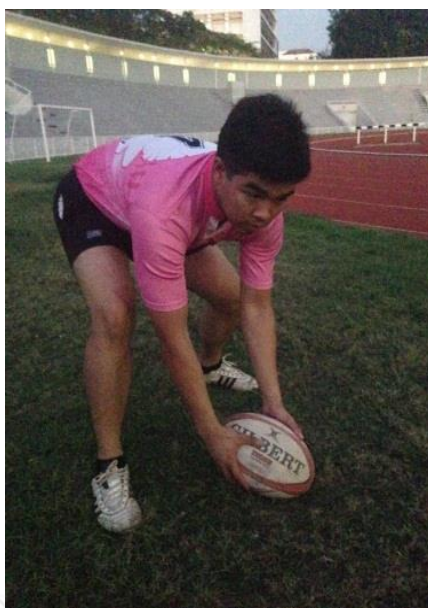
.2 การเก็บลูกบอลที่กึ่งอยู่บนพื้น

เป็นการเก็บลูกบอลที่ไม่ได้อยู่กับที่ ทิศทางการกลิ้งของลูกบอลมีทิศทางที่ไม่แน่นอน จึงต้องหาจังหวะการวางเท้าให้ดี ปฏิบัติเช่นเดียวกับการเก็บลูกบอลที่วางอยู่บนพื้น ดังภาพ

2.การวางลูกบอล (Grounding the Ball)

เป็นการวางลูกบอลกดแนบลงพื้น ให้ผู้เล่นก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งไปข้างหน้าพร้อมกับหันด้านข้างก้มลำตัว หัวไหล่ชี้ไปยังฝ่ายตรงข้าม แล้วกดลูกบอลด้วยมือทั้งสองข้างหรือข้างเดียวก็ได้ พร้อมกับวางลูกบอลแล้วแนบมือติดกับลูกบอลกดกับพื้นสนามให้ลูกบอลนิ่งอยู่กับที่ชั่วขณะหนึ่ง แล้วจึงปล่อยลูกบอลได้ ดังภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 5

1.การใช้มือผลัก (Hand-Off)

การใช้มือผลัก (Hand-Off) มี 2 ลักษณะ คือ การผลักผู้ที่เข้าจับสูง และจับต่ำตามระดับปกติ การผลักจะได้ผลก็ต่อเมื่อผู้เข้ามาจับมีใจลังเล กล่าวคือไม่กล้าเข้าจับเป้าหมายความการผลักในกรณีจับสูง คือ ใบหน้า ในกรณีจับต่ำ คือ ศีรษะหรือหัวไหล่ โดยผลักออกไปหรือกดลงการฝึกหัด ให้ผู้วิ่งถือลูกบอล และให้ผู้ที่เข้าจับวิ่งเข้าหากันเมื่อได้ระยะให้ทำ การผลัก (Hand off) โดยใช้สันมือผลัก และจะต้องแบมือออกเสมอ พร้อมกับเปลี่ยนการถือลูกบอลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับทิศทางที่ผลัก เช่น ผลักด้วยมือขวา ให้ใช้มือซ้ายถือลูกบอล ในขณะเดียวกันก็ให้เบี่ยงสะโพกออกห่างจากผู้จับทุกครั้ง ดังภาพ

การผลักผู้ที่เข้าจับสูง

การผลักผู้ที่เข้าจับต่ำตามระดับปกติ

2.การปะทะและวิ่งหลบหลีกไป (Contact and Evasive Running)

เป็นลักษณะการชนและหมุน เพื่อรุกแดนฝ่ายตรงข้ามแล้วส่งลูกบอลให้ผู้เล่นที่เข้ามาสนับสนุน ดังภาพ

วิธีปฏิบัติ ย่อตัวต่ำเอียงไหล่เหนือลำตัวผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่จะเข้ามาจับ ย่อไปทางซ้ายด้วยการเอียงไหล่ขวา หรือไปทางขวาด้วยการเอียงไหล่ซ้าย ถีบเท้าตรงกันข้ามกับหัวไหล่ที่นำ สะโพกต่ำ ม้วนตัวไปทางด้านหลังผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม แล้วพุ่งไปหาช่องว่างแล้วส่งลูกบอลให้ผู้เล่นที่สนับสนุนเล่นต่อไป

ใบความรู้ที่ 6

การเตะลูกและรับลูกบอลจากการเตะ

1. การเตะลูกบอล (Kicks)

การเตะลูกบอลในเกมการเล่นเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการเตะและแบบต้องเป็นไปตามลักษณะกติกาเล่นและแบบแผนในการเล่น ซึ่งมีความหมายต่อเกมทั้งสิ้น เช่น การเตะเพื่อกันแดดในเขตการเล่นต่างๆ เตะโด่งเพื่อให้สิ่งไปรับแล้วเล่นลูกบอลต่อไปให้ทัน เตะเปลี่ยนประตู เตะเจาะทะลุ เตะข้าม เป็นต้นการเตะลูกบอลที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นแบ่งออกเป็นดังนี้

1.1 การเตะลูกลอย (The Punt Kick)

การเตะลูกลอยหรือการเตะลูกโด่ง ผู้เตะจับลูกบอลไว้ด้วยมือข้างเดียวหรือสองข้างก็ได้ให้ก้าวเท้าหลังไปข้างหน้าพร้อมกับปล่อยลูกบอล หรือยกตลูกบอลลงจากระดับที่ถือลูกบอลอยู่ลงสู่พื้นสนามและก่อนที่ลูกบอลจะตกลงสู่พื้นสนามก็ให้เหวี่ยงเท้าที่จะเตะไปข้างหน้า ปลายเท้างุ้ม ข้อเท้าตึง ให้หลังเท้าปะทะลูกบอลตามแนวความยาวของลูกบอลอย่างแรง ลูกบอลก็จะลอยขึ้นในอากาศ การเตะลูกลอยหรือการเตะลูกโด่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อกินแดนเตะ เพื่อวิ่งไปครอบครองลูกบอลอีก หรือเตะลูกบอลออกทางเส้นข้างสนาม

ดังภาพ

หลักในการเตะลูกลอย เตะลูกตามแนวนอนของลูกบอลหรือขวางตามความยาวของลูกบอลก็ได้ โดยไม่โยนลูกบอลให้ลอย ตามองดูลูกบอลตลอดเวลา ถือลูกบอลให้ได้แนวที่ใช้หลังเท้ากระทบตรงกลางหลังเท้า เมื่อเตะลูกบอลไปแล้วต้องปล่อยเท้าตามแนวลูกบอลจะลอยไปตามทิศทางทิศที่เราเตะได้ด้วยการเตะแล้วปล่อยขาตามลูกบอลไปทางที่หมาย

1.2 การเตะลูกพร้อม (The Drop Kick)

การเตะลูกพร้อม ลักษณะการเตะเหมือนกับการเตะลูกลอยหรือลูกโค้ง ต่างกันโดยต้องปล่อยให้ลูกบอลตกลงกระทบพื้นสนามก่อน และในจังหวะเดียวกันนั้นก็ให้ใช้หลังเท้าเตะลูกบอลให้ลอยขึ้นการเตะลูกพร้อมมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำประตู เตะลูกออก เตะกินแดน และเตะลูกเริ่ม ณ จุดกึ่งกลางสนามหรือหลังเส้น 22 เมตร ดังภาพ

หลักการเตะลูกพร้อม การปล่อยให้ลูกบอลตกลงกระทบพื้นสนามนั้น ต้องพยายามปล่อยให้ลูกบอลให้ส่วนหัวหรือส่วนท้ายของลูกบอลตกกระทบพื้นสนาม และกระดอนเฉียงเข้าหาลำตัวผู้เตะได้ดีที่สุดหลังการเตะต้องปล่อยเท้าตามแรงไปเสมอ

1.3 การเตะลูกวางบนพื้น (The Place Kick)

การเตะลูกวางบนพื้น เป็นลักษณะที่ผู้เตะต้องวางหรือตั้งลูกบอลไว้บนพื้นสนาม โดยการใช้สันเท้าทำเป็นหลุม หรือใช้ที่ที่ตั้งลูกบอล โดยการใช้สันเท้าทำเป็นหลุม หรือใช้ที่ที่ตั้งลูกบอล (Kicking Tees) เพื่อตั้งลูกบอล การตั้งลูกบอล ให้คุกเข่าตั้งลูกบอลโดยการชันเข่าข้างใดข้างหนึ่งขึ้น แล้วใช้มือทั้งสองตั้งลูกบอลโดยใช้ส่วนหัวหรือท้ายลูกบอลตั้งบนพื้นสนามหรือที่ตั้งลูกบอล แล้วผู้เตะ ถอยหลังห่างพอประมาณ แล้ววิ่งเข้าหาลูกบอล ใช้หลังเท้าเตะ ลำตัวโน้มไปข้างหน้าเล็กน้อย แขนกางออกเพื่อการทรงตัวพร้อมกับเหวี่ยงหลังเท้าที่เตะสูงขึ้น ลูกบอลก็จะลอยขึ้นตามแรงเตะ การเตะลูกวางบนพื้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำประตู เตะลูกโทษ เตะลูกออกข้างสนาม เตะเพื่อวิ่งขึ้นครอบครองต่อไป ในแดนคู่ต่อสู้ และเตะลูกเริ่มเล่น ณ จุดกึ่งกลางสนาม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

หลักการเตะลูกวางบนพื้น ต้องเตะด้วยหลังเท้า และให้หลังเท้าถูกบริเวณใต้ลูกบอล เพื่อจะได้เตะลูกลอยสูงขึ้นได้พร้อมทั้งการปล่อยเท้าตามแรงไปด้วยการเตะลูกวางบนพื้นเตะได้ 2 แบบ คือ การเตะแบบเป็นเส้นตรง และการเตะแบบเป็นแนวโค้ง

ใบความรู้ที่ 7

การจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)

เป็นการวิ่งเข้าหาฝ่ายตรงข้ามที่ถือลูกบอลอยู่ เพื่อเป็นการหยุดลูกบอล (Stopping The Ball) โดยใช้แขนกอดรัดหรือพุ่งตัวเข้ากอดทั้งสองของคู่ต่อสู้ เพื่อไม่ให้สามารถเคลื่อนที่ต่อไปได้ และให้ล้มลงกับพื้นสนาม

การจับโดยสมบูรณ์ แบ่งออกเป็น 4 วิธี ดังนี้

1. การ จับด้านข้าง (side On Tackle)

วิธีการจับด้านข้าง เป็นการพุ่งตัวเข้ารวบ หรือกอดรัดฝ่ายตรงข้ามที่ครอบครอง ลูกบอล อยู่ทางด้านซ้ายหรือขวา โดยให้หัวไหล่เข้าพุ่งปะทะท่อนขาของฝ่ายตรงข้ามในระดับต่ำ พร้อมกับใช้ ลำแขนทั้งสองข้างรวบรัดขาฝ่ายตรงข้ามให้แน่น และให้ศีรษะของตนเองอยู่ด้านหลังหรือใต้ก้นย้อย ของฝ่ายตรงข้ามที่จับ ดังภาพ

2. การ จับด้านหน้า (Front Tackle or Head On Tackle)

วิธีการจับด้านหน้า ผู้เข้าจับและผู้ถูกจับต้องยืนหรือวิ่งสวนทางเข้าหากัน การเข้าจับ ด้านหน้าต้องพุ่งตัวเข้ากอดรัดบริเวณโคนขาเหนือหัวเข่า โดยให้ไหล่กระแทกและใช้แขนรวบขอของ ฝ่ายตรงข้ามไว้ให้แน่นและดันเต็มที เพื่อให้ผู้ถูกจับล้มลงพร้อมกับพยายามให้ศีรษะอยู่ทางด้านบนใน ลักษณะคว่ำหน้า ดังภาพ

ใบความรู้ที่ 8

การจับโดยสมบูรณ์ (Tackles)

1. การจับด้านหลัง (Tackle From Behind or Rear Tackles)

วิธีการจับด้านหลัง ผู้ที่จะเข้าจับต้องวิ่งตามหลังฝ่ายตรงข้ามที่ครอบครองลูกบอลอยู่ เมื่อถึงระยะที่พอจะพุ่งตัวเข้าจับได้ ก็ให้พุ่งตัวเข้ากอดรัดบริเวณเอวของฝ่ายตรงข้าม โดยเอียงศีรษะหลบไปทางด้านหนึ่งของฝ่ายตรงข้าม แล้วจึงเลื่อนแขนให้ต่ำลงมาจนกอดรัดขาทั้งสองข้างของฝ่ายตรงข้ามให้ล้มลงทันที โดยไม่ให้สามารถลากตัวหรือสะบัดให้หลุดไปได้ ไม่ควรพุ่งเข้าจับบริเวณใต้หัวเข่าในทันที เพราะอาจจะได้รับอันตรายจากส้นเท้าได้ ดังภาพ

2. การโอบจับหรือจับสูง (The High or Smother Tackle)

วิธีการโอบจับหรือจับสูง เป็นการจับลักษณะเดียวกับการจับทั้งสามแบบดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยพยายามไม่ให้แขนของทั้งฝ่ายตรงข้ามเคลื่อนไหวได้ทั้งสองแขน เป็นการรวบทั้งลูกบอลและคน จุดประสงค์เพื่อป้องกันฝ่ายตรงข้ามไม่ให้ส่งลูกบอลออกได้ในแนวทิ่มหรือวางทริยได้เมื่ออยู่ใกล้เส้นทริย ดังภาพ

หลักในการจับ จะต้องพยายามจับโดยให้คู่ต่อสู้เคลื่อนที่ได้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ควรกอดรัดแขนทั้งสองไว้ด้วย เพราะจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามหมดโอกาสในการส่ง ลูกบอลต่อไปได้อีก สำหรับผู้ถูกจับจะต้องปล่อยลูกบอลทันทีล้มตัวลง และลุกขึ้นหรือเคลื่อนตัวให้พ้นจากลูกบอลไม่เช่นนั้นจะถือว่าล้มเล่นลูกบอลฝ่ายตรงข้ามจะได้ลูกโทษทันที ถ้าจะเล่นลูกบอล ให้ปล่อยลูกบอลแล้วรีบลุกขึ้นให้พ้นสภาพจากการนอนบนพื้นสนามก่อน

แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านการมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยพิจารณาคุณลักษณะสำคัญทางด้านการมีน้ำใจนักกีฬาในการเรียนการสอนพลศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก (Kohlberg,1976)

ชั้นที่ 1 ชั้นหลบหลีกจากการถูกลงโทษ คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษและกระทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตน

ชั้นที่ 2 ชั้นสนองความต้องการของตนเอง คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการและการแลกเปลี่ยน

ชั้นที่ 3 ชั้นยอมรับของสังคมคือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น

ชั้นที่ 4 ชั้นกฎเกณฑ์ของสังคม คือ พฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อรักษากฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคม

ตารางแสดงแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

คุณลักษณะ	จำนวนข้อ	ข้อคำถาม
การรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย	4	1, 2, 3, 4
ความยุติธรรม	4	5, 6, 7, 8
ความสามัคคี	4	9, 10, 11, 12
ความรับผิดชอบ	4	13, 14, 15, 16
ความมีระเบียบวินัย	4	17, 18, 19, 20

การให้คะแนน

- 1 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 1
- 2 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 2
- 3 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3
- 4 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4

แบบทดสอบ ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

1. ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล ทีมของ นายสมชาย ต้องแข่งขันกับทีมคู่แข่งที่ชอบเล่นรุนแรง ทำให้ทีมของ นายสมชาย พ่ายแพ้ในการแข่งขัน คุณครูให้นักเรียนจับมือกันเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้านักเรียนเป็น นายสมชาย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. จับมือกับคู่แข่ง เฉพาะคนที่ไม่เล่นรุนแรง
- ข. จับมือกับคู่แข่ง ถ้าเพื่อนๆ ทุกคนจับ
- ค. จับมือกับคู่แข่ง เพื่อแสดงความยินดี
- ง. จับมือกับคู่แข่ง เพราะคุณครูสั่ง

2. ในกิจกรรมการเล่นลิ่งชิงบอล กลุ่มของ นายนวนพล ปฏิบัติได้ดี และได้รับคำชมจากคุณครู แต่มี เพื่อนคนหนึ่ง ทำผิดพลาด คุณครูจึงตัดคะแนน 1 คะแนน ถ้านักเรียนเป็น นายนวนพล นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เชื่อคุณครูเพราะคุณครูเป็นผู้ให้คะแนน
- ข. ขอให้คุณครูให้คะแนนใหม่เป็นรายบุคคล
- ค. บอกเพื่อนว่าทำได้ดีแล้ว คุณครูไม่ควรตัดคะแนน
- ง. ยอมรับความผิดพลาดและทำการปรับปรุงแก้ไข

3. ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล นายกรวิช ถูกคู่แข่งเจตนาทำฟาล์ว โดยภายหลังคู่แข่งได้กล่าวขอโทษกับ นายกรวิช ถ้านักเรียนเป็น นายกรวิช นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ทำฟาล์วบ้างเพื่อเอาคืน
- ข. ยกโทษให้ เพราะเป็นการเล่นกีฬา
- ค. ยกโทษให้ เพราะไม่อยากมีเรื่อง
- ง. ยกโทษให้ เพื่อให้เพื่อนๆ ชื่นชม

4. ในการแข่งขันการส่งลูกรักบี้ ทีมของ นายธีรพล ไม่ตั้งใจเล่น ทำให้ไม่ชนะเลยสักครั้ง คุณครูจึงตำหนิ นายธีรพล เพราะเป็นหัวหน้าทีม ถ้านักเรียนเป็น นายธีรพล นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ยอมรับผิดแทนเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
- ข. ไม่ยอมรับผิด เพราะอยากให้คุณครูตำหนิเพื่อนบ้าง
- ค. ยอมรับผิด เพราะทีมของตนแพ้การแข่งขัน
- ง. ไม่ยอมรับผิด เพราะไม่ใช่ความผิดของตนเอง

แบบทดสอบ ด้านความยุติธรรม

5.ในการแข่งขันส่งลูกรักบี้ คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินผลการแข่งขัน กลุ่มของ นายธนา ทำการส่งลูกรักบี้ได้ไม่ดีเท่ากับกลุ่มอื่น ถ้านักเรียนเป็น นายธนากร นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ให้คะแนนกลุ่มตนเองน้อย เพราะทำได้ไม่ดี
- ข. ให้คะแนนเท่ากัน จะได้เสมอกัน
- ค. ให้คะแนนกลุ่มตนเองตามที่เพื่อนๆ บอก
- ง. ให้คะแนนกลุ่มตนเองน้อย เพราะกลัวคุณครูดำหนิ

6.ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล ทีมของ นายสุวิทย์ มีผู้เล่นที่ตัวสูงทำให้ได้เปรียบคนอื่นๆ ถ้านักเรียนเป็น นายสุวิทย์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นว่าตนเองเก่ง
- ข. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพื่อให้แข่งขันกันอย่างยุติธรรม
- ค. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพราะจะได้ไปอยู่กับทีมอื่นบ้าง
- ง. เล่นเต็มที่เพราะคุณครูบอกให้แข่งขันกันได้แล้ว

7.ในการเรียนนิเวศรักบี้ฟุตบอล ลูกรักบี้ของกลุ่ม นายวิโรจน์ หายไป 1 ลูก เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งบอกว่ากลุ่มที่อยู่ข้างๆ เอาไป ถ้านักเรียนเป็น นายวิโรจน์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เชื่อเพื่อน เพราะเพื่อนในกลุ่มก็คิดเหมือนกัน
- ข. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะควรสอบถามให้แน่ใจ
- ค. เชื่อเพื่อน เพราะเป็นเพื่อนสนิทของตน
- ง. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะกลุ่มข้างๆ ตัวโตกว่า

8.ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล นายไตรรัตน์ เล่นรักบี้เก่ง มักถูกเพื่อนๆ ขอร้องให้ไปช่วยเล่นแทน ถ้านักเรียนเป็น นายไตรรัตน์ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ไปเล่น เพราะอยากให้เพื่อนเล็งขนม
- ข. ไปเล่น เพราะเพื่อนๆ ชวน
- ค. ไม่ไป เพราะไม่ยุติธรรมกับทีมอื่น
- ง. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ

แบบทดสอบ ด้านความสามัคคี

9.ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล เพื่อนในทีมของ นายทศพล เกิดทะเลาะกันในระหว่างการแข่งขัน นักเรียนเป็น นายทศพล นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เข้าไปห้าม จะได้แข่งขันกันต่อ
- ข. เข้าไปห้าม เพื่อให้ทีมเกิดความสามัคคี
- ค. ไปห้าม เพราะกลัวถูกลงโทษ
- ง. เข้าไปห้าม เพื่อให้เพื่อนเห็นความหวังดีของตน

10.ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล นายพนมธร ได้อยู่ที่ทีมเดียวกันกับเพื่อนที่ตนเองไม่ชอบ ถ้านักเรียนเป็น นายพนมธร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ตั้งใจเล่น เพราะอยากให้ทีมชนะ
- ข. ตั้งใจเล่น เพื่อแสดงความสามัคคี
- ค. ตั้งใจเล่น เพราะคุณครูคอยดูอยู่
- ง. ตั้งใจเล่น เพื่อให้เพื่อนๆ ชื่นชม

11.ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อนๆ ของนายสัตยา ตั้งใจเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ นายสัตยา ไม่ชอบเล่นรักบี้ฟุตบอล ถ้านักเรียนเป็น นายสัตยา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เล่นกับเพื่อน เพื่อความสามัคคีของทีม
- ข. เล่นกับเพื่อน เพราะคุณครูคอยดูอยู่
- ค. เล่นกับเพื่อน เพื่อจะได้ชวนเพื่อนไปเล่นอย่างอื่นบ้าง
- ง. เล่นกับเพื่อน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ

12.ในการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอล นายธนวัฒน์ เป็นนักรักบี้ฟุตบอลของโรงเรียน เพื่อนๆ จึงหวังว่า นายธนวัฒน์ จะสามารถช่วยให้ทีมชนะการแข่งขันได้ ถ้านักเรียนเป็น นายธนวัฒน์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ตั้งใจเล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นความสามารถ
- ข. บอกให้ทุกคนช่วยกันเล่น จะได้ชนะการแข่งขัน
- ค. พยายามทำคะแนนให้ได้มากที่สุด แล้วให้เพื่อนคอยป้องกันไม่ให้เสียคะแนน
- ง. พยายามเล่นเต็มที่ เพื่อไม่ให้เพื่อนโกรธ

แบบทดสอบ ด้านความรับผิดชอบ

13.ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล นายพงษ์ศิริ มักทำให้ทีมแพ้การแข่งขัน เพราะเล่นกีฬาไม่เก่ง แล้วเพื่อนๆ ก็มักพูดต่อว่า นายพงษ์ศิริ ถ้านักเรียนเป็นนายพงษ์ศิริ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ขออนุญาตคุณครูไม่ลงแข่งขัน เพราะไม่อยากให้ทีมแพ้
- ข. ขออนุญาตคุณครูไม่ลงแข่งขัน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ
- ค. ลงแข่งขัน เพราะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ง. ลงแข่งขัน เพราะกลัวคุณครูลงโทษ

14.ในการอบอุ่นร่างกายก่อนเรียนวิชาการรักบี้ฟุตบอล คุณครูมอบหมายให้ นายวัชระ จอดซื้อเพื่อนนักเรียนที่ไม่ตั้งใจทำกิจกรรม มีเพื่อนหลายคนไม่ตั้งใจทำกิจกรรม ถ้านักเรียนเป็น นายวัชระ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่จอดซื้อเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
- ข. จอดซื้อเพื่อน เพราะกลัวคุณครูตำหนิ
- ค. ไม่จอดซื้อเพื่อนเพื่อไม่ให้ถูกคุณครูลงโทษ
- ง. จอดซื้อเพื่อน เพราะเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

15.ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล นายนภดล ได้เป็นผู้เล่นสำรองของทีม ทั้งๆ ที่เล่นได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ถ้านักเรียนเป็น นายนภดล นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่พอใจ เพราะครูไม่เห็นความสามารถ
- ข. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะกลัวถูกไล่ออกจากทีม
- ค. ไม่พอใจ เพราะไม่ได้เป็นตัวจริง
- ง. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะมีความสำคัญต่อทีม

16.ในการแข่งขันรักบี้ฟุตบอล นายมานะ อยากเล่นในตำแหน่งกองหน้า แต่คุณครูกลับให้ นายมานะไปเล่นในตำแหน่งกองหลังเพราะตัวผอมและสูง ถ้านักเรียนเป็น นายมานะ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ตั้งใจเล่น เพราะมีความสำคัญต่อการแข่งขัน
- ข. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า
- ค. ตั้งใจเล่น เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ง. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่นในตำแหน่งกองหน้า เพราะอยากให้คุณครูเห็นความสามา

แบบทดสอบ ด้านความมีระเบียบวินัย

17.ในการเรียนวิชาการรักบี้ฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนทุกคนวิ่งรอบสนาม แต่เมื่อคุณครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ของ นายวิรัช ก็หยุดวิ่ง ถ้านักเรียนเป็นนายวิรัช นักเรียนจะอย่างไร

- ก. หยุดวิ่ง เหมือนกับเพื่อนๆ
- ข. วิ่งต่อไป จะได้มีสุขภาพที่ดี
- ค. หยุดวิ่ง เพราะจะได้ไม่เหนื่อย
- ง. วิ่งต่อไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ

18.ในการแข่งขันกีฬาสี่ นายราชัน มาโรงเรียนสาย คุณครูจึงไม่ให้ นายราชัน ลงแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น นายราชัน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ขอโทษคุณครูเพื่อจะได้ลงแข่งขัน
- ข. ขอโทษคุณครูและสำนึกผิด
- ค. ขอโทษคุณครูเพื่อไม่ให้คุณครูลงโทษ
- ง.ขอโทษคุณครูเพื่อจะได้ลงแข่งขัน

19.ในการเรียนวิชาการรักบี้ฟุตบอล คุณครูมอบหมายให้นักเรียนบริหารร่างกาย เมื่อคุณครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ในกลุ่มของ นายนที ชวนกันไปเล่นที่สนามเด็กเล่น ถ้านักเรียนเป็น นายนที นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ข. ชักชวนเพื่อนๆ ให้ไปทำบริหารร่างกาย
- ค. ไปเล่นที่สนามเด็กเล่น เพราะสนุกกว่าเรียน
- ง. ไปเล่นที่สนามเด็กเล่น เพราะเพื่อนๆ ชวน

20.ในการเรียนวิชาการรักบี้ฟุตบอล คุณครูให้นักเรียนแต่งกายให้เรียบร้อย แต่ นายอดิเทพ ไม่ได้สวมรองเท้ากีฬาที่ถูกต้อง จึงกลัวถูกคุณครูลงโทษ ถ้านักเรียนเป็นนายอดิเทพ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่เข้าเรียน เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ข. เข้าเรียนตามปกติ เพื่อให้ทุกคนชื่นชม
- ค. เข้าเรียนตามปกติ ให้คุณครูลงโทษ
- ง. ไม่เข้าเรียน จะได้เล่นอยู่ที่ห้อง

การให้คะแนน

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
1.	2	3	4	1	11.	4	1	2	3
2.	3	2	1	4	12.	3	4	2	1
3.	2	4	1	3	13.	2	3	4	1
4.	3	2	4	1	14.	3	1	2	4
5.	4	2	3	1	15.	3	1	2	4
6.	3	4	2	1	16.	4	2	1	3
7.	3	4	2	1	17.	3	4	2	1
8.	2	3	4	1	18.	3	4	1	2
9.	2	4	1	3	19.	1	4	2	3
10.	2	4	1	3	20.	1	3	4	2

คะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนา
ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา

1. รู้แพ้
2. ยุติธรรม
3. สามัคคี
4. รับผิดชอบ
5. ระเบียบวินัย

ลำดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	รวม ก่อน	รวม หลัง
	1	1	2	2	3	3	4	4	5	5		
1	8	16	8	14	6	13	8	14	10	15	42	72
2	8	15	7	15	8	14	8	15	9	16	40	75
3	8	15	9	15	7	15	8	15	8	15	40	75
4	8	15	7	15	8	14	9	15	8	15	40	74
5	6	15	8	14	8	15	8	15	8	14	38	73
6	9	15	7	16	7	15	9	15	7	15	39	76
7	8	15	8	15	8	14	8	15	8	14	40	73
8	8	15	8	15	8	15	8	14	10	16	42	75
9	8	14	8	15	8	15	8	14	8	15	40	73
10	10	15	6	15	8	14	8	14	10	16	42	74
11	8	15	8	15	8	15	8	15	9	15	41	75
12	9	15	6	15	9	14	7	15	9	14	40	73
13	8	15	8	15	8	15	8	15	8	15	40	75
14	6	15	9	14	8	14	10	14	9	14	42	71
15	8	14	7	15	7	15	8	14	8	15	38	73
16	8	14	11	15	8	15	9	14	8	15	44	73
17	9	14	8	15	8	14	9	14	8	14	42	71
18	10	15	8	15	8	14	8	14	8	16	42	74
19	8	15	8	14	8	16	8	15	8	14	40	74
20	8	14	7	14	8	14	8	15	8	14	39	71
21	7	14	8	14	9	14	9	15	9	15	42	72
22	8	15	9	15	8	15	8	14	8	15	41	74
23	9	15	8	14	8	15	8	14	8	15	41	73
24	8	14	8	14	8	15	8	15	7	15	39	73
25	8	16	8	14	8	14	8	15	8	14	40	73
26	8	14	8	15	8	14	8	15	8	14	40	72
27	7	14	8	15	8	15	8	15	9	15	40	74
28	8	15	9	15	8	14	8	15	8	15	41	74
29	8	15	9	15	8	14	7	15	9	14	41	73
30	8	14	7	15	8	14	8	15	8	15	39	73

คะแนนของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

1. รู้แพ้
2. ยุติธรรม
3. สามัคคี
4. รับผิดชอบ
5. ระเบียบวินัย

ลำดับ	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	รวม ก่อน	รวม หลัง
	1	1	2	2	3	3	4	4	5	5		
1	8	10	7	8	7	9	6	6	8	11	36	44
2	7	6	8	6	6	8	6	7	6	9	33	36
3	7	7	10	7	7	7	7	6	7	9	38	36
4	7	6	7	7	9	7	7	6	6	7	36	33
5	6	6	6	6	7	6	8	6	8	7	35	31
6	6	8	8	7	10	6	6	7	6	6	36	34
7	6	7	9	7	6	6	7	7	6	8	34	35
8	5	7	6	8	8	7	7	6	6	8	32	36
9	5	6	6	8	7	7	9	6	8	8	35	35
10	5	7	7	6	9	6	7	5	7	6	35	30
11	5	6	7	7	9	7	7	6	7	8	35	34
12	7	6	7	8	6	6	6	8	7	7	33	35
13	6	7	7	6	9	7	7	8	6	7	35	35
14	6	7	8	7	7	7	8	9	6	7	35	37
15	5	7	7	7	6	8	6	7	8	6	32	35
16	6	7	7	7	6	9	7	8	7	8	33	39
17	6	6	7	8	8	7	9	8	6	7	36	36
18	7	6	7	8	9	8	8	7	7	8	38	37
19	7	8	7	7	6	6	6	6	8	8	34	35
20	8	9	8	8	8	9	9	8	7	8	40	42
21	7	7	7	8	7	8	8	8	6	8	35	39
22	7	8	8	6	7	9	8	7	6	6	36	36
23	5	7	7	7	7	8	6	6	6	7	31	35
24	7	6	6	7	10	7	8	7	7	6	38	33
25	7	7	7	7	6	6	7	7	8	6	35	33
26	6	8	10	7	7	8	8	7	7	8	38	38
27	5	7	8	9	7	9	6	8	6	8	32	41
28	7	8	6	7	7	8	9	7	5	8	34	38
29	6	7	7	5	7	6	6	8	7	6	33	32
30	6	9	7	8	8	8	7	8	6	8	34	41

ภาคผนวก ค
ภาพการจัดการเรียนรู้

ขั้นเตรียมและอบอุ่นร่างกาย

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย โดยการตรวจเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย การมาเรียน ความตรงต่อเวลา

ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย และปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ในด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความสามัคคี

ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ

ในชั้นนี้ผู้วิจัยได้ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย
ด้านความสามัคคี

ชั้นนำไปใช้

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้ปลูกฝังความเมตตาให้นักกีฬา ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี

ในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้สรุปเกี่ยวกับลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา และมีการยกตัวอย่าง เหตุการณ์การปฏิบัติของนักเรียนที่แสดงความมีน้ำใจนักกีฬาต่อเพื่อนๆ ในคาบเรียนที่ผ่านมา ประกอบ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายวุฒินันท์ ศรีแสง เกิดเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2531 ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ สำเร็จ การศึกษาระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ที่โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรี นครินทร์ ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อปี พ.ศ.2549 สำเร็จการศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สาขาการโค้ชและจิตวิทยา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และเข้าศึกษาต่อในระดับครุศาสตรมหาบัณฑิต เมื่อปี พ.ศ.2554

